

โครงการภาพยนตร์ทีวี บันทึกเรื่อง "เศรษฐกิจมีเท่า"

โดย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต
ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประจำปีการศึกษา 2532

คำนำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบโครงการพิเศษ 1-2 ในสาขา
วิชาภาพยนตร์ เป็นโครงการภาพยนตร์บันเทิง เรื่อง "เศรษฐีกับนี้เก๋า" เพื่อให้
เข้าใจถึงเรื่องราวของภาพยนตร์เรื่องนี้และทราบถึงขั้นตอนการทำงาน ทั้งแก่การ
เตรียมการถ่ายทำจนถึงหลังการถ่ายทำ ข้าพเจ้านำเสนอเป็นขั้นตอนไปพอสังเขป

ข้าพเจ้าคิดว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คงเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจบ้างไม่มาก
ก็น้อย เพราะในขั้นตอนการทำงานของข้าพเจ้าซึ่งยังเป็นนักศึกษาอยู่นั้นย่อมมีอุปสรรคอยู่
ในด้านการสร้าง เพราะยังคงไม่พร้อมในบางอย่าง คิดว่าในจุดนี้และรวมไปถึงการ
แก้ปัญหาต่าง ๆ คงเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษาภาพยนตร์บ้าง.

อรุณ วงศ์ทองมาก

เมษายน 2533

ขอขอบคุณ

ผู้ให้การสนับสนุน พ่อ แม่ เพื่อน ๆ พี่น้อง และอาจารย์ที่เคารพทุกท่าน
ที่ช่วยให้การทำงานของข้าพเจ้าผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า	1
แนวความคิด	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตโครงการ	3
บทที่ 1	
ขั้นตอนการเตรียมการ	6
แนวความคิดของเรื่อง	6
เรื่องย่อ	7
จากบทละคร	9
สูบทภาพยนต์	38
การกำหนดเวลา	77
การหาตัวแสดง	84
การเลือกเสื้อผ้าตัวแสดง	84
การทำตารางการถ่ายทำ	85
บทที่ 2	
ขั้นตอนการถ่ายทำ	92
การกำกับการแสดง	92
การกำกับมุมกล้อง	94
การกำกับแสง	95
การกำกับเสียง	96
การดูแลความต่อเนื่อง	97

หน้า 5

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	119
การตัดต่อภาพ	119
งบประมาณ	121
บรรณานุกรม	122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทนำ

สำหรับวงการภาพยนตร์ที่วิวัฒนาการในปัจจุบัน ที่ค่อนข้างจะเปิดกว้างสำหรับหนังในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าวงการภาพยนตร์ที่วิวัฒนาการในปัจจุบันหนังบางเรื่องก็พยายามสะท้อนเนื้อหาที่คนอื่น ๆ ออกมาบ้าง แต่ก็ยังไม่เป็นที่นิยม ไม่สามารถอยู่ไถ่ยาวนานเพราะขาดผู้ที่จะสนับสนุน เพราะในเมื่อหนังไม่เป็นที่นิยม ก็จะไม่มีย่านทุนผู้ที่จะสนับสนุนต่อไป

คนดูหนังบ้านเราอยู่ในสถานะไม่มีสิทธิ์เลือก เพราะในเมื่อทางเลือกของพวกเขาถูกผูกมัดกับพวกนายทุน และปัจจัยอย่างอื่นอีกหลายอย่าง ซึ่งก็จริงจะสังเกตุกันได้จากหนังที่หารายได้สูง ๆ ทั่วไปแล้วหากจะเอาสาระและคุณค่าก็จะหาได้น้อย หากจะมีก็แต่ในค่านิยมบันเทิงเพียงอย่างเดียว

แม้กระทั่งหนังจากต่างประเทศที่เข้ามาฉายในบ้านเรา ยกตัวอย่างหนังอเมริกันที่กำลังฉายอยู่ หากหนังที่มีคุณค่าหรือคุณภาพได้น้อยเต็มที่ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นได้แค่กระต๊อบเอาสนุก ดูเอาความบันเทิงอย่างเดียว

หนังไทยถึงจะขึ้นในค่านิยมเทคนิค วิธีการสร้าง ภาษาหนัง แต่ถ้าจะเอาเนื้อหาและคุณภาพในการเขียน "บทภาพยนตร์" แล้วละก็เราก็คงเหมือนกับการพายเรือ อยู่ในอ่าง

สำหรับหนังของข้าพเจ้า ๆ ใ้รับบทละครมา เป็นนิทานของอังกฤษ สมัยพระนางวิกตอเรีย เมื่อร้อยกว่าปีมาแล้ว แต่งโดยนักเขียนมีชื่อ "ชาร์ลส์ดิกเก้นส์"

สำหรับผู้ก็แปลงเป็นไทยคือ ก.ร.มัทนี โมซดาราร รัตนิน

เหตุที่ข้าพเจ้าได้เลือกภาพยนตร์เรื่องนี้ ก็คิดว่าเหมาะสมทั้งในส่วนของเนื้อหา และด้านโครงสร้างของบท เพราะได้เปลี่ยนเป็นไทยแล้ว ทางด้านโลเคชั่น ข้าพเจ้าสามารถถ่ายทำได้ในพื้นที่ที่ศึกษาอยู่ไม่ไกลจนเกินไป

แนวความคิด

จากเรื่องเดิมของ "เศรษฐีและผีเก๋า" ทางด้านเนื้อหานั้นร่วมสมัยอยู่แล้ว จึงสามารถดัดแปลงเป็นไทย ชัดกับยุคสมัยไหนก็ได้

โครงเรื่องเราพยายามสอดแทรกทัศนคติที่ดีต่อคนดู โดยผ่านสี่ที่เป็นตัวละครเอกของเรื่อง อันตัวดำเนินเรื่องโดยตลอด เหมือนเป็นบุคคลหนึ่งในสังคมซึ่งมีทั้งดี และชั่ว ซึ่งในตอนแรกเขาเลือกที่จะทำความชั่ว แต่ผลสุดท้ายลงเอยด้วยการปรับตัวเป็นคนดี ซึ่งยังไม่สายจนเกินไป

จากแนวความคิดและที่ได้อ่านโครงเรื่องนี้แล้ว ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจ และอยากจะเอามาทำเป็นภาพยนตร์

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อทูลุ่รายการบันเทิงแรกสาระ
2. ก่อการพัฒนากาพยนตร์ให้มีสาระแก่ผู้ชม โดยสอดแทรกอยู่ในสื่อต่าง ๆ
3. ก่อการทากาพยนตร์บันเทิงในแนวสมัยใหม่

กลุ่มเป้าหมาย

ชายหญิง อายุระหว่าง 12 - 45 ปี

รูปแบบโครงการ

- ภาพยนตร์ ที่วิมันเทิง ขนคอน
- ความยาว 26 นาที

วิธีการนำเสนอ

- เทคนิควีซีโอ

เนื้อหาของรายการ

- เป็นภาพยนตร์ที่วิมันเทิง ประเภทหนึ่งปี โดยสอดแทรกสาระผ่านความบันเทิงออกไป

ขอบเขตของโครงการ

- การหาผลตอบของเรื่อง
- การเขียนบทภาพยนตร์ (ก๊กแฉง)
- การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ
- การกำกับการแสดง

- การถ่ายทำด้วยวีดีโอ
- สักคิ้วโดยใช้เครื่องรีดประกอบ

การศึกษาหาข้อมูล

1. ศึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์บันเทิงทั่วไป ในแง่รูปแบบ เทคนิค การกำกับสื่อ ฯลฯ
2. ศึกษาโดยดูงานจากกรมการแสดงต่าง ๆ การซุ่มละครต่าง ๆ

ขั้นตอนการทำงาน

สำหรับโครงการภาพยนตร์บันเทิงทีวี เรื่อง "เศรษฐีกับผีเก่า" แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ
 - การหาโครงเรื่อง (บทละคร)
 - อ่านและทำความเข้าใจกับบทละคร
 - นำเข้าสู่งานภาพยนตร์
 - การกำหนดฉาก
 - การหาตัวแสดง
 - การเลือกเสื้อผ้า
 - การทำการร่างการถ่ายทำ

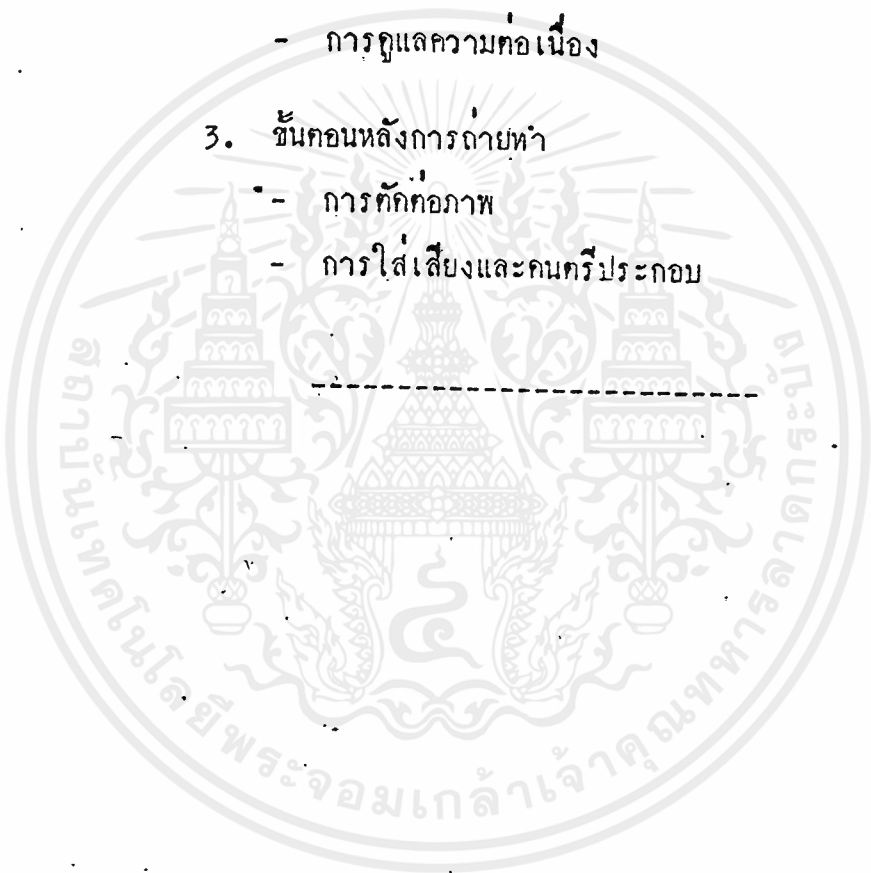
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการถ่ายทำ

- การกำกับนักแสดง
- การกำกับมุมกล้อง
- การกำกับนักแสดง
- การกำกับเสียง
- การดูแลความต่อเนื่อง

3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

- การตัดต่อภาพ
- การใส่เสียงและดนตรีประกอบ

บทที่ 1

ขั้นตอนการเตรียมการ

1.1 แนวความคิดของเรื่อง

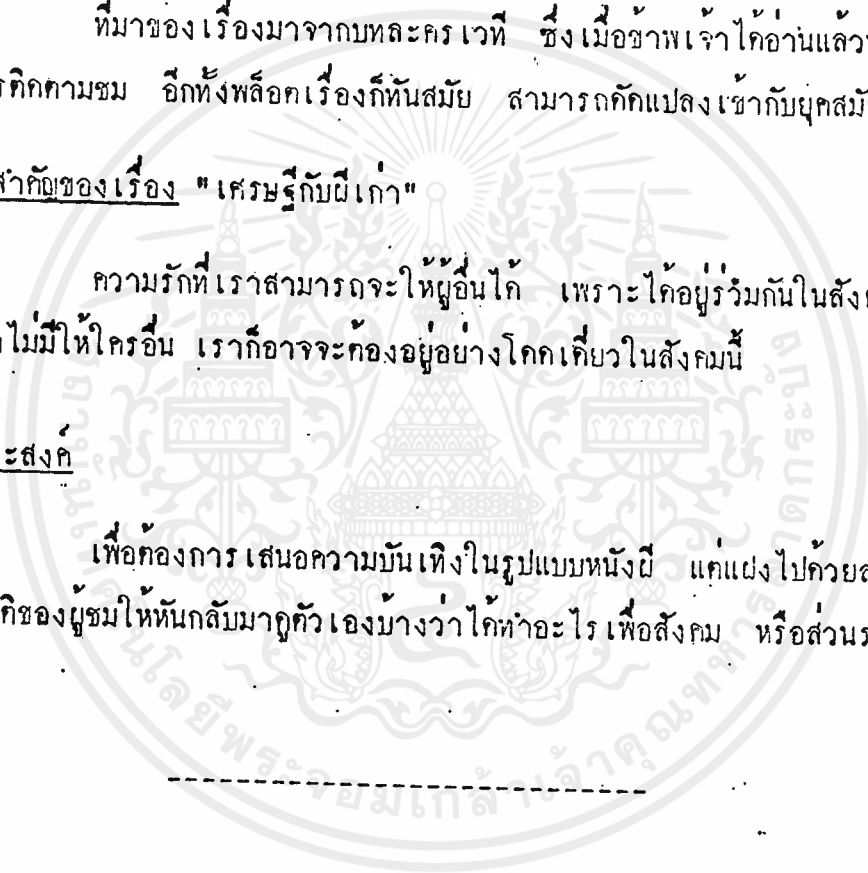
ที่มาของเรื่องมาจากบทละครเวที ซึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้อ่านแล้วทำให้ชวน
แก่การติดตามชม อีกทั้งพล็อตเรื่องก็ทันสมัย สามารถดัดแปลงเข้ากับยุคสมัยต่าง ๆ ได้ดี

หัวใจสำคัญของเรื่อง "เศรษฐีกับผีเก่า"

ความรักที่เราสามารถจะให้ผู้อื่นได้ เพราะได้อยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกัน
ถ้าเราไม่มีให้ใครอื่น เราก็อาจจะต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวในสังคมนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อต้องการ เสนอความบันเทิงในรูปแบบหนึ่งนี้ แก่แฝงไปด้วยสาระสำคัญ
เตือนสติของผู้ชมให้หันกลับมาดูตัวเองบ้างว่าทำอะไร เพื่อสังคม หรือส่วนรวมหรือเปล่า

เรื่องย่อ

เจ้าแก็กเยี่ยมทัวละคร เอกเป็นเจ้าของโรงรับจำนำ เป็นคนขี้เหนียว ทำงานทั้งวัน ไม่มีเพื่อนสนิท แต่ก็มีหุ้นส่วนอยู่คนหนึ่ง ชื่อ เขียม แก็กได้หายไปนานแล้ว

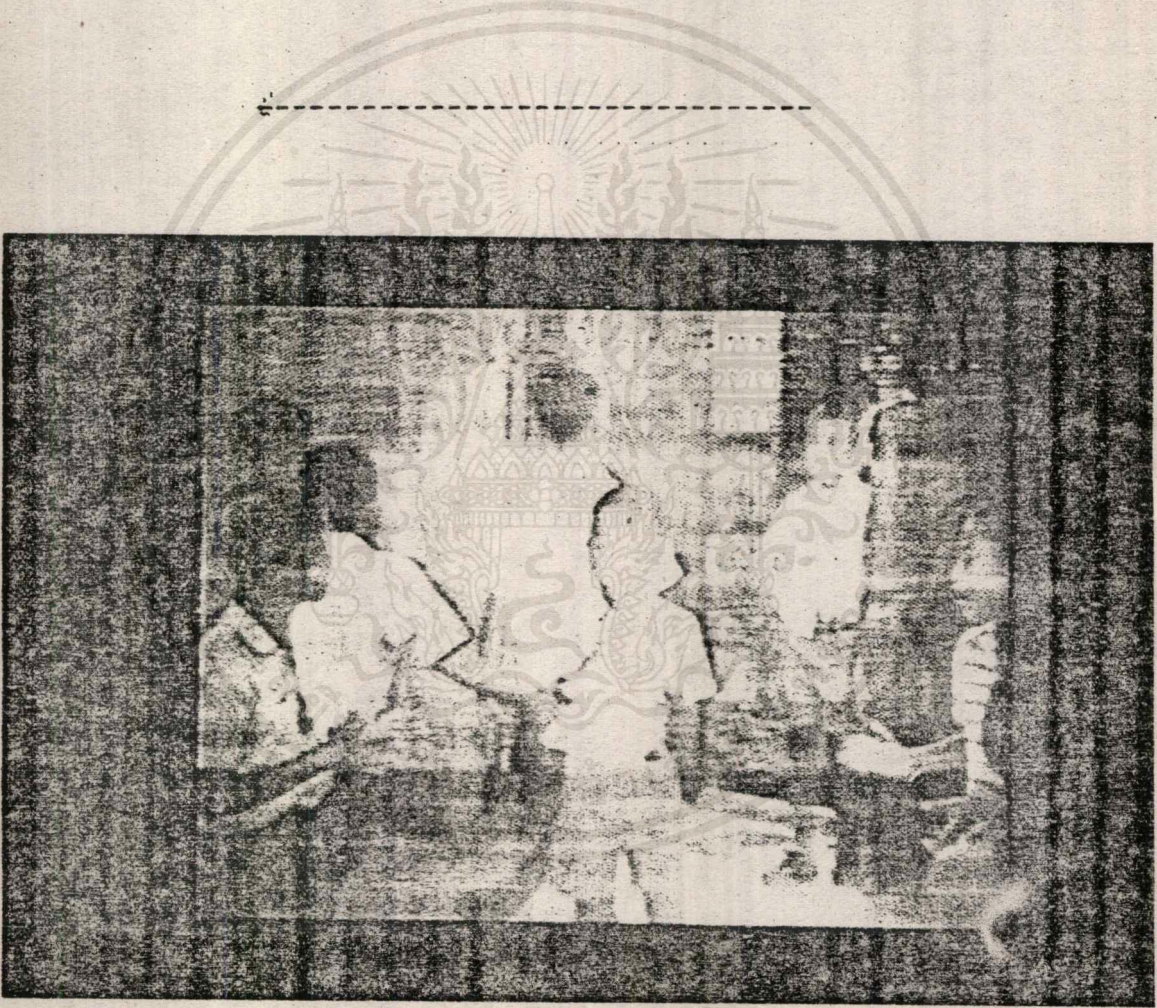
เจ้าแก็กเยี่ยมแก็กมีเสมียนอยู่คนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนดี ชัน ชื่อสัทย์ เจ้าแก็กก็ยัง ไม่เคยมองเห็นความดีของเสมียน จะทำงานหนักแค่ไหนก็ตาม

วันหนึ่งมีคนของมูลนิธิมาขอบริจาคเงินจากเจ้าแก็กไปช่วยเด็กกำพร้า และคนยากจน เจ้าแก็กก็ปฏิเสธไปอย่างไม่มีเยื่อใย เพราะแก็กเป็นเศรษฐีที่คิดว่า คนจนไม่ทำงานนั่งมองเอาชอกชานอยู่ทั่วไปไม่ใช่ธุระของแก็ก เป็นเรื่องของ รัฐบาลไม่เกี่ยวกับแก็ก พอตกกลางคืนเจ้าแก็กก็เข้านอน ทนเพียงคืนของคืนนั้น ปีของอาเขียม หุ้นส่วนของเจ้าแก็กก็ปรากฏกายขึ้น ปีกาจ "อาเขียม" มาในสภาพ ที่ทนทุกข์ทรมานเหมือนมาจากขุมนรกถูกพันธนาการด้วยโซ่ทรวงขนาดใหญ่อ้อมค้อมมา เพื่อจะเคื้อนสติของเจ้าแก็กเยี่ยม ให้กลับใจใหม่ เริ่มต้นชีวิตใหม่ทำความดีเพื่อ คนอื่นบ้าง เพราะยังมีทางรอดจากชะตากรรมเกี่ยวกับปีกาจเขียมได้ แต่ถ้าวา เจ้าแก็กเยี่ยมก็ยังหัวแข็งไม่ค่อยเชื่ออะไรง่าย ๆ ปีกาจเขียมก็บอกว่า จะมีวิญญาณ อีก 2 กวง มหาเจ้าแก็กเยี่ยม

คืนวันหนึ่ง

วิญญาณครั้งที่ 1 มหาเจ้าแก็กตอนที่ 1 เป็นวิญญาณในภพอดีตของเจ้าแก็ก ไก่พาเจ้าแก็กไปดูอดีตของเจ้าแก็กสมัยยังเด็ก ทำให้เจ้าแก็กเห็น น้องสาวที่ใจดีมี เมตตาต่อกับเจ้าแก็ก เห็นนายจ้างของเจ้าแก็กที่มีความเมตตา ช่วยเหลือถูกจ้าง มีน้ำใจ เห็นผู้รักของเจ้าแก็กที่ทิ้งจากแก็กไปเพราะเจ้าแก็กไม่เคยสนใจหล่นเลย นึกถึงอยู่แต่ เรื่องเงิน

วิญญานกัณฑ์ ๒ ปิศาจในอนาคคของเจ้าแก้ว ปิศาจได้พาเจ้าแก้วมาดูสภาพ
 ของตัวเองในอนาคค เจ้าแก้วได้พบว่าตัวเองได้ตายไปแล้ว แม้กระทั่งงานศพก็
 ไม่มีใครไปแน่ ๆ เจ้าแก้วได้เห็นสภาพอวงซุ้ยของตัวเอง และไปที่บ้านของเสมียนเจ้าแก้ว
 เจ้าแก้วจะกลัวยใจปิศาจก็อันทรานหายไป เจ้าแก้วตื่นมากอนเช้า และเจ้าแก้วก็เริ่ม
 ทัศนวิสัยใหม่เป็นคนดี มีเมตตาช่วยเหลือคนจน หน้ากาเบิกบาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทละครเรื่อง
" เศรษฐีกับเงา"
โดย

THEATRE
TEAM

ศาสตราจารย์ ดร. มัทนี โษษการา รัตน์

(ดัดแปลงจากเรื่อง A Christmas Carol ของ Charles Dickens จัดแสดงใน
รูปแบบละครเพลงสมัยใหม่ แนว Environmental Theatre ครั้งแรกในประเทศไทย
ณ โรงแรมสยามอินเตอร์คอนติเนนตัลและ Hope Theatre วันที่ ๒๔-๓๐ ธันวาคม ๕๕
จากจัดไว้ตามห้องหรือมุขต่าง ๆ ของโรงละครก่อนเข้าชมเดินไปดูตามฉาก)

บทนำ

(ผู้บรรยายออกมาทักทายเด็ก ๆ และผู้ชมอย่างกันเอง)

ฉากสอง - - - - 0

VARIATION
HAND CLAP 2
MARCH / PULL
NO 3

ผู้บรรยาย

เอาเรเข้ามา เรเข้ามาไวไว หนน้อย หนนิด หนใหญ่ ผู้ใหญ่ ผู้เล็ก
ผู้เล็กผู้โต มานั่งลงไวไว เอาคู่ใหญ่ อยารังแกคู่เล็ก ทุกคนวันนี้ต้องมีแต่
ความรักซึ่งกันและกัน เพราะนี่เป็นเทศกาลคริสต์มาส (ถามเด็กว่า "คริสต์มาส"
คืออะไร และชมตามสมควร)

วันนี้โรงละครแห่งใหม่ Hope Theatre นี้จะนำน้อง ๆ และพี่มาเอา
หลุดลอยไปสู่โลกแห่งละคร และสนุกสนานกับเรื่อง "เศรษฐีกับเงา" ซึ่ง
จะให้บทเรียนสำคัญแก่เรา ใครรู้จัก "เศรษฐีกับเงาบ้าง?"

(ถามเด็ก ๒-๓ คนว่า "เศรษฐี" หมายความว่าอะไร "เงา" หรือ
"ตระหนั" ไม่ใช่อะไร ฯลฯ)

นิทานเรื่อง "เศรษฐีกับเงา" นี้ เอามาจากเรื่องของอังกฤษ สมัยพระนาง
วิกตอเรีย เมื่อร้อยกว่าปีมาแล้ว แต่งโดยนักเขียนชื่อ ชาลส์ดิกเกนส์
(Charles Dickens) ชื่อเรื่องเดิมว่า A Christmas Carol แปลว่า
"เพลงคริสต์มาส" เราเอาพาดัดแปลงเป็นเรื่องไทย ๆ สมัยปัจจุบันนี้ โดย
ย้ายสถานที่จากวงล้อคอน มาเป็นกรุงเทพฯ สมัยนี้เล่นละคร (กร๊อบ)

100% ของรายได้
จะมอบให้
มูลนิธิ
เพื่อเด็ก
และเยาวชน
ของประเทศไทย

ไม่เอา
เอา
เอา
เอา
เอา

งานฉบับภาคฤดูร้อน 3

ผู้บรรยาย: ... (เสียง...) ... มา แต่เป็นหนี้ ชื่อ นายสุวิ
จิตสะอาด ทำงานอยู่กับเขาแต่หลายปี ไม่เคยได้เงินเดือนขึ้นเลย แต่เขา
ก็ยังอวดผม ชื่อศักดิ์ ชัยชัยแข็ง

สุจิต: (เสียงของเคินเข้ามาจะลาเด้าแก่) เอ้อ ๆ เด้าแก่ เด้าแก่ครับ กระทบ...
กระทบ... จะมาขอลาหยุดคริสต์มาสวันหนึ่งครับ เพราะเป็นวันเดียวที่ผมจะ
หยุดงานปีนี้เพื่อไปโบสถ์และฉลองกับลูกที่บ้านครับผม

เกียม: เองช่วย หยุดทั้งลาย เสียเวลา เสียเสกตะกิก

สุจิต: ไร ปีละครั้งเดียว ผมยังไม่เคยหยุดเลยทั้งปี

เกียม: เองช่วย แกล้งหยุดทุกปีแหละ รวมแล้วที่มาทำงานกะอ้าวสิกห้าปี ลื้อหยุดตั้ง
สิกห้าหน ที่หลังอ้าวต้องหักเงินเดือน

สุจิต: ไร เด้าแก่ เห็นแก่ลูก ๆ ศาค้าของผมเถอะครับ แกร่อยอยู่ที่บ้านครับ
(หน้าเศร้า)

เกียม: เอ้อ...ไป...ไป เองช่วย ลื้อหยุดวันหนึ่งอ้าวหักเงินเดือนวังนึ่ง
พุงนี้ต้องมาเฮ่า ๆ นะ

สุจิต: (หน้าสลดคอบ เด้าแก่ว่าจะหักเงินเดือน แล้วรีบรับปาก)
ครับ ผมจะมาตั้งแค่วันนี้เลยครับ (รีบไหว้แล้วออกไป)

เกียม: เองช่วย (เสียงเค็งร้องเพลง เกียมเอาไม้ข่าง) จบฉาก 1 จบ

เพลง we wish

ผู้บรรยาย: เด้าแก่มีหลานชาย ~~คนหนึ่ง~~ อยู่คนหนึ่ง ชื่อ นายสวัสดิ์ สัตย์ชื่อ เป็นอาจารย์
ธรรมศาสตร์ (๑๖๑)
(หลานชายโผล่เข้ามา)

หลานชาย: แมรีคริสตัมส์คแอนด์แฮปปีนิวเยียร์ อากู

เกียม: แม่ส่ง แม่สิ อาลายวะ เองช่วย
ลื้อจงจะตายอยู่เดียวจะไป "แมรีคริสตัมส์"
"แฮปปีนิวเยียร์" ไถ้อย่างไรวะ เช็กเค็ง เป็นหนี้เค้า อย่างลื้อ ยังมีหน้ามา
ฉลองกะเขาอีก (ทุเรศ) ทุเลกริง ๆ

หลานชาย อย่าเพิ่งโกรธชื้อะ มากินเลี้ยงฉลอง คริสต์มาสปีใหม่ที่บ้านผมเถอะครับ
เมียมผมกับน้องสาวเขาจะทำกับข้าวอะ

เกียม นี่แกแต่งงานทำไม แต่งแล้วจนซิกหายอย่างงั้นะ

หลานชาย ก็ผมรักเขานะชื้อะ รักแรกพบเลยละอาถู

เกียม รัก...ดู...เองชวย...ใจซิกหายเลย...ไปให้พัง ๆ ไป ชื้อะจะทิ้งงา
(หันหลังให้ เกียมเข้าของใส่เซฟ)

หลานชาย แหม อาถู ก้อ...ผมมานี่นะไม่ได้มาขอตั้ง ค่ะเหนื่อย...ผมไม่เคยอยากได้
อะไรจากอาถูเลยจริง ๆ เราเป็นญาติกัน รักกันไม่ได้เทรออะ วันนี้นั้น
คริสต์มาส อีกไม่กี่วันก็ปีใหม่ เราน่าจะมีความสุขร่วมกันในครอบครัวนะอาถู

เกียม สวัค.สึ. ~~.....~~

หลานชาย แล้วก้อสวัคสึปีใหม่ควนนะครับ อาถู (ไหว้แล้วออกไป)

เกียม (บนพิมพ์) เองชวย ใจโง่...จนแล้วยังจะทำสนุกอีก อย่านมาขอเงินชื้อ
ก้อเลี้ยงกุง + สวัค.สึ. จากทางคุณ.ร. อีกค่าพิมพ์.

(ในขณะที่หลานชายออกไป ก็มีชายช้วนเดินเข้ามา มือถือหนังสือและเอกสาร
เข้ามาค่านับได้แก่)

ชายช้วน ช้วนช้วน (สวัคสึครับ ได้แก่ ที่นี่โรงจ่าน้ำเชียม-เกียม ไซม์ยครับ... *คุณหญิงงาม คุณตรี - รุณิษา*
สวัคสึครับ... เอ้อ นี่คุณเชียมหรือคุณเกียมละครับ *นางฟ้าใส*

เกียม อาเชียงชื้อบ่งเช็ก...ตายทองไปเจ็กปีเลีย
กึ่งนี้แหละวังครบลอบวังตายของอาเชียงละ *บอก/แต่ทรวิษ*
ใน ๒๐๑๖

ชายช้วน (ยื่นเอกสารให้) กระผมเชื่อว่าได้แก่คงจะดำเนินกิจการต่อไปอย่าง
รุ่งโรจน์และก้าวหน้า

เกียม (อ่านเอกสารไม่ออก ยืนกลับมาให้ชายช้วน) ชื้อะไม่รู้เรื่อง ชื้อะอ่านหนังสือไทย
ไม่ออก

ชายอ้วน

...เป็นารากบุญอิสริ่ง... โลกกว่าว่า...
ประเทศไทยเรามีคนที่ค้าขายภาคเกษตรอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยา เสื้อผ้า
เป็นจำนวนร้าน... นะครับ โดยเฉพาะทางภาคใต้ของเราซึ่งอ้างประสบ
อุทกภัยครั้งนี้

เกี่ยม

โค ๆ ก็ทุกข์ยากทั้งนั้น ล้อมีลักษณะบาง (รัฐบาล) เอาไว้ทั้งหลาย...
มีคุกเอาไว้ทั้งหลาย... มีสหภาพแรงงาน อาลาาย ๆ เยอะแยะ...
โรงงานไจ จั๊บอีเข้าโรงงานให้หมก หรือจั๊บเข้าคุกไปเลย ไม่ต้อง
มาเกาะกะตง มีมุงนิต้อย่างลื้อ ที่พวกคู้งหญิง ๆ เขาชอบทำการกุสง
เยอะแยะ จะมากวงกระเป๋าวัวทั้งหลายว่า

ชายอ้วน

นั่นแหละครับ ก็ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในโอกาสคริสต์มาสปีนี้
เราขอบริจาคพิเศษครับ โดยเฉพาะให้พี่น้องชาวไทยที่ไม่มีข้าหมกกันหนาว
คุณเก่าแก่จะกรุณาบริจาคสักเท่าไรครับ (ทำท่าจะจก)

เกี่ยม

อ้าวไม่ให้อาลาายเลยอะ ไอ้พวกคองงนี่มั้งซีเกี่ยม มั้งชอบแบมือขอทาง
มั้งไม่ยอมทั้งาง อ้าวไม่ให้สักแคงเลี้ยว ไคอยากมีเงิงก็คองทั้งางอย่างอ้าว
อ้าวมาจากเมืองจึงก็เสื้อผ้งหมองใบนึ่ง มากับอาเชียง แต่อ้าวสองคองรู้จัก
เก็บเงิงเก็บทอง เวอานี้อ้าวตั้งเป็นเก่าแก่มีเงิง แต่อ้าวไม่ยอมให้ใครพี่ ๆ
เป็นอังกชาก ลื้อไปขอไอ้พวกคักป้าซี มั้งทงให้หน้าทวม อยามาขออ้าว

ชายอ้วน

ถ้าพวกเสวยรู้้อย่างเก่าแก่ไม่ช่วยคนจน พวกนั้นก็คายกันหมด

เกี่ยม

ซี ตาย ๆ ชะกัลลี้ พลเมืองจะไค้น้อยลง ไม่ต้องแย่งกังกิง
(หัวเราะอย่างเยาะเย้ย)

ชายอ้วน

แต่เราคนไทยต้องช่วยกันรักษาสวัสดิภาพของคนไทยนะครับ

เกี่ยม

สวัสดิภาพอาลาาย อ้าวไม่เข้าใจ อ้าวรักษาสวัสดิภาพของกิจการอ้าวให้ล่อ
ก็จะแย้อยู่เลี้ยว ไม่มีเวลามารักษาสวัสดิภาพคองอั้งหลอก...
สวัสดิ... (ทำท่าไล่จะปิดประตูร้าน ชายอ้วนอ่อนใจ กลับไป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายอาวน

แม่ศรีรสคัมภ์ และสวัสดิ์ภิญโญศรี (ไหว้แล้วรีบออกไปสายหน้า
อย่าง ระอา) *มูเซอ คุดสูง อ*

เยี่ยม

(ตะโกนไล่หลัง) เองช่วย (ถ่ายหัวบนพิมพ์อย่างอารมณ์เสีย)

ร้อนไปหน่อย

Muse. คุดสูง อ

ขึ้นไป โท. อ

ฉาก 2 : ปีสาวเก่าแก่เยี่ยม

บรรยาย

คืนนั้นเก่าแก่เยี่ยมก็นั่งกินข้าวร่วมกับเยี่ยมฉายคนเดียว แล้วก็เข้านอน
แกนอนบนเตียงเก่าของอาเยี่ยม เพื่อนเก่าที่ตายไปเจ็ดปีแล้ว ในห้องเล็ก ๆ
มืด ๆ อับ ๆ มีแต่หยากไยเอยแมงมุม สกปรก. ไม่มีแสงสว่าง เพราะเจ้าเก่า
แก่ประหยัดไม่ยอมใช้ไฟฟ้า คืนนั้น...ก็เกิดเหตุการณ์ประหลาดที่สุดในชีวิต
ของเก่า

66497 พี

WALTZ

(เก่าแก่ปึกประตูคนคนไม้ขนาดใหญ่ แล้วลงนอนบนเตียงไม้หนูนหอมไม้
เสียงปลาดังขึ้นวังเวง สึกครู่คนไม้นั้นกลายเป็นหน้าของเก่าแก่เยี่ยม
เพื่อนเก่าที่ตายไปเจ็ดปีแล้ว เก้าแก่เยี่ยมตกใจสะอึกตื่นขึ้น มองจ้องไปที่หน้า
ของเก่าแก่เยี่ยมที่ปรากฏขึ้นตรงประตู อย่างสทตะลึง แต่แล้วก็ขยี้ตาไม่เชื่อ
เดินไปกุ๊กกัเห็นเป็นความประหลาดอย่างเกิน ก็ปึกประตูโครม

เยี่ยม

เฮงชวย ไม่ใช่ชะหนอย

เสียงฟ้าลั่น

(เสียงฟ้าลั่น) เหมือนพายุกระโชกเข้ามารอบบ้าน เยี่ยมจุดตะเกียงเดินขึ้น
บันไดไป ส้ารวจทั่วทั้งบริเวณ ไม่เห็นมีอะไร บนคัง ๆ) เฮงชวย

nursie *

(นั่งลงที่เก้าอี้โยก เอากล่องยาแดงขึ้นมาสูบ)
ตอนนี้มีเสียง ระฆังดัง รอบบ้าน แล้วมีเสียงลากโซ่โครกครากขึ้นมาตามชั้นบันได
เสียงบานประตูห้องโถงเปิดดัง โครมมากลัว เสียงลากโซ่ดังใกล้เข้ามา
แล้วชั้นบันไดโครกดังมาที่ประตูห้องนอนของเก่าแก่เยี่ยม)

เยี่ยม

(ยังไม่เชื่อหู) เฮงชวย หนวดหูหักหายเลย พายุอาลាយว่า พักหนกหู
อ้าวจะนอนชะหนอย (ประตูเปิดออก ปรากฏเป็นร่างปีศาจของเก่าแก่เยี่ยม
ไว้หางเปีย ใส่ชุดจีนสีดำ มีโซ่ใหญ่ผูกขาทั้งสองไว้ มือลากปลายโซ่พันไว้
รอบคอ มีแม่กุญแจดอกใหญ่ ๆ ติดรอบตัว และกล่องเซฟขนาดค่าง ๆ ห้อย
พะรุงพะรัง หน้าตาเขียวปนขาว บิดเบี้ยว นวิสัยของชีวิต มีหนวดเตารุงรัง
มีน้ำท่วมแฉล้นไว้รอบหัวเหมือนมันมี)

(เก่าแก่เยี่ยมคนแรกเห็นปีศาจก็ตกใจเกือบสิ้นสติ แต่แล้วไม่ยอมเชื่อ
เพราะนิสัยคือค้น พยายามเพ่งมองปีศาจและพวงกุญแจค่าง ๆ อย่างเข้มน)

015

เกียม (ทำเสียงแข็ง ซาเย็น ไม่กลัว) เอ๊ย แก่เป็นไควะ จามาเอาอารายกะอ้าว

ปีศาจเขียม จามาเอาหลายอย่างเลยละ อาเกียม

เกียม ล้อเบิ่งคายนะ มาหังลายคิก ๆ อย่างงี้
 กวงจายชาวบางจาหลักจามอน เค็งลากโซ่หนกหื้อว ไปชโมยบุญแจคายนะ
 อ้าวจาทให้โมลิกจับเข้าศาลาง

ปีศาจเขียม ล้อถามชื่อว่า เมื่อกองนี้อ้าวเบิ่งคายนะ

เกียม เอ้อ ไอนี้ ทามากจริงอะ เอ้า เมื่อกองล้อเบิ่งไควะ ตอนนีถึงหน้าคา
 ละอะอย่างงี้ สงสัยโค่นลิกล้อทั้นแน ๆ

ปีศาจเขียม อ้าว คือ เก้าแก่เขียม พากเนอร์
 หุ้งสว่างของลือใจ (ซี่ปาย) โลงจันงั้น เขียม-เกียม นี้ใจ

เกียม (ยังสงสัย) ล้อ เขียม ๆ (ยกเก้าอ้อมาให้หนึ่ง)
 ล้อเบิ่งผีเหลอ ผีจ้อเขียมไค้มัย

ปีศาจเขียม ไค้ชี่ เมื่อยจะคายนะ ไอ้กุงแจบ่านี่หนักชะมึคเลย (ลากโซ่) ไอ้โซ่นี้ก็
 ลุงลึงจ้งไว้ว (หนึ่งของ ๆ อย่างยากลำบาก)

เกียม เอ้า ล้อ ๆ กิง ไอ้วะมะมัย หรือจาทิงซาจิ้งใส่หลอกเก็กฮวย ลูหน้าล้อเขียว ๆ
 คงจะชี่ล้ามากนะ (จักแรงจะไปเอาคาน้ำชามารินให้ แก่น้ำยังไม่ยอมเชื่อ)

ปีศาจ ล้อ ไม่เชื่อโซ่มัยว่า อ้าวเป็นปีศาจของอาเขียม

เกียม อ้าวไม่เชื่อ เพราะคลอกชี่วิกอ้าวไม่เคยเชื่อไค้งายหลอก

ปีศาจเขียม ทำไมล้อไม่เชื่อว่าอ้าวเป็นผีจริง ๆ

เกียม อ้าวอาจจะกิงอาลายมากไปหน่อย ท้องเพ้อ มึงก็เห็นภาพหลองไค้จิ้งมัย
 (หยิบไม้จิ้มฟันออกมา) นีอะไร

ปีศาจเขียม ไมจิ้งหัง ล้อจามาแกะหังอ้าวเทรอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 มีลิขสิทธิ์มาเนาศึกษาจากกรมมิ่ง (ยั้งพัน)
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกียม ไม้ดี อ้าวจะพิสูจน์ว่า ถ้าอ้วกถึงไม้จิ้มฟันนี้ลงไปในช่วง คินนี้ก็จะเห็นดี เป็นปุงเลย คาอ้วนะแถมมันหลอน...เองช่วยทั้งนั้น เองช่วย อ้าวไม่ เชื่อผีหรอก...ไป ไปให้พน

ปีศาจแยกเสียงคำรามมากลัว ฟากโซโครมคราม และแกะผ้าพันแผล ที่พันรอบหัวออกเหมือนกับรอน ทันที่นั้นคางของปีศาจก็ตกลงมาบนอก เจ้าแกเกียมคลกใจ เขาทรุด เอามือปิดหน้า

เกียม (พูดเสียงสั้นระล่ำระลัก) โอ้ย... กัวเลี้ยวจ๋า... อ้วกัวเลี้ยว เจ้าแม่กวงอิมช่วยอ้วล้วย (ยกมือไหว้ปะหลก ๆ ทวมหัว เอาหัวโขกขึ้น 3 ครั้ง เหมือนไหว้เจ้า)

ปีศาจเขียม (เสียงกุกัน) โอ้คนใจแข็ง...แกจะเชื่อข้าหรือยัง

เกียม เชื่อเลี้ยว ๆ ... ลือเป็นผีมาหลอกอ้วทั้งลาย อ้วไปทั้งอาดาวยให้พญาลือลือละ

ปีศาจเขียม ข้า เป็นปีศาจที่คงทนทุกขุขรมานไปไ้ไปยุคไปเกิด ต้องวนเวียนหลอกหลอน มนุษย์ เพราะความชั่ว ความบาปของข้า เพื่อเตือนสติมนุษย์ไม่ให้ทำบาป อย่างข้า

เกียม (กัวสั่นก้วยความกลัว) ทางปีศาจไปทั้งบาปอาดาวยไว้ละ

ปีศาจเขียม ข้าคงถูกโชครวนที่ข้าได้หลอมไว้ที่ละห้วง ๆ ในขณะที่มีชีวิตอยู่ โชครวนแห่งความชั่ว ความกระหนี่ ความเห็นแก่ตัว ที่ข้าสะสมมาตลอด ชีวิต มันพันนาการไม่ให้ข้าไปสู่สุคติ

เกียม (มองรอบกัวอย่างหวาด ๆ ว่า จะมีโชครวนขนาดใหญ่มาล้ามกัวไว้บ้าง แล้วหันไปอ่อนวอนปีศาจ)

อาเขียม ๆ อย่าเพิ่งไป เล้าให้อ้วพ้งอีก

ปีศาจเขียม ข้าจะคงเรร่อนไปอีกยาวนาน จะไม่ได้พัก่อน จงจ้ข้าเป็นคัวอย่าง เมื่อข้ามีชีวิตอยู่ ข้าไม่เคยไปไหนเลย นอกจากนั่งนับเงินอยู่ในโรงจ่านำ ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งข้ายังมีดวงตาดูแลเจ้าชังออกสรรทุกครั้งที่มีการนำไปในห้วงเล็ก ๆ ของข้า บัดนี้วิญญาณของข้าต้องเดินทางไกล เหน็ดเหนื่อย ไปมีวันสิ้นสก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

Art Wanh Wongyong
29

3.1

บรรณ (วิทยุภาพร่างที่คนพา ถ้าแก่เกียมเคินทะเลคุประทุออกไปที่กลางถนน มีผู้หญิงอยู่
สองข้าง เมืองกรุงเทพฯอันตรายหายไป กลายเป็นหมู่บ้านในชนบทแห่งหนึ่ง
ในประเทศจีน) Musee จีน

โอหยา...นี่มันบังเกิดของอ้วนนี่นา...คงเหลือ ๆ อ้วนเคยอยู่ในหมู่บ้านนั้นา...
ที่ชั่วเดานะ (เห็นโรงเรียน) เอ้า โน่งโงโงเสียงที่อ้วนไปเมื่อเหล็คนะ

ลองเข้าไปดูข้างในห้องเรียนซิ เห็นใครมัย
(เข้าไปที่ เด็กชายคนหนึ่งนั่ง เหวาโคคเคี้ยวยูบนห้อง หน้าคาตาเศร้า เด็กคนนั้นไม่มี
เพื่อน ใครเขาจะคบควย คองนั่งเหงาอยู่คนเดียว ร้องไห้)

(น้ำตาไหล นึกถึงตนเองเมื่อเล็ก ๆ และจำได้ว่าเด็กเหงาคนนั้นคือตนเอง
ในขณะที่เป็นเด็กหญิงคนหนึ่ง วิ่งเข้ามาหาเด็กชายคนนั้น โขเข้ากอดเขารอบคอ
และจูบแก้มหลายครั้ง)

ที่เกียมจะ หนูมารับพี่กลับบ้านละ พอให้มารับคอนนี้ พอไม่คูลแล้วจะ พอส่งรถมา
มารับพี่นะ ไม่คองเหงาอยู่โรงเรียนนี้อีกแล้ว || นวดดมสติ ||
(เธอลากแขนเขาออกไป)

น้องสาวเก่าแก่เขามีน้ำใจดีมาก ใจกว้าง ชอบช่วยเหลือคน เสียคายที่เธอเสีย
ชีวิตไป และพึ่งคูลไว้ || ว่างพอจะสอน || || THE SAME ||
ลูกชายคนเดียว || PUBLIC || || ดึงเส้นหัวใจ ||

โซแล้ว คือหลานชายของเก่าแก่ นายสวัสดิ์ ที่เก่าแก่ไล่ไปเมื่อเข้านี้ไป || PUBLIC ||
(เก่าแก่หน้าสลก สำนักนิค) || ออจอรอททท ||

โซเลี้ยว แหมอ้วนใจลาจิง ๆ อ้วนลิมนึกถึงน้องสาวอ้วนไปว่าอ้วนเคยใจลึเกอ้วนคอนเหล็คน ๆ
น้า || PUBLIC ||

(วิทยุภาพพาเก่าแก่เคินค่อไปอีก บหายุคอยู่หน้าโกดังท่าเรือแห่งหนึ่ง) || B ||

(จำได้) ปีมันโกดังท่าเรือที่อ้วนเคยมาทำงาน เป็นกูดิงชาวเมื่อหนุ่ม || B ||
เพ็ชพอพพจากเมืองจึงมาอยู่เมืองไทยใหม่ ๆ || ARTI WONGYONG ||
(มีเก่าแก่อ้วนก็คลุกคิกและจคมชชื่อยูมมหนึ่ง) || NUMBER 13 ||

เกียม (ชื่อ)

วิทยุภาพ (1)

เกียม

เด็กหญิง

วิทยุภาพ (1)

เกียม

วิทยุภาพ (1)

เกียม

ARTI WONGYONG

ARTI WONGYONG
NUMBER 13

เยี่ยม

(ทีใจ) โอ้หนา นิ่งเง้าแก๊ง นายอ้วนนี่นา ฮีใจลืมหาก ๆ เลย อ้วนจำลาย
ทอง คริสต์มาสปีใหม่

เง้าแก๊ง

(ปึกสมุดบัญชี วางลูกคิด) เอ้า อาเยี่ยม อ่ากง เลิกงานไล่แล้ว วังนี้บิล้าง
มาดลองกัน อาเยี่ยม อ่ากง ลือ 2 คง ชัยนมาก ๆ อ้วนจะให้รางวัลวันนี้
วันคริสต์มาส เราต้องสนุกสนานไม่ก้งงานแล้ว

Bill

(เยี่ยมกับกงสมัยหนุ่ม ๆ วังเข้ามาอย่างคล่องแคล่วรื่นเริง เมียเง้าแก๊งกับลูกสาว
3 คนออกมาช่วยเก็บกวาด เง้าแก๊งเอาซองเงินมาสี เมียร้องเพลง ลูกสาวรำพืด
แบบจีน แล้วทุกคนก็ คนระบับร้องเพลง *ทูนวี่* *เป็นวง* *ดีกล้ออวี่* *BOS SANOVA*
รู้สึกคึกคักร่วมไปด้วย ทันใดนั้นนาฬิกาตี 11 ี่ ทุกคนลาเง้าแก๊ง ซอบอกขอมใจ
หน้าตาเบิกบานกลับบ้าน เหลือแต่เง้าแก๊งเยี่ยมกับวิญญา)

วิญญา 1

แหมเง้าแก๊งนี้ใช้เงินไม่ก้สตาจ ค้จงานนี้กระจอก ๆ แต่ก็ทำให้ทุกคนรื่นเริง
และชื่นชมในตัวแกไคะ

เยี่ยม

(ถามเยี่ยม) ทำไมคนถึงชอบแก รู้สึกค้ญต่อแก ไม่เห็นแกลงทุนอะไรเลย
มึงไม่ขายเลื่องเงิงทองหลอกที่สังคัง มึงเลื่องน้ำจิกน้ำใจ เง้าแก๊งฮีเข้าจ่ายทุก
กะคงางของฮี ทั้งให้ทุกคนมีก้งล้งจ่ายก้งงานนะ ไค ๆ ก็ชอกก้งงานกับฮี
ฮีให้ความสุขกะทุกคน ความสุขนี้น่าแพงกว่าเงิงอื่ก รั้มย

(พูดแล้วแก็ก้นหน้าสลกลงทันที)

วิญญา

เอาเป็นอะไรไปละเง้าแก๊ง

เยี่ยม

ไม่มีอาลายหลอก

วิญญา

ค้องมีชีนา หน้าตาเง้าแก๊งไม่สบายเลยนี่

เยี่ยม

ย่าว ๆ ไม่มีอาลาย อ้วนนี่ข้งมาล่ายว่า เมื่อเบ็งนี้อ้วนนำจากูกสี ๆ กะเสมียงของอ้วน
อาสุกจาทริกนะ ฮีก็เป็คนดี ชัยก้งาง ซ้อสัค แต่อ้วนก็ไม่เคยพุกให้ก้งล้งใจฮีเลย
มีแต่คุดาทุกวง ไม่เคยให้อีหูกงาง วันคริสต์มาสปีใหม่ก้ไม่ให้หูกง ถ้าหูกงอ้วนก็ค้กเงิง
เลื่อง แยกจริง ๆ (สายหัวอนากใจกับความใจค้าของตัวเอง)

วิชาวน เวลาของเราจนจะหมดแล้ว ภาวนาเร็ว ๆ ซิเด้าแก
 (วิชาวนพาเกี่ยมไปในที่โล่งแห่งหนึ่ง ปรากฏภาพเด้าแกเกี่ยมคอน เป็นหนุ่มใหญ่
 แววตาและสีหน้าเริ่มแสดงความรักเห็นแก่เงิน มีวีรกรรมของความโลภ
 ที่ฝังรากลงไปในชีวิต ศาลอกแล็กเหมือนสายคานาเหยื่อ ซ่าง ๆ เขามีหญิงสาว
สวยใส่เสื้อดำไว้ทุกข์ กำลังนั่งร้องไห้ แสงจากวิชาวนอภิศคริสมัสนายให้เห็น
น้ำตาแพรวพรายบนใบหน้าของเธอ เธอคือ เพ็ญ คุณแม่แก้วของเด้าแกเกี่ยม)

เพ็ญ (เศร้า) เวลาที่คุณมีสิ่งอื่นที่คุณชอบมากกว่าความรัก
 มันทำให้เพ็ญหมดความหมายสำหรับคุณไป

เกี่ยม (เศร้า) คุณเพิ่งพูดออลาย ผงไม่เข้าจาย ผงก็ยังลู่ลิกกะคุณเหมือนเดิม

เพ็ญ (เศร้า) ไม่หรอกคะ สายตา หน้าตาคุณมันแสดงออกมา คุณเปลี่ยนไปมากนะคะ
 คุณประหยัด เมื่อถึงเวลาถึงงานศพแล้ว แต่ถึงให้คนตายแล้ว

เกี่ยม ก้อเวลานี้ผงฉลากซิ่ง ไม่ยอมให้ใครมาเอาเปลี่ยนอีกต่อไป ผงมีเงิงทองเก็บไว้
 มากซิ่ง ไม่คองง้อใคร ไม่ลี้ลือกเหลอคุณเพ็ง ไม่มีอะไรที่แย่ที่สุดเท่ากับความจง
 หลอก และก็ไม่มื่ออะไรยากที่สุดเท่ากับการหาเงิงจิงมัย ผงเคยจงบมาแล้ว ผงไม่
 ยอมจงบอีกเบ็งอ้งซาก

เพ็ญ ก็เพราะเหตุนี้ คุณถึงเปลี่ยนไป และเพ็ญคิดว่า เราสองคนควรจะแยกทางกันเดิน
 เพ็ญก่าพ่ราแม่ พอกัเพ็งเสีย ไม่ทิ้งมรดกอะไรไว้ให้ลูกสาวคนเดียวนี่เลย
 คุณคงไม่ยอมแคงงานกับคนที่ไม่มีสมบัติคิดตัวไข่มัยคะ (เธอออกแหวนหมั้น
 ออกยื่นให้เขา) เขาแหวนของคุณคืนไปเถอะคะ คุณเป็นอิสระแล้ว ไม่ต้องมา
 บุญชีวิตคิอยู่กับผู้หญิงจน ๆ อย่างเพ็ญ (เขารับแหวนของเธอมากูแวมหนึ่ง
 แล้วใส่กระเป๋ไป เธอจับมือเขานิดหนึ่งอย่างอ้อลา)

ลากอนนะคะ จำไว้นะคะว่าเพ็ญเคยรัก คุณประหยัดคนเก่าที่น้ารัก
 (เธอเดินจากไป เด้าแกเกี่ยมหน้าเศร้าสลค)

เกี่ยม ไม่อยากเห็นอะไลอีกแล้ว กลับบ้านเถอะ ล้อจะหมางอ้วค้อไปทำไม (เดินหนี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิญญาณ
และปัสสาวะ

ยังปีกรีกจากหนึ่ง ออย่าเพิ่งไป จับแขนเด้าแก่ลากมาอีกมุมหนึ่ง เห็นเพื่อนคนนี้
เป็นหญิงวัยกลางคน รื่นเริงอยู่กับลูกสาวและเด็ก วัคของขวัญและบ้าน
คริสตมัสกัน เสียงเคาะประตู เด็กหญิงวิ่งไปเปิด เป็นชายท่าทางค้อมหีบห่อ
ของขวัญเข้ามา เด็ก ๆ ตีใจที่พอมมา เด็กหญิง knock the door "คุณพอมมาแล้ว" เด็ก ๆ ลอม
รอบรายนัน บรรยายกาศเต็มไปค้วยความรัก ความรื่นเริง ความสุข สนุกสนาน

ชาย : (ขวัญ)

เพ็ญ

ชาย

ชาย

เพ็ญ

ชาย

เพ็ญ

เกี่ยม

เออ เพ็ญ รั้มยวันนี้พี่ไปพบเพื่อนเก่าของเพ็ญนะ ทายซิจะว่าใคร
อู๋ จะไปท่ายมึงใจถูก เพื่อนเพ็ญมีตั้ง เยอะแยะ
อึคาเกี่ยม นายประหยัค หนักคอม คู่หมั้นเก่าของเพ็ญใจจะ
(หัวเราะ เพ็ญหัวเราะคัวย)
พี่เห็นแกนั่ง เสร้าอยู่ข้าง โลงศพหุ่นส่วนของแกที่โรงจำนำ จุกตะเกียง นั่งหงอย
อยู่คนเดียว ลูกเมียก็ไม่มี พี่ว่าแกคงจะเป็นคนที่เหงาที่สุดในโลก
แต่เขาก็มีเงินเป็นเพื่อนใจจะ
แต่เรามีครอบครัว มีพ่อ แม่ ลูก หลาน ๆ อบอุ่น รวยกว่าเงินทองอีกใช้รั้มยจะ
(มองเขาอย่างชื่นชม ลูกสาวเข้ามากอดพ่อแม่อย่างรักใคร่)
(บึกหน้า โอคครวญ) เอออ้วไปให้พัง ๆ จากตงนี้เร็ว ๆ อ้วพไปละลายเลี้ยว
(วิญญาณนั้นก็อันตรธานไปเหลือแต่แสงสว่าง เป็นลำ เค้าแก่รู้สึกหัวหมุนตัว
กลับมายุอยู่ในห้องนอนเล็ก ๆ ของแกอีก แกรู้สึกเหินคเหนื่อยเหมือนไคคอสู้
กับวิญญาณนั้น แกกลานขึ้นเตียงอย่างโรยแรงและนอนหลับสนิท ค้วยความเหนื่อยอ่อน)
nunie

๑๕/๗/๖๖

ฉาก 4

(นาฬิกาตีหนึ่งที) ฉาก ฉากแกะสะอึกขึ้น มีแสงสีแฉงฉายเข้ามาเป็นลำ มีเสียงร้องเรียกชื่อเขา)

เสียง อา เกี่ยม...อา เกี่ยม...อา เกี่ยม...

(ทันใดนั้นห้องของแกก็เต็มไปด้วยอาหารและขนมหลายสิบชนิด ตรงกลางโต๊ะ มียักษ์หน้าดำใจดีถือคัม ร้องเรียกเชิญเขาเข้าไปหา)

วิญญาน 2 เชิญเข้ามาซิ แก่แก มารูจักกัน
(แก่แกเค้นย่อง ๆ เข้าไปอย่างซลาค ๆ ไม่กล้ามองหน้ายักษ์ใจดีคนนั้น)

วิญญาน 2 เราคือวิญญานของ คริสต์มาส สืบปัจจุบัน...มองดูเราซิ
(ยักษ์นั้นสวมมงกุฎทำด้วยใบฮอลลี่ ร่างกายคกแตงเหมือนคนคริสต์มาส มีไฟว้อมแว้ม)
ไม่เคยเห็นวิญญานอย่างเรานี้มาก่อนใช่ไหม แก่แก

เกี่ยม ฮั้วไม่เคยเห็นอวลาบายแบบนี้เลยในชีวิตของฮั้ว

วิญญาน 2 แก่แกคงไม่เคยรู้จักที่ ๆ ของเรากัน 1987 คน ที่มาในโลกนี้ก่อนเราซินะ
(ลุกขึ้น)

เกี่ยม (นอบน้อม) ลือเป็นผีคริสต์มาสจามาสองอวลาบายฮั้ว ขอให้พาฮั้วไปที่ไหนก็ลาย
ฮั้วอยากให้ลือสองฮั้วเร็ว ๆ

วิญญาน 2 จับชายลือเราไว้ซิ เราจะพาเจ้าไป

บุบรยาย แก่แกเกาะชายลือวิญญานนั้นแน่น หิ้งคู้ก็ล่องลอยผ่านหลังคาบ้านค่าง ๆ ไป
ผ่านราชสำนัก ราชประสงค์ บางลำภู
(ถามเด็ก ๆ ผ่านที่ไหนอีก ฯลฯ) จนกระทั่งมาถึงสลัมคลองเตย มาหยุดอยู่หน้า
กระท่อมของนายสุจริต เสมียนยากจนของแก่แก เป็นกระท่อมเล็ก ๆ หลังคา
สังกะสีผุ ๆ ฝาบ้านทำด้วยไม้เก่า ๆ ที่ไปเก็บมาจากที่ต่าง ๆ แต่ภายในสะอาด
สะอาด บรรยากาศอบอุ่นเต็มไปด้วยความรักและรื่นเริง ครอบครัวของนายสุจริต
เพิ่งกลับจากโบสถ์และมาเลี้ยงฉลองคริสต์มาสตามประสาตนจน (หญิงกลางคน
กับเด็กสาวกำลังจัดอาหารบนโต๊ะ มีเด็กชายวัยรุ่น เด็กชาย เด็กหญิงเล็ก ๆ
กำลังร่ำวงรอบโต๊ะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้จะต้องแจ้งชื่อผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้บรรยาย นั่นคือ แม่นวล ภรรยาของนายสุจริต ลูกชายคนโตชื่อพลา ลูกสาวคนที่ 2 คือ เมกธา ที่ว่างอยู่ 2 คน คือ น้องชาย น้องสาว ชื่อ ปรีดา ปราณี (หญิงสาวเกินเข้ามา) *และเรื่องนี้เป็นเรื่องอย่างอื่นที่คนไหน*

ปรีดา/ปราณี ไชโย ที่กรุณามาแล้ว

นวล (ผู้หญิง) (คือที่ลูกสาวมา) แหมทำไมมาสายนักล่ะจะลูก

กรุณา (ผู้ชาย) งานที่โรงงานแยะจะ เมื่อสิ้นหนุ่ต้องทำงานปลักกลางคืนจนดึก

นวล เออ ไม่เป็นไรหรอกลูก นั่งพักผ่อนน้ำกินทำให้หายเหนื่อยก่อน

ปรีดา/ปราณี () (ถึงโลก) พอมมาแล้ว ๆ ที่กรุณาไปซ่อนไป อย่าให้พ่อเห็น (กรุณาไปแอบหลังโต๊ะ สุจริตอุ้มเด็กงอຍตัวเล็กเข้ามา ขาของ เด็กนั้นใส่ เปิดเหล็ก มือถือไม้ค้ำยันอัน เล็ก ๆ)

สุจริต (มองไปรอบ ๆ ห้อง) เอ้า ลูกกรุณายังไม่มาเหรอแม่(ถามนวล)

นวล (แกล้ง) ไม่มาจ้ะ

สุจริต (บิตหวัง) ไม่มา...วันคริสตมาสทั้งที่ไม่มาเยี่ยมพ่อแม่และน้อง ๆ เหมอจ้ะ (กรุณาไม่ยอมเห็นพ่อบิตหวัง รีบวิ่งออกมาออกพ่อและไหว้ที่อก)

กรุณา มาจ้ะพ่อ (สุจริตกับน้องเล็กดีใจมากโอบกอดลูกสาว)

นวล น้องเล็กไปโบสถ์วันนี้เป็นไงจ้ะ สนุกมั๊ย

สุจริต เยี่ยมที่สุดเลยน่องเล็กของเรา ตอนซากลับมาบ้านนี้ น่องเล็กพูดจ้ะใจพ่อกว่า น่องเล็กอยากให้ทุกคนเห็นน่องเล็กที่โบสถ์ จะไค้จำไค้ว่า พระเยซูมาเกิดเพื่อรักษาคนงอย คนพิการ และคนตาบอด

(พลาไปเอาไค้ย่างออกมาวางบนโต๊ะ)

*ไป 4.3 **

ผู้บรรยาย โอโธ อาหารคนจนมือนี้อรอยที่สุด มีไค้ย่าง ส้มคำ เนื่อน้ำค้ำ ฯลฯ (ถามเด็ก ๆ ว่า มีอาหารอะไรบ้าง และขนมให้เด็ก ๆ ผู้ชมรอบสาธยาย) ทุกคนในครอบครัวนี้มีความสุข เก็บไปถ้ายความรั... ออบอุน

- สุจริก สุขสันต์วันคริสตมาส ลุกๆ ทุกคนขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ครอบครัวเราได้มาร่วมฉลองวันประสูติของพระเยซู ให้เราเต็มไปด้วยความรัก ขอพระเจ้าประทานพรให้ทุกคนมีความสุข ความเจริญ ในวันนี้และตลอดปีใหม่และต่อ ๆ ไป
- น้องเล็ก ขอพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับพ่อแม่และพี่ ๆ ทุกคนนะครับ (หน้าตาของเด็กนั้นซึ้งเขียวสุจริกออกเขาไว้อย่างจะกลัวว่าจะจากไป)
- เกี่ยม (ห่วงใยอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน) นี้อาหนูเล็กจะอยู่รอดมั๊ยนี่
- วิญญาณ 2 ถ้าเหตุการณ์ไม่เปลี่ยนแปลงในอนาคต น้องเล็กคนนี้ก็จะต้องจากไป
- เกี่ยม (เสียงเครือ) โอย อย่าให้อาหนูคงนี้ตายนา อังสงสว่างอืมาก
- วิญญาณ 2 (อ้างคำพูดของเกี่ยมที่เคยพูดไว้) ที่จริงตายไปก็ตีไม้ให้หรือ ถ้าแก่ ประชากรจะได้ไม่ล้มโลก ไม่ต้องแย่งกันหามาหากินใจ (เกี่ยมก้มหน้าด้วยความละอายใจ)
- วิญญาณ 2 ในสายพระเนตรของพระเจ้า คนอย่างเก่าแก่อาจจะไม่มีค่าควรอยู่เท่าเด็กเล็กๆ อย่างหนูเล็กนี่ที่มีอยู่ทั่วโลกจำนวนหลายล้านคน (เกี่ยมก้มหน้า หันโลกก็ไถยเสียงเรียกชื่อเขา จึงเงยหน้าขึ้น)
- สุจริก ขอให้ทุกคนค้มอวยพรให้แก่เก่าแก่เกี่ยม คุณประหยัด ถนัดคอม เจ้านายของพ่อด้วย
- นวล (กระพึดกระพือค) ไปอวยพรแกทำไม คนอะไรใจค้ายังกะหิน น่าจะสาปแช่งแกให้ตาย ๆ ไปซะที
- สุจริก แม่นวล วันนี้วันคริสตมาสนา ต้องให้อภัย ให้ความรักแก่ทุกคนใจจะ
- นวล ก็แกทำอะไรยังกะอะไร แหม อยากให้แกไม่ล้มมาครงนี้จัง จะคำชะให้เจ็บเลย (เก่าแก่สะอื้น)
- สุจริก ไม่เอาหน้าแม่นวล วันคริสตมาสนา
- นวล เอ้า เพื่อเห็นแก่พี่นา ขอให้เก่าแก่เกี่ยมสุขสันต์วันคริสตมาสนาและมีปีใหม่ มีสุขภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสมบัติ และมีความสุขแน่ ๆ เลย ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงแหล่งเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

(ทุกคนร้องเพลงคริสตมาส แล้วเด็กร้องเสียงใสน่ารักกว่าเพื่อน เก้าแก่ชายซึ่ง
นำคำชมด้วยควมสำนึกผิดและเห็นในน้ำใจของสุจริตและครอบครัว)

วิญญาณ

(จู่มือเก้าแก่) ไปกันเถอะ เก้าแก่ ยังก้องไปเยี่ยมอีกบ้านหนึ่ง (วิญญาณพา
เก้าแก่ไปบ้านของนายสวัสดิ์หลานชาย ซึ่งกำลังฉลอง คริสตมาสกับครอบครัว
อย่างรื่นเริง)

* สวัสดิ์ (หลานชาย) ฮา ๆ ๆ ๆ (หัวเราะ)

(ทุกคนหัวเราะพร้อมกัน ชบขันในความซึ้งเหนียวของลุง)

สวัสดิ์

อาจู้ บอกว่าปีใหม่อาลาวยวะ เอ็งชวย

สมศรี (หลานสาว)

(ทนมไม้ไค้/เหยียดคหยาม) แยะจริง ๆ แกเป็นเก้าแก่เกี่ยมเกี่ยมที่ซึ้งเหนียวที่สุด
ในโลก

สวัสดิ์

อาจู้แกตกลงนะ แกแกก็คงจะไค้รับโทษที่แกไปทำไมดีไว้กับคนอื่นเองแหละ
พี่ไม่อยากจะว่าแกทรอก

สมศรี

แต่แกก็รวยมากไม่ใช่หรือพี่ เห็นพี่เคยบอกฉันนะ

สวัสดิ์

รวยแล้วก็ยังโงะละเธอ แกซึ้งเหนียวไม่เคยใช้เงินเลย ไม่เคยสบาย หรือไม่เคย
คิดจะสบาย ฮ่า ๆ ๆ (หัวเราะ) แล้วก็ไม่เคยคิดจะให้อะไรเราด้วย

สมศรี

อยู่ ฉันทนแกไม้ไค้ทรอกอีตาเก้าแก่ซึ้งเหนียวนี่นะ

สวัสดิ์

แต่พี่ส่งสารแทนา พี่โกรธแกไม้ลงทรอก ตัวแกนะแหละไม้มีความสุข เพราะแก
ไม้ชอบเรา ไม้ยอมมวกินเลี้ยงกับเรา แกก็ไม้เสียอะไร

สมศรี

แล้วแกก็ไม้ไค้อะไรด้วย ออกกินข้าวอรอย ๆ จริงมัย

สวัสดิ์

(หันไปถามชวยหนุ่มชื่อคองที่กำลังนั่งจับน้องสาว 2 คนของศรี ชื่อ สมทรงกับ
สมบุญ คุณคองว่าไจ กับข้าวที่แม่สาว ๆ พวกนี้แสดงฝีมืออรอยมัย
(ชายหนุ่มอีกอีกไม้กล้าตอบ สมทรงหลานสาวคนอ้วนหน้าแดง แต่สมบุญหลานสาว
คนหนึ่งหน้าตาเฉย)

สมศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(เขี้ยว) อย อยาไปคามอีตาคองนี้เลย เป็นไม้ไค้คองกัที่ชุกคองไปเกอะละไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ออกหนังสือพิมพ์นี้โดย

4.4

หลานชาย

อาถูกเยี่ยมมานะ ความที่แกลไม่ชอบเรา แกลก็ต้งนั่งจับความทุกชั่อยู่คนเดียว ในข้าง
อับ ๆ ที่สำเพ็ง มีแกลฝุ่นเหม็น ๆ แกลก็จะเกลียดงานฉลองคริสมาส ปีใหม่ ไปจน
ตาย แกลก็จะไม่มีวันกลับใจ ถ้าแกลจะใจดีให้รางวัลนายสุจริต เสมียนคนนั้นสัก 50
บาท 100 บาท ก็จะเป็นที่รอก ทุกคนหัวเราะ เฮฮา ก็มและรับประทานอาหาร ชม
ร้องเพลง และเล่นเกมสั่กันอย่างสนุกสนาน) เช่น เกมสั่บิลคาคล้าหา เก้าอี้ดนตรี
และเกมสั่ปริศนาแบบ "มาถามนั้ด" สั้วสั่ลั้ทำทำเป็นหมูป้าหน้าคาน่ากั้ว

สั้วสั่ลั้

หายซั้นั้ตัวอะไร *

สมทรวง (ผู้ดี)

ซั้วง

คอง (ผู้ดี)

ควาย

สมบุรุษ

หมา

สมศรี

รู้แล้วแกลแกลเยี่ยม (ทุกคนฮาคั้ง)
(สั้วสั่ลั้รินไว้นแล้วชวนทุกคนคั้มอวยพร)

สั้วสั่ลั้

สุขสันต์วันคริสตมาสและปีใหม่แก่คูน่าประหยัค กั้นค้อม แกลแกลเยี่ยมของเรา
แม้ว่าแกลจะเป็นอย่างไรกั้ตาม ขอพระเจ้าอวยพรให้คูน่ามีความสุขในวันนั้และค่อ ๆ
ไป (ทุกคนคั้ม แกลแกลรู้สั้กซาวซั้งในน้ำใจของหลานชาย แต่วิญญานรีบหาแกลเคิน
ทางค่อไปอื้ก)

ผู้บรรยาย

วิญญานหาแกลแกลไปคูน่าเจ็บ คนป่วย คนซั้การตามโรงพยาบาล โรงเลียงเด็กกั้วพ้า
นั้กโทษในคูกั้ในคาราง วิญญานนั้นั้กั้กั้แกลง ๆ เหมือนผ่านกาลเวลามาหลายปี)

วิญญาน

เวลาของเราเหลือน้อยเต็มทีแล้ว-จะสิ้นสุกคองคั้นนี้

แกลแกล

ไอ้หย้า คั้นนี้เหลอ

วิญญาน

คั้นนี้คองเพียงคั้น เวลาใกล้จะหมดแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5

- ผู้บรรยาย (เสียงนาฬิกาตี) 11.45 น. อีก 15 นาทีจะถึงเที่ยงคืนแล้ว
(ใต้เสื้อคลุมของวิญญาณ มีมือเล็กโผล่ออกมา 2 คู่ เป็นเด็กผู้หญิง ผู้ชาย
คนหนึ่ง หน้าตาแปลกพิสดาร แห้งเหี่ยว ใส่เสื้อเก่าซากรุงรัง น่าสมเพช)
- เจ้าแก ไอ้หยา นิ่งตัวอาลายนะ
- วิญญาณ จงดูเด็ก มนุษย์ จงดูให้ถี่ (ดีไปที่เด็กนาเกลียด 2 คน)
- เจ้าแก (ถอยไปด้วยความขะเขวข่ง) นั่นมันลูกของลื้อเหลอ
- วิญญาณ ไม่ใช่หรอก นั่นคือทายาทของมนุษย์ เด็กผู้ชายนั่นคือความโง่เขลา-อวิชา
เด็กผู้หญิง คือ ความอยากรู้อยากเห็น ระวังทั้งสองไว้ให้ดี โดยเฉพาะ
ความโง่เขลา จงดูบนหน้าผากของเด็กชายนั้น มีตัวอักษรเขียนว่า
ความพินาศ นอกจากจะมีอะไรมาลบล้างมันออกไป
- เจ้าแก ไม่มีใครช่วยลื้อเหลอ
- วิญญาณ (ลื้อเหลอช่วยคำพูดของเจ้าแกที่เคยพูดไว้ก่อนหน้านี้)
รัฐบาลมีไว้ทำไม กรมประชาสงเคราะห์ สหภาพแรงงาน โรงงาน ไม่มี
หรือใจ ลูกตารางใจ (เจ้าแกก้มหน้าละอายใจ เสียงนาฬิกาตีสิบสอง
วิญญานเอ็นครธานไป)

บทสัมภาษณ์

ฉาก 5 วิทยาลัยสุภทัย ๒

เจ้าแกหันมองซ้ายมองขวา พอเงยหน้าขึ้นก็เห็นปีศาจรูปร่างสูงใหญ่ ใสเสื้อคลุม -
ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า มีหมอกควันพุ่งพวยรอบข้าง ก้าวย่างเข้ามาหาเจ้าแกอย่างน่า -
สะพึงกลัว
(เจ้าแกคุกเข่าลงตัวสั่น)

เจ้าแก นี่เป็นปีศาจของ คริสตมาสีในอนาคคิไซมัยละ
(ปีศาจไม่ตอบ ยกมือขึ้นชี้ลงมาที่ตัวเจ้าแก)

เจ้าแก ล้อจะพาอ้าวไปถูอะไรที่จะเกิดขึ้นในอนาคคิไซมัย อ้าวอยากให้อ้อพาอ้าวไปสั่งสอง
ให้เป็นคนใหม่ มีชีวิตที่ดีกว่านี้ พาอ้าวไปเร็ว ๆ เอะ อ้าวเค็มใจไปมากเลย
ทั้งลายล้อไม่พุกกะอ้าวชะค่านึงนะ
(ปีศาจไม่ตอบ กลับชี้มือไปข้างหน้า)

เจ้าแก ตกลง ๆ พาอ้าวไปไคเลย คินนี้จะหมกอยู่แล้ว ทุกวินาทีเป็นเงิงเบิงทอง ไปเร็ว ๆ
เอะปีศาจ
(ปีศาจนำเจ้าแกไปในถิ่นธุรกิจการค้า มีพ่อค้าขายทอง นายธนาคาร นักธุรกิจ
นายทุน ที่เจ้าแกเคยเห็นบ่อย ๆ และมาหยุดที่หน้าพ่อค้ากลุ่มหนึ่ง)

พ่อค้าอ้วน อ้าวไม่คอยรู้เรื่องหรอก รู้แต่ว่าเจ้าแกเค็มแกตายไปแล้ว
(คนที่ 1)

คนที่ 2 คายเมื่อไหร่ละ

คนอ้วน รู้สึกว่าเมื่อคืนนี้เอง

คนที่ 3 (นัคยา ถ้ามอย่างไม่สนใจเท่าไร พุกเวยะเย้ย) เป็นอะไรคายนละ อ้าวคิดว่า
หนังเหนียวอย่างแกจะไม่มีวันคายนะอีก

คนที่ 1 (หาว) ไม่รู้หรือ เงินจุกออกคายนึง (หัวเราะ)

คนที่ 4 (หน้าเหมือนโง่งวง) แลวแกหึงมรคกไว้ใไครละ

คนที่ 1 ไม่ได้ให้อ้วก็แล้วกัน (หัวเราะทั้งกลุ่ม)
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประกอบการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ขออภัยที่เข้าโรงจำนำหมด ไม่มีใครได้ (หัวเราะ)

- สัปพะเทร่อ
 คาแปะ
 เอาสมบัต็ออกมาอวค บั๊พวกกระคุมเงิน กลองกินสอ คาแปะแก่สองคูเพื่อที่ราคา
 แหม ของเก้ทั้งนั้น โมปีราคาเลย (รวมบัต็ขึ้นข้างฝา) อ้าวให้แค่นี้ละ
 เอาใครมีอะไรอีก
- หญิง 2
 เอาผ้าปูที่นอน ผ้าเช็ดตัว ซอนซอม รองเท้าเก่า ๆ
- คาแปะ
 (จกราคาบนข้างฝา) แหม อ้าวเห็นผู้หญิงก็ใจอ่อนทุกที ให้ราคาเกินค่าของอีกนา
 เอา ให้แค่นี้ละ
- หญิง 1
 เอมุ้งออกมากอง
- คาแปะ
 นี่อาลายหา มุ้ง ไอ้หยา ล้อกล้าเอามุ้งมาจากเตียงคนตายเทร่อ อีนอนตาย
 อยู่ หรือเอามาไคยังงิ
- หญิง 1
 ทำไมจะไมไคละ มันก็ขายไคไมไชเทร่อ
- คาแปะ
 แหม ล้อนี้เกิคมมาเชิงสี่แท้ ๆ มุคินิรทำศพอย่างล้อนี้แย่จริง ๆ
- หญิง 1
 ยังมีผ้าห่มอีกนา (โยนผ้าห่มลงมา)
- คาแปะ
 ไอ้หยา ผ้าห่มคนตายเทร่อ
- หญิง 1
 ก็อะอะไรอะอีกละ ตายแล้วไม่ต้องห่มหรือ
- คาแปะ
 อีคงไมเป็นโรคเฮคส์ตายนา
- หญิง 1
 ผ้าห่มนี้เนื้ออีนา ที่แรกเขาจะเอาไปห่อศพแก แคฉั้นแย่งมากอน ของดี ๆ
 เอาไปฝังศพทำไม ลูก็ไคผ้าเนื้ออีมาจากเมืองนอก ไม่มีรูเลยละ เป็นสมบัต็ที่
 ที่สุดของแกนะ เอาไปห่อศพทำไม ศพแก่น่าเกลียดจะตายไป
 (คาแปะดึงเอาถุงเงินออกมา จ่ายสตางค์ให้คนเหล่านั้น ทุกคนหัวเราะ)
- หญิง 2
 (หัวเราะ) อีตาเก่าแก่นี้ละ กอนเป็น ๆ ก็ร่วงกาจ พอตายกลับใจก็
 ให้พวกเราไคกำไรคั้งเยอะ (หัวเราะ)

เรื่อง อ้าว

5.3

เจ้าแก่ ปีศาจเจ้าข้า อ้อ เห็นจุดจบของอ้าวแล้ว ช่วยอ้าวด้วย
 (เห็นไคร้ที่ปรากฏเตียงนอนที่มีศพเจ้าแก่อยู่ บรรยากาศหนาวเยือกเย็น)

เจ้าแก่ ปีศาจที่เสียใจที่ตาแก่คงนี้ตายไปนะ (ถามปีศาจ) ท่านรู้ให้อ้วเห็นคน ๆ นั้น
 หน่อยเดอะว่ามีมั๊ย
 (ปีศาจเหวี่ยงผ้าคลุมให้กว้างออกไปเหมือนปีก แล้วเผยให้เห็นห้อง ๆ หนึ่ง
 มีแม่และลูก ๆ กำลังคอยใครอยู่อย่างกระวนกระวายใจ สักครู่มีเสียงเคาะ ประตู
 ปรืด เธอรีบไปเปิดประตู สามีของเธอเข้ามา หน้าตาเขามีความสุข
 เขานั่งลงที่โต๊ะอาหาร คือบ้านหลานชาย-นายสวัสดิ์ กับสมศรี ภรรยา)

หญิง เป็นใจจะ ชาวดีหรือชาวร้าย
 ชาย ร้ายจะ
 หญิง เราคงหมกตัวกันคราวนี้
 ชาย ยังหรือจะ แม่ศรี ยังมีหวัง
 หญิง ถ้าอากูแก่ใจอ่อนลง แคก็คงไม่มีหวังหรือ นอกจากเป็นปาฏิหารย์
 ชาย เกยิ่งกว่าใจอ่อนอีก แก่ตายไปซะแล้ว
 หญิง ขอบคุณพระเจ้า ตายซะก็ดี (แต่แล้วก็พมมือขอโหลี่) เมื่อคืนนี้ตอนฉันไปหาแก
 เพื่อขอมอนฉัน เวลาไหนไปอีกอาทิตย์ มียายซีเมมาที่นั่นบอกว่าแกป่วยหนัก ที่แรก
 ฉันคิดว่าเขาโกหก ไม่อยากพบฉัน แต่ที่แท้แกกำลังจะตายจริง ๆ แหะละ ที่นี้
 เราจะไปเป็นลูกหนี้ใครต่อไปละ

ชาย ไม่รู้อี โท้งว่า จะถึงเวลานั้น เราคงมีเงินแล้ว ถึงยังไม่มีใช้หนี้ ก็คงช่วยแน่ถ้า
 เจ้าหนี้ที่เป็นทายาทแก่ต่อไปจะ เล้มกว่าแก่ แต่คืนนี้ เรานอนให้สบายซะก่อน
 แม่ศรี
 (ปีศาจพาเจ้าแก่ไปที่บ้านนายสุจริต เห็นภรรยาเขาและลูก ๆ นั่งพักผ่อนกันในห้อง
 นิ่งเฉย)

- ESCAPE CLIP

- CHICAGO

นวลกำลังเย็บผ้า ช่าง ๆ มีลูกชาย (พล่า) กับลูกสาว 2 คน บรรยากาศเงียบสนิท

นวล นี่คงจวนเวลาที่พ่อจะกลับมาแล้วมังจะ

พล่า (ลูกชาย) ปีกหนังสือที่กำลังอ่านอยู่ เลยเวลาไปแล้วนะจะแม่ 2-3 วันนี่สังเกตุว่า
พ่อเคินซาลงนะแม่

(ทุกคนเงียบอีก)

นวล (พยายามพูดเสียงแจ่มใส) แม่เคยเห็นพ่ออ้อม... อ้อมน้องเล็กไว้บนบ่า แล้ว
เคินเร็วปรือเลย

พล่า มมาก็เคยเห็น... บ่อย ๆ อะ

ลูกคนอื่น หนูก็เคย ๆ

นวล (เย็บผ้าต่อไป) แค่น้องเล็กตัวเบาโหยงเลย... พ่อรักน้องเล็กมาก เลยไม่
เคยเห็นอ้อมที่จะอ้อมไปไหน ๆ ... นั้นใจพ่อกับแล้วละลูก

(เธอรีบลุกไปเปิดประตู นายสุจริตเข้ามา หน้าคารอยและหนาว เขาเคิน
ไปรินน้ำชาจากกา ลูก ๆ ช่วย ลูกสาว 2 คน กระจกชั้นไปนั่งคัก และเอา
หน้าไปแนบหน้าพ่อย่างปลอบใจว่า "พ่อไม่ต้องเศร้า ทุกอย่างจะเรียบร้อย".

นวล พ่อไปมาแล้วไอ้หมี้ยจะ

สุจริต จะแหมเขอน่าจะไปค้ายจ้ง ที่นั่นะหุงหญ้าเขียวสวย พ่อสัญญาจะพาน้องเล็ก
ไปเคินเล่นที่นั่นวันอาทิตย์ (เขารู้สึกคิมคันทันน้ำตาคลอ เสียงเครือ) น้องเล็ก
ของพ่อ... ลูกของพ่อ... ไธ ลูกของพ่อ (เขาก้มหน้าลงสะอึกสะอื้น)

สุจริต แต่ถึงแม้ว่าเราจะต้องจากกัน พ่อก็แน่ใจว่าเราทุกคนไม่มีวันลืมน้องเล็กไอ้หมี้ยจะ
นี่เป็นการจากกันครั้งแรกในครอบครัวเรา

เด็ก ๆ ไม่ลืมแน่ ๆ จะพ่อ

สุจริต และพ่อรู้ว่า พวกเราจะนึกถึงเขา... น้องตัวเล็ก ๆ คนนั้นของเรา เราจะ
ไม่ทะเลาะกันแล้วลืมนึกถึงน้องคนนี่ของเรา

เด็ก ๆ ไม่มีวันละจะ
 สุจริต พอตีใจมากจะ...พอมีความสุขมาก
 (นวลและลูกเข้าไปกอดเขา)
 เกี่ยม (ถามปีศาจ) อ้าวรู้สึกว่าจะต้องจากกันแล้วใช่ไหม บอกรู้สึกว่า
 อีตาแป๊ะที่นอนตายอยู่นั่นนะ เบิ่งคายนะ

เจ้าบวระ
 ทัศน์ระภาศ

(ปีศาจชี้มือไปข้างหน้าอีก เถ่าแก่เดินตามไปจนมาถึงประตูเหล็ก
 แหกกุญแจหนึ่งก็รู้ว่า เป็นประตูป่าช้า มีดวงซุ่ยเถ่า ๆ หนัวร์กรู้ง
 กลุ่มปีศาจออกมาเค้นระบ่าปี) (ปีศาจชี้มาที่ระบ่าปี)
 เกี่ยม (ถามปีศาจ) ไ้ตัวที่มึง เค้งยี้กยี้กยี้เบิ่งตีที่จะเกิดจิง ๆ ในอนาคต
 ไหม หรือว่า เบิ่งภาพหลอน
 (ปีศาจไม่ตอบชี้ไปเบื้องต่ำ ยมบาลออกมาเค้นเกี่ยวระบ่ามระระ คนตรี
 เร่าร้อน นากลัว)

เกี่ยม บางทีคง เลาอาจจะ เบียงใจเป็นคงลีไ้ได้นะ ถ้ามีการ เบียงแปงอนาคต
 ก็อาจจะ เบียงแปง ไ้ไหม้
 (ยมบาลชี้ไปที่ดวงซุ่ย เกี่ยมเดินเข้าไปคูโกล์ ๆ ซาลัน)

Musie
 ลอน...
 ลอน...
 ลอน...

เกี่ยม (คูช็อนบดวงซุ่ย) ประหยัก ฅนั้กออก วงเล็ม เกี่ยมเกี่ยม แข่งก
 ไ้หยา นิมัง ดวงซุ่ย ของอ้วนนี่นา...ไ้หยา อีตาแป๊ะที่นอนซึ้นของเช็กอยู่
 เมื่อกี้ก็เบิ่งอ้วนนะซี (ร้องไห้ ลูกเข้า เอาหัวโขกพื้น) ไม่เอาแล้ว
 อ้วนหม่าอ้า
 (ปีศาจชี้นิ้วจากดวงซุ่ยมาที่เถ่าแก่ และชี้ที่ดวงซุ่ยอีก) Musie

เกี่ยม อาปีศาจเจ้าขา...อั้งกับใจแล้วว คอไปนี้้อ้วจะเบิ่งคงลี จะไม่เกี่ยมเกี่ยม
 ซีเหนียวอีกค่อไป ท่างพาอ้วนมาคู้ว่าอ้วนหมกหวั้งแล้ววเหลือ
 (ปีศาจโบกมือปฏิเสธ)
 (อาเกี่ยมยี้ค่มือปีศาจไว้ ปีศาจค่อตัน แล้วอันตรธานหายไป เหลือแต่มุ้ง
 แขวนอยู่บนเตียงของแก)

ฉาก 6 ขึ้นจากบัน

- เกี่ยม (จับมุ้งกับเตียง) เอ๊ะ อ้าวมันไปลื้อเป่าวะ อะฮ้า ๆ อ้าวไม่ไผ่ผิงไปแน่ ๆ
 วิญญาณ 3 คง กับผีอาเชียมมังมาพาอ้วจิง ๆ
 (เสียง ระวัง โปสคังสนุกสนาน) / 10.30.10 (10) ระวัง //
- เกี่ยม (เงี้ยวหุพัง) แหมเสียงลาคังนี่เพาะจิง ๆ เพาะที่สุกเลย-
 (เห็นเค็กเคินมา เข้าไปหักทวย) อาตี้ ๆ วังนี้วังอาลาวยวะ
- เค็ก วันคริสต์มาสอะ
- เกี่ยม โอโฮ อ้วลี้ใจที่สุดเลย อั้งยังไลดลองวันคริสต์มาส...คิดว่าจะไปเลียวะ
 ซะอีก...แหมอะ อาปีสากอีกอาจะมาหาอ้วทั้งหมด เมื่อคั้งนี้คั้งเลียวะ
 (พุกกับเค็ก) อาตี้ รุจักลางลาง เบ็ยก่างตงหัวมุงตง โน่งม้อฮ้า
 รุจักอะ
- เค็ก
- เกี่ยม (ควักเงินออกมาให้เค็ก) เอาลื้อเอาเงินไป 500 ไปซื้อเบ็ยก่างตัวใหญ่
 ที่สุกมาให้อ้ว (เค็กรับเงิน แล้ววิ่งค้อไป)
- เกี่ยม อะฮ้า...อ้วจะส่งเบ็ยก่างไปให้บางอาสุกจาริกนะ (หัวเราะ)
 ไม่ให้อีลู้ว่าใครส่งมาให้อาหนูเล็กนะ
 (ชายอ้วนเคินมา เกี่ยมเข้าไปหักทวยอย่างอารมณ์ดีมาก)
- เกี่ยม สวักลี้คัม สุขสันต์วันคริสต์มาส สุขสันต์วันปีใหม่คัม
- ชายอ้วน คุณเกี่ยมเหรอกครับ
- เกี่ยม อ้วมีความลับจำบอกลื้อ (กระซิบที่หู ชายนั้นคี้ใจมาก)
- ชายอ้วน ขอพระเจ้าทรงอวยพร พรให้เค้าแก่มีแต่ความสุข มีพละมัยและเงินทอง
 มาก ๆ
- เกี่ยม ลื้อมาเอาเงินขริจากที่นี่ได้ เอาไปให้คนจง
- ชายอ้วน กราบขอบพระคุณมาก ๆ ครับ

Handwritten notes at the top of the page, possibly including a date or reference number.

ผู้บรรยาย

นาฬิกาตี 9 ครั้ง

วันรุ่งขึ้น

นายสุจริตเพิ่งโผล่เข้ามา ท่าทางสำนึกผิดที่มาสาย)

เกี่ยม

สวัสดี อาสุกจาริก (ท่าเสียงคุปกติ) หงายมาหงางปางนี้ หะ...นี่มั้ง
เก้าโมงแล้ว

สุจริต

ผมขอโทษครับ...ผมมาสาย...คือ...

เกี่ยม

มาสาย 3 ชั่วโมง คือ อ้าวทำไมได้แล้วแบบนี้ มานี้ ๆ อ้าวจะจกทางกะลื้อ
(กระโศกลงมาจากเก้าอี้) อ้าวจะซิ่งเงิงเลื่องให้ลื้อ แล้วนี่เอาเงิงนี้ไป
รักษาลูกคงเล็กของลื้อ และเงิงนี้อ้าวเซ็งลื้ออะครอมครว้ลื้อทุกคนไปกิงเลื่อง
โตะจิ่งที่ห้อยเพียงเหลา อ้าวจะให้ไปตามหลางชายอ้วกับคอบค้วเซามาควย
เราจะฉลองครั้งยิ่งใหญ่วัง คริสตมาสปี้ใหม่

(ตัวละคอนทุกตัวเข้ามาพร้อมร้องเพลง We Wish You A Merry
Christmas และ "สวัสดีปีใหม่" เชียร์ให้ผู้ชมร่วมควย แจกลูกโป่ง ฯลฯ

ผู้บรรยาย

ตั้งแต่นั้นมา เก้าแก่เกี่ยมก็เปลี่ยนเป็นคนละคน เป็นคนใจดี หน้าตาเบิกบาน
แจ่มใส ร้องเพลงทุกวัน ออกไปเดินเล่นกับหนูเล็กและหลานชายมอย ๆ
น้องเล็กก็หายวันหายคืน นายสวัสดิ์ก็เจริญในธุรกิจ นายสุจริตก็ได้เลื่อน
ตำแหน่ง เป็นผู้จัดการโรงงานนั้นเปลี่ยนชื่อเป็น "ธนาคารประชาชนเคราะห์"
ให้คนจนกู้เงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย เพื่อการพัฒนาสังคม

ขอพระเจ้าทรงอวยพรแก่พวกเราทุกคน ให้สุขสันต์ตลอดปีใหม่นี้
(ดนตรีเพลง ทุกคนร่วมกันเก็บระบำ แจกเทียนกับผู้ชม ให้จุลลยภระหงง)

อวสาน

วิชาโครงการพิเศษ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๒

เสนอ วิชาเอกชั้นตรี เรื่อง " "

26

ความยาว ๒๐ นาที

โดย นาย อรรถ วงศ์ทองมาก

ภาควิชา นิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ไต่เตล

ชื่อเรื่องชิ้นเพลงประกอบเพลง คิวหนังสื่อสั้นพร้อมภาพเปิดเรื่อง
 คุยการแพนกลองไปรอบๆห้องของใครคนหนึ่ง ผ่านผาผนังห้อง เห็นสภาพต่าง
 เหมือนในงานมานาน เห็นรูปของเจ้าของห้อง (เกาแก่) ผ่านมาที่ช่องโง
 ต่างๆ เห็นปฏิทินแบบฉีกบอกวันที่ ๒๕ ธันวาคม ทิวลงมาที่มุมล่างของห้อง เห็น
 รูป (กิ่งนาศพ) ของใครคนหนึ่งคกอยู่ (เพื่อนหุ้นส่วนของ เกาแก่) ชุมเข้าไป
 เห็นวันมรณะ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ.

เพกมิก

ปีเถาะ เอ

หน้าโรงรับจำนำ / ภายนอก / เวลาเช้า / ๓๐ ธันวาคม

เลิกเช้า

๑. เบีร์อายวิว - ทิวลงมาที่กลุ่มเด็ก
(กลุ่มเด็กเล่นกันอย่างสนุกสนาน ท่ามกลางกลุ่มคนเดินไปมา)

ตัดไป

๒. ปานกลาง - แพนชอต

(เห็นสภาพของผู้คนในละแวกนี้ แม่ค้า, คนแก่, ขอทาน มาที่บริ-
-เวณหน้าโรงรับจำนำ เด็กๆ ตะบองลอบอยู่ลอบอลลิ่งไปที่ในโรงรับ
-จำนำ เงยขึ้นเห็นป้ายชื่อโรงรับจำนำ)

ตัดไป

ภายใน

อิน เสวิต - ที่ลอบอลลิ่ง เขามาหยุดหยุดหน้าบันลิ่ง

ตัดไป

ภายใน / โรงรับจำนำ / เวลาต่อเนื่อง

๓. ภาพไกล - (ที่มือเก่าแก่กำลังชงชาอยู่ มีเสียง เด็กจากข้างนอกวิ่งว้าย
- อยู่พยายามจะเข้ามาเก็บลอบอล เด่าแก่ว่าคาญล, ูกไป)

ตัดไป

๔. ภาพไกลมุมต่ำ - (ที่เข้าเด่าแก่เดินมาหยุดที่ลอบอล หยุดขึ้นมา)

ตัดไป

ภายนอก / โรงรับจำนำ

๕. ปานกลาง - (ที่กลุ่มเด็กมีลอบอลขวางมา)

เด่าแก่

"เฮยหนวกหู ไปไหน ไอ่เด็กเองชวย..."

(เด็กแห่ๆแล้ววิ่งไป)

ตัดไป

ภายใน / โรงรับจำนำ

๖. รับภาพ - (เด่าแก่เดินเข้ามาแพนรับที่ลอบจากมหนากมคทาทำงาน)

ตัดไป

ภายนอก / ตลาดหน้าโรงรับจำนำ / เวลาต่อเนื่อง

๘. ปานกลาง ทรอค เห็นผู้คนมาหยุดที่แม่ลูกหน้าโรงรับจำนำ เป็นเสียง
ปานกลาง

ตัดไป

๘. รับหน้า

หญิงมาย

"รอแม่อยู่ก่อน... เคี้ยวแมมา"

ตัดไป

อิน เสริท (ลูกสาวจับมือแม่แล้วหันไปมองทางแผงขายของ เส้นที่ทุกตา -
-แม่หันมามองตาม)

ตัดไป

๙. แทนสายตา (ลูก) ที่ทุกตา

ตัดไป

๑๐. ปานกลาง ทรอค

หญิงมาย

"ไม่นานหรือกลด"

ซุมไกลด (หญิงมายจับสรอยที่คอตนเอง, อาลัยอวาร์)

ตัดไป

๑๑. ไกลด

ลูก

"ทำไมแม่ต้องเขาไปเอาในนั้น... ดวยละจะ"

อิน เสริท

หญิงมาย

"ที่นั่น เจ้าแก่เขาชอบเออ... ช่วยเหลือคนจนนะจะ เขาใจดีมาก"

(หญิงมายพลัดหิ้งท่ายแล้วรีบเดินเขาไป เคี้ยวหันไปมองทางของเส้น)

แพนรับแทนสายตา ที่ทุกตาคัวหนึ่งนั่งร้องไห้อยู่

ตัดไป

ภายใน / โรงรับจำนำ

๑๒. ภาพไกลด ที่สายสรอย วายออก รับเจ้าแก่

(เจ้าแก่หยิบมาดู เอาปากกัก แวนสอง)

เจ้าแก้ว

อิน เสริท

รักไป

(ตกใจ) "ใช่เจ้าแก้ว...สร้อยเส้นนี้หนักจังสงสัยตกลงเอาไปทิ้งหัน"
หญิงม่าย

ภายนอก / หน้าโรงรับจำนำ

รักไป

๑๓. ภาพแทรก ลูกหญิงม่ายของ แอน แฉวหันมามองทางแม่

๑๔. ภาพใกล้ ที่มือเจ้าแก้วเคาะนิ้วอยู่ยาวออก รับหน้าเจ้าแก้ว

รักไป

เจ้าแก้ว
"อ้าวให้เท่านี้จะเอา หรือไม่เอา"

๑๕. รับหน้า

รักไป

หญิงม่าย
"โธนี่กว่าช่วยเหลือคนจนเถอะ...ฉันต้องเอาเงินไปให้คำ เทอมลูก"

อิน เสริท

(เจ้าแก้วไม่พอใจ)

รักไป

เจ้าแก้ว
"โธนี่กว่าช่วยเหลือคนจน (เขาจะ เขย) ลือช่วยตัว เองก่อนก็แล้วกัน
(หยุดคิด) "เอา...อีกหาสิบบาทจะเอาไม่เอา"

๑๖. ผ่านไหล่ เจ้าแก้วที่หน้าหญิงม่าย (พยักหน้าอย่างช้าๆ)

รักไป

เจ้าแก้ว
"เอา" (ยื่นเงินให้, หญิงม่ายนับเงินช้าๆที่แบ็คกราว์นลูกสาววิ่งมา-
-เห็นก็ใจ)

รักไป

ภายนอก / หน้าโรงรับจำนำบริเวณแผงขายของ
๑๗. แพนสายตา (เด็กี่ศึกษา)

ศักดิ์ไป

๑๘. รับหน้า

ลูกสาว

"(มีมือ)" เอาตัวนี้"

อินเสวิท

แม่คา

"มีเงินมาหรือเปล่า อะ"

ศักดิ์ไป

๑๙. รับภาพ เก็บตัวที่ลูกสาวมีแม่เคินเข้ามาพอดี

หญิงม่าย

(ยื่นเงินเข้ามา) "เท่าไรล่ะ คำนัน"

ศักดิ์ไป

ภายใน / โรงรับจำนำ

๒๐. ปานกลางแพนชอก ถ่ายคลุมเหตุการณ์ช่วงการทำงานของเขาแก่
(เขา) ไม่มีเสียงแสดงระยะเวลาที่ผ่านไปแพนมาที่นาฬิกา

จางซอน

จางเขา

๒๑. ภาพไกล ที่นาฬิกา (เฮลาเย็น)

แพนต่อมา ที่พนักงานพิมพ์คึก (เสมียน) หยิบใบรายการตัวจำนำของหลุค
ประจำเดือนมาที่เดาแก่

เสมียน

"เดาแก่ครับนี่... คุ้มหมกอายุของ เดือนนี้ครับ"

ศักดิ์ไป

๒๒. ภาพไกล ที่มีเดาแก่ยื่นใบรายการส่งคืน เสมียน

อินเสวิท ที่หน้าเดาแก่ครุ่นคิด

ศักดิ์ไป

๒๓. รับหน้า

เสมียน (สีหน้าสงวน)

"หมายความว่าไงครับ เถาแก่"

ตัดไป

อินเสริท

เถาแก่

"นี่ถ้า เจ้าของมันมา เข็ดของ ขอต่อคอกก็ ลือช่วยยืนยันันนะว่าขายไป
แล้ว ถ้ามันอยากได้จริงๆอ้าวจะ เรียกค่าไถ่ของ เहांกับราคาที่มีมัน
จ่านำไว้ โอบของ ยิงใหม่อยู่ เหยยเคียวพรงนี้ก็วิ่งทางจุกตุมาแล้ว"

เบนนี่

ตัดไป

๒๔. รับหน้า

เสมียน

"จะก็หรือครับ เถาแก่ กรรมคา แคคอกของ เราก็กังงอยู่แล้ว"

ตัดไป

อินเสริท

เถาแก่

"อะไรละ ลือมาบุงอะไร..."

ตัดไป

๒๕. รับหน้า

เสมียน

"อย่างนี้ก็ เहांกับว่า เราโกหก เขาเอาเงิน เขามา...มันไม่คืนะครับ"

ตัดไป

๒๖. ภาพใกล้ ที่มีมือเถาแก่จับเงินอยู่

เถาแก่

"อ้าว ไม่ผิดนี่หว่า ของมันซากวันนี้แล้วประตูร้านอ้อก็ยังไม่เปิด..."

ภาพแทรก ที่หน้าเถาแก่

(ต่อ) "ยังไม่เห็นมีใครมาถ่ายของ เลยนี่หว่า" (หัวเราะ)

ตัดไป

๒๙. พุ่มชอก เจ้าแก่ เดินมาทางขวา

เสมียน

"เจ้าแก่ครับคือ เออ... ผมขอลาหยุดวันพรุ่งนี้ครับ"

อิน เสริท

เจ้าแก่

"อะไรวะหยุดทำไม เสียเวลาเสีย เศรษฐกิจช่วงนี้อ้วกำลังมีงาน—
—เยอะรู้ไหมลื้อจะทำให้อ้ว เสียหาย..."

ตัดไป

๒๙. แพนชอก (เจ้าแก่ เดินมาที่มุมขวา)

ตัดไป

อิน เสริท ที่หน้า เจ้าแก่พยายามคิดทบทวนอยู่

ตัดไป

๒๙. วิทย์หน้า (เสมียนมีสีหน้าอ่อนวอน)

เสมียน

"เจ้าแก่เห็นแก่ลูก ที่บ้านผม เอะครับแกกำลังไม่สบาย ผมต้อง
พาแกไปหาหมอ..."

ตัดไป

๓๐. บ้านโหล เสมียน

เจ้าแก่

"โหลอ้วให้ลื้อหยุดนี่อ้ว เห็นแกลื้อกวนนะที่ลื้อขยันทำงาน แต่อ้ว—
—กองคั้งเงิน เคือนลื้อในฐานะที่ลื้อทำให้ เศรษฐกิจของอ้ว เสียหาย—
—(เจ้าแก่จุกหูหรีสุบ) "วันต่อมาลื้อมา เขาๆนะ..." (วิทย์หน้าก้มท)

ตัดไป

อิน เสริท ที่หน้า เสมียนรู้สึกตกใจแต่พูดไม่ออกได้แต่ขอมริบอย่างจำยอม
—แล้ว เดินออกไป

ตัดไป

๓๑. เบิร์กอายุวิว ภายในโรงรับจำนำ เจ้าแก่หงุดหงิด เดินมาหน้าประตู
มีเสียง เค็ดๆกั้ง เขามา

เจ้าแก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ตะโกนไล่) "เองชาย...."

ตัดไป

ภายนอก / โรงรับจำนำ

อิน เสริท (เล็กวิ่งหนีสวนกับชายหนุ่ม เดินเข้ามาหน้าโรงรับจำนำ)

ตัดไป

ภายใน / โรงรับจำนำ

๓๒. รับภาพ ชายหนุ่มเดินเข้ามาภายในซุกกักหาย เจ้าแก้วหันมา

ชายหนุ่ม

(ชายหนุ่มแต่งตัว เรียบร้อย เหมือนมาจากสถานที่ราชการ)

"สวัสดิ์ครับ...ที่นี่โรงรับจำนำของคุณเออ..เจ้าแก้ว.."

ตัดไป

อิน เสริท ที่เจ้าแก้วมองหัวจรกเทา

เจ้าแก้ว

"อ้าวนี้ทะเล เจ้าแก้วที่นี่..."

แพนมาที่ชายหนุ่มเดินเข้ามาขึ้น เอกสาร

ตัดไป

๓๓. รับหน้า

ชายหนุ่ม

"กระผมเชื่อว่า เจ้าแก้วจะดำเนินกิจการต่อไปอย่างรุ่งเรือง"

ตัดไป

อิน เสริท ที่เจ้าแก้วไม่ค่อยอยากขานรับกลับมา

เจ้าแก้ว

"อ้อฮ่านไม่รู้เรื่อง... เอาไปเหอะ"

ตัดไป

๓๔. รับหน้า

ชายหนุ่ม

"กระผมมาจากมูลนิธิช่วยเหลือเด็กกำพร้าและคนยากจนครับ -

-ทางมูลนิธิของเรา ยังขาดแคลน...

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินเสริท เจ้าแก้วกับพวกคักกอ

เจ้าแก้ว

"อ้าว... ลื้อไม่คงพูดใครๆ ก็ทุกะยากหั้น ลื้อมีรัฐบาลไว้ทำไม-
สหภาพอะไร เบอะแบะ โรงงานใจจับพวกอีเขาไปไหนมคอี..
หรือจับเขาคูกไปไหนมค"

คักไป

อินเสริท ชายหนุ่ม

เจ้าแก้ว

"ไม่คงมา เกะกะถนน อ้าว เห็นพวกคุณหญิง ห้างหลายพวกอีชอบบวริจาก -
-ไม่ใช่หรือ"

คักไป

อินเสริท ที่หน้าเจ้าแก้ว

เจ้าแก้ว

"ลื้อจะมายุ่งอะไรกับอ้าว"

คักไป

๓๕. รับหน้า ชายหนุ่มผ่านเจ้าแก้ว

ชายหนุ่ม

"ครับใช้เจ้าแก้ว... แต่มันยังไม่เพียงพอโดยเฉพาะในโอกาสที่จะ-
ถึงวันปีใหม่นี้ เราขอเชิญร่วมบวริจากพิเศษครับ" (ทำท่าจะจก)

คักไป

อินเสริท เจ้าแก้วฟังอยู่ไม่พอใจ

เจ้าแก้ว

"อ้าวไม่ให้อะไร เลยวะไอ้พวกคนจนนี้มันชอบแบมือขอทาน ไม่ยอม
ทำมาหากิน..."

คักไป

ภาพแทรก แพนชอตรอบๆ ห้องในโรงรับจำนำมาหยุดที่รูปของ เจ้าแก้วบนฝา-
ผนังมีเสียงสนทนาคลออยู่

เจ้าแก้ว

"อ้าวไม่ให้สักแคง เคียวใครอยากมีเงินก็ต้องทำงานอย่างอ้าว เวลา
นี้อ้าว มีเงินแต่อ้าวไม่ยอมให้ใครหรือเป็นอันขาดคือไปขอทะเลาะกับ
คุณนายช้อยามาขออ้าว...."

ตัดไป

๓๖. รับหน้า ชายหนุ่ม

ชายหนุ่ม
"ถ้าพวก เศรษฐีอย่าง เถาแก่ไม่ช่วย คนจน พวกนั้นก็ตายกันหมด-
-ชีวิตครับ.."

ตัดไป

อิน เสริท

เถาแก่
"ก็ๆตายซะให้หมดจะได้ไม่คองแย่งกันทำนาหากิน (แล้วหัวเราะ)

ตัดไป

๓๗. ภาพมมสูง (เบิร์กอาวยิว) ชายหนุ่ม เกิน เขาไปหา เถาแก่

ชายหนุ่ม
"แต่เถาแก่เป็นคนไทยนะครับ ยังไงก็ต้องช่วยกันรักษาสวัสดิภาพ-
-ของคนไทยชีวิตครับ"

(เถาแก่หันมาพูด)

เถาแก่
"สวัสดิภาพอะไรอ้าวไม่เข้าใจอ้าวรักษาสวัสดิภาพของกิจการอ้าวให้-
"รอกก็จะแยกอยู่แล้ว ไม่มีเวลามารักษาสวัสดิภาพคนอื่นทรอก...-
-..สวัสดิคิ.."

(ท่าท่าจะใส่ ปิดประตูร้านชายหนุ่มฮ่อนใจกลับไป)

(แซภาพ)

ตัดไป

ผู้เควน มี

ภายนอก / ทัศนคติของโรงรับจำนำ / เลขที่

เปิดซีเควน ภาพมุมสูง เปิดกว้าง

(เห็นชาวบาน เดินหลบลมแรง เหมือนจะเกิดพายุฝน)

ทิวทัศน์ รับชั้น๒ของโรงรับจำนำ (เห็นห้องหนึ่ง เปิดไฟอยู่)

ถัดไป

ฉาก ปี๑.

ภายในห้องนอนเก่าแก่ / เวลาต่อเนื่อง

๓๘. กวาดภาพ ไปที่เก่าแก่ง่ายๆ ตรงโต๊ะกินข้าวกลางห้อง (บลด) แพนคือไปที่ -
-รอบห้องหยุดที่รูปของอา เข็มมีลมพัดมาแรง (รูปตกอยู่) ชูม เขา
-ไป (มีเสียงกินข้าว)

ถัดไป

๓๙. ภาพใกล้ รับหน้าคานตรงที่เก่าแก่

(นั่งกินข้าวอยู่คนเดียว มีเสียงฟ้าร้องหันไปมองที่หน้าต่าง)

ถัดไป

๔๐. แพนรับ

(เก่าแก่ เดินมาที่หน้าต่างบนเพดานฟ้าราคา ดูเสียงพายุ)
มานั่งที่โต๊ะจุดบุหรี่ นัยเงิน) เข้าภาพ

เพิ่มอีก

๔๑. กลายเป็น ที่หน้าต่างภาพฟรอนตคก

แพนไปที่ นาฬิกาชูมเขาไปเป็นเงา คือ ๑ พอมีเสียงฟ้าร้องดังสนั่น -
หน้าต่างถูกลมกระแทก เปิดออก เสียงดังสนั่น

ถัดไป

อินเสริท ที่เก่าแก่บนบนเตียง

(สะกุกตกใจตื่นสุดซึก แพนตาม เดินมาที่หน้าต่างพร้อมกับบนเพดาน -
ฟ้า มาที่มายอก)

ถัดไป

๔๒. ภาพใกล้มาก มือ เจ้าแก้ว จับ ลูก ไป ที่ พระ ระ ดุม มู รี
ฉาย ออก เงา แก่ คณ หรี เหมือน นอน ไม่ หลับ คักไป
อิน เสริ ท ที่ หน้า โถ แก้ว ดัง เกิน

คักไป

คักไป

๔๓. ภาพปานกลาง ที่ เงา แก่ ชุม เขา ไป ที่ หน้า ๆ (มี เสียง ฉาก ใน หลัง เขา มา) เงา แก่ มอง เพ่ง ไป ที่ คน แก้ว เน็ด เสียง

คักไป

อิน เสริ ท ที่ พระ ค (เสียง กัง จัก รี)

คักไป

๔๔. ใกล้ ที่ เงา แก่ (เหมือน ยังไม่ เชื่อ หู ของ ตัว เอง)

คักไป

๔๕. ภาพปานกลาง (แทน สาย คำ เงา แก่)
ชุม เขา ไป ที่ พระ ค (เหมือน คน แก้ว เน็ด เสียง) สภาพ ของ มี ค ไ กับ
เขา ไป ที่ ถ ลอน พระ ค มี แสง จาก หน้า แล ป เข้า มา เห็น ร่าง ของ
ปี ศาจ (ยังมี แสง แล ม เข้า มา เรื่อย) เริ่ม ปรากฏ จัก รี มี
สภาพ สย ค ส ของ หน้า คา บิ ค เป็ ย ว มี น้ำ ทัน แ ล ทัน ร อบ หัว ไว้
ทาง เป็ ย ยาว ใส่ ช ุก จ รี สี ดำ (หุ น ส ว น ของ เงา แก่)

คักไป

อิน เสริ ท ที่ เงา แก่
ชุม เร็ว เข้า ไป ที่ หน้า เงา แก่ ครอบ ใกล้ มอง อย่าง ตก ตะ ดิ่ง แซ
ภาพ

คักไป

๔๖. รับ เต็ม ตัว ปี ศาจ เดิน เข้า มา หา เงา แก่ (ร่าง ลอย มา) ช้า

คักไป

๔๗. รับ ที่ เงา แก่ นั่ง อยู่ (เริ่ม หาย ตก ตะ ดิ่ง ท่า เสียง แข็ง ไม่ กลัว)
เงา แก่

คักไป

" เฮ้ย แก่ เป็น ใคร วะ จะ มา เอา อา ตาย กะ อ้ว .. "

๔๔. โกล ที่หน้าปี่สาทแล้ววายุออกที่ปานกลาง
 (เดินเข้ามาโกล เถาแก่พยายามลมดอยหลังกล้าๆกลัวๆ)
ปี่สาท (เข็ยม)
 " จะมาเอาหลายอย่าง เสียละ... .อา เข็ยม "

ก๊กไป

๔๕. รับหน้า เถาแก่
 " ล้อ เบิ่งคายวะ... มาถึงลายก๊กๆอย่างนี้ ก่วงจายชวบ้านคง
 จาหลับจานอน เกินลากโซ่อยู่ไคหนวกหูอ้าวจะเรียกตำรวจ... "

ก๊กไป

๕๐. รับหน้า ปี่สาท ยืนอยู่
 (ปี่สาทผูกเสียงหนักแน่น)
ปี่สาท
 " ล้อถามซิ... ว่า เมื่อก่อนนี้อ้าว เป็นใคร "

ก๊กไป

อิน เสริท
 (เถาแก่ | ...พยายามชมใจทำกล้า) ,
เถาแก่
 " เออ..... เอ้า เมื่อก่อน ล้อ เป็นใคร... ทำไม
 - ตอนนี้ถึง เป็นอย่างนี้ "

ก๊กไป

๕๑. ปานกลาง ที่ปี่สาทแล้วชุมเขาไปที่หน้า
 (แนะนำตนเอง พุกเสียงกึ่ง)

ปี่สาท
 " อ้าวคือ... เถาแก่ เข็ยม พากเนอร์ หุ่นส่วนของล้อใจ...
 ที่อ้วกบับล้อช่วยกันตั้งขึ้นมาใจจำไม้ไคหรือ"
แพนที เถาแก่ (ตกใจนึกไม่ถึงว่าจะเจอเพื่อนในสภาพนี้, ยังสงสัย)
เถาแก่ (ลุกขึ้นยืนพุกโกล)

"ลื้อนั่น เหรอ... ลื้อ เป็นผีนี้?"

ศักดิ์ไป

๕๒. วายนอก

เงาแก่

"เอาจอ (ไชนิ่ง) กิงโอยัว ไหมหรือจะซาจึงใส่ลอก เก็กฮวย
หน้าลื้อ เขียวๆคง ซ้ำมากนะ" จักแรง เกินไปกำลังจะวินใส่
ถวย) (แต่หน้ายังไม่ยอม เชื่อ)

ศักดิ์ไป

๕๓. ไกลที่หน้า ปีสาท

(พูกมองไปที่หน้าสว่าง) วายนอก รับปีสาทหันมา
ปีสาท (รู้สึกโกรธ)
"ลื้อไม่เชื่อใจมัยว่า... อ้ว เป็นปีสาทของอา เขียม"

ศักดิ์ไป

อิน เสริท

เงาแก่
(รีบโค่เถียง)

เงาแก่

"อ้วไม่เชื่อ เพราะลอกชีวิต อ้ว ไม่เคย เชื่อใครงายๆ"

ศักดิ์ไป

๕๔. ภาพไกลที่ เท้าปีสาทมุมดำ , กระต๊อบเท้า โกรธ

วายนอก รับหน้าปีสาท (โกรธแค้นเสียงคำรามน่ากลัว, ฟากโซ่กั้ง ลั่น)
แฉวแฉวผันแฉลออกจากศรีษะ เห็นหน้า และแต่เหมือน-
รูปหน้าของ เพื่อนเงาแก่ (หูส่วนอา เขียม)

ศักดิ์ไป

อิน เสริท ที่เงาแก่มีสีหน้าตกใจกลัว เมื่อ เจอผี เพื่อนของแก

วายนอก รับเงาแก่ท่รุกตัวลงคุก เข่ากลัว สุกซิด เอามือปิดหน้า

เงาแก่

"ไอยักตัว เลี้ยวจา , อ้วักตัว เลี้ยว เจ้าแม่ดวง อิมช่วยส่วย"
(ยกมือไหว้ปะหลกๆท่วมหัว)

ศักดิ์ไป

๕๕. ปานกลาง เจ้าแก้ว เจ้าอยู่ เจ้า เป็นโศกราว

ปีศาจ

"ไอคนใจแข็ง... แก่ เจ้า หรือยัง"

ชุมที่ เจ้าแก้ว

เจ้าแก้ว

"เชื่อเสียๆ ลือมาหลอกอ้าวทำไม อ้าวไปทำอาชญาให้เสีย"

ก็ไป

๕๖. กอลดีชอก ปีศาจ เดินผ่าน เจ้าแก้ว ทาง ขวามา หยุด หันไป ที่ เจ้าแก้ว

ชุมที่ ปีศาจ

ปีศาจ

"ข้า เป็นปีศาจที่ต้องทนทุกขุทรมานไม่ได้ไปบุกไปเกิด ต้องวนเวียนหลอกหลอนมนุษย์ เพราะความชั่ว ความบาปของข้า - เลื้อ เคือนสคิมมนุษย์ไม่ให้ทำบาปอย่างข้า"

ก็ไป

ภาพแทรก ที่ โศก ของ อนัน ที่ พัน ถก ลาก ขึ้นมา

ก็ไป

๕๗. ที่ เจ้าแก้ว เห็น ปีศาจ มอง ที่ โศก

ปีศาจ

"ข้าต้องถูกโศกรวนจากที่ข้าไค่หลอมไว้ที่ระหว่งๆ ในขณะที่ข้ามีชีวิตอยู่ โศกรวนแห่งความชั่ว ความตระหนี่ ความเห็นแก่ตัว ที่ข้าสะสมมาตลอดชีวิตมันพันรนาการข้าไม่ให้ไปสู่สุคติ"

ก็ไป

อินเสริท ที่ เจ้าแก้ว มอง รอบๆ ตัว อย่าง หวาด กลัว โศก จะ มา สาม ตัว แล้ว หันไป ทาง ปีศาจ ออน วอน

แผน ไป ที่ ปีศาจ

ปีศาจ

"ข้าจะคง เร่รอนไปอีกยาวไกล จะไม่ได้หักนอน จงดูข้าเป็นตัวอย่าง เมื่อข้ามีชีวิตอยู่ข้าไม่เคยไปไหนเลย นอกจากนั่งนับเงินอยู่ในโรงรับจำนำในห้องเล็กๆ บัดนี้วิญญูาณของข้าต้อง - เกินทางไกล เห็นคเหนื่อยไม่มีวันสิ้นสุด"

ก็ไป

๕๔. ปี่กลาง ที่เขาแก้ว เขามัญเขาไร่

เดาแก่

"แต่เอา เข็มมาขึ้นห้อยคาคืออย่าง ล้อคาราว เต่ง (เขายาม
พูดเขาชาวอา เข็ม) รุกิจ เรริฐ"

ตัดไป

๕๕. รับหน้าปีศาจ

ปีศาจ

"อะ... รุกิจทุกอย่างในชีวิตชา เป็น รุกิจ เป็นเงิน เป็นทอง
ไปหมด แมแต่การกุศลที่ข้าทำก็ เป็น รุกิจ ข้าไม่เคยให้ใคร
เปล่าๆ ทุกอย่าง เป็นการค้า จงทั้งชา... (เน้นเสียง)"

วายนอก เต็มตัว

ปีศาจ

"ข้ามาที่คืนนี้ เพื่อที่จะมา เคือนสติเจ้า ใหญ่ใจใหม่เพราะ
เจ้ายังมีโอกาส เริ่มต้นชีวิตใหม่ยังมีทางรอดจากระชากรรม
ที่ข้าไกรับอบนี้ ชีวิตของ เจ้ายังมีหวัง"

อิน เสริท ที่หน้า เดาแก่

เดาแก่

"ขอบใจๆ ที่ลื้อยัง เป็น เพื่อนที่ดีของอ๊วมาตลอด"

ตัดไป

๕๖. ปานกลาง ที่ปีศาจ

ปีศาจ

"จะมีวิญญาณอีกสองดวงมาหาเจ้า พู้งนี่ตอนคือ วิญญาณดวง
แรกจะมาหาเจ้า และเจ้าจะไม่ไ้เห็นเขาอีกต่อไปและจงจำ
เหตุการณ์ของ เราคืนนี้เอาไว้ให้ดี (มองไปที่นาฬิกา) คุณ
ปิ่นรอง โทษหวนปีศาจ เข็มอันตรธานหายไป

ตัดไป

ถ่ายเป็น

สี

๖๑. ภาพปานกลาง (ซูมเข้าใกล้) ที่หน้าแถวที่มีท่าทางอิทธิพรเพราะ
นอนที่มีอาการหาอยู่ตลอดเวลา

วางออก แถวแถวกำลังทำงานตามปกติ มีสภาพวาง แซ่ภาพ

ตัดไป

๖๒. ภาพใกล้ ที่ซามกวยเดี่ยว

วางออก แถวแถวกำลังกินอยู่ (สภาพภายในผู้คนน้อยลง) แถวแถวออกแว่น
ออก (หักสายตา) แถวแถวเงยหน้ามองออกไปภายนอก

ตัดไป

ภายนอก / ผ่านประตูโรงรับจำนำ บริเวณด้านคนเดินกันขวักไขว่

๖๓. แทนสายตา แถวแถวมองผ่านประตูบานออกไปภายนอก

ตัดไป

อินเสริท ที่แถวแถวกำลังกินกวยเดี่ยวแซ่ภาพ สักครู่มีลมพัดแรงมาจากภายนอก
แถวแถวหันไปมองตรงประตู (แปลกใจ)

ตัดไป

๖๔. แทนสายตา แถวแถวมองหน้าประตูโรงรับจำนำ

(สภาพเปลี่ยนไปผู้คนที่เคยเดินสักครู่หายไป (หลอน) มีหมอก
ควันจางๆลอยเข้ามาสักครู่หายไปแล้วปรากฏร่างนั่งของคนพิ
การจอดอยู่ (สภาพแถวเหมือนช่องโหว่ของคนสมัยก่อน)

ตัดไป

๖๕. ภาพใกล้ รับหน้าแถวแถว

(แถวแถวแปลกใจ เหมือนไม้เชื้อสายตา, ขี้ตา)

ตัดไป

๖๖. แทนสายตา แถวแถวที่ภายนอก

(ปรากฏร่าง เด็กหญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ในรถ เข็น (น้องสาว เจ๊แก่)
มีชายวัยกลางคนยืนอยู่ข้างๆ (เจ้านาย เจ๊แก่) เจ๊แก่จำได้
ว่าจ้างรถไปขายไม่นานแล้วและถึง... ของโตมองมาที่เจ๊แก่-
และส่งยิ้มให้อย่างท้อ, อื่นๆ

ตัดไป

๖๓. รับหน้า เจ๊แก่

(เจ๊แก่จ้องมองอย่างลึกลับ เหมือนดูสะกด)

ตัดไป

๖๔. แทนสายตา เจ๊แก่

(พี่น้องสาวและเจ้านายเจ๊แก่เหมือนจะพูดอะไรออกมาแต่
จับใจความไม่ได้เหมือนมาจากที่ไกล..) สักครู่ทั้งสองก็เดิน
จากไปช้าๆ

ตัดไป

๖๕. ภาสโก รับภายในที่โต๊ะทำงานเจ๊แก่

(มีมือชายคนหนึ่ง เอาสร้อยมาวาง)

ชาย ๑

"เท่าไร เอ้าเก็บที่โต๊ะเท่าไร"

ตัดไป

อิเสวิท เจ๊แก่สะอึกสะอื้นใจ

เจ๊แก่

"ฮ่า... ฮ่า... (เจ๊แก่รีบเอาแว่นส่อง เข็มของสายตา
บังแฉวงอยู่กับเหตุการณ์สักครู่)

ชาย ๑

"เท่าไรแล้ว... อ้าวไ้มาขังใหม่อยู่เลย หนักตั้งห้า..."

เจ๊แก่

"อ้าวให้ไ้เก็บที่ ๕๐๐ จะเอาไม่เอา" (รีบพูดตัดบท)

แม่เต๋ม . แม่เต๋มผู้เสร็จ รีมุญจากที่นั้งวิ่งไปถูตรงประตูไม้ขอบอะไร

คืบไป

๓๐. แม่เต๋ม ที่มือเต๋มเต๋

(จุกไม้ชืดจากกสอง มือสั้น)

แม่เต๋ม เต๋มเต๋มหรืออย่าง เควียคครุ่นคิด

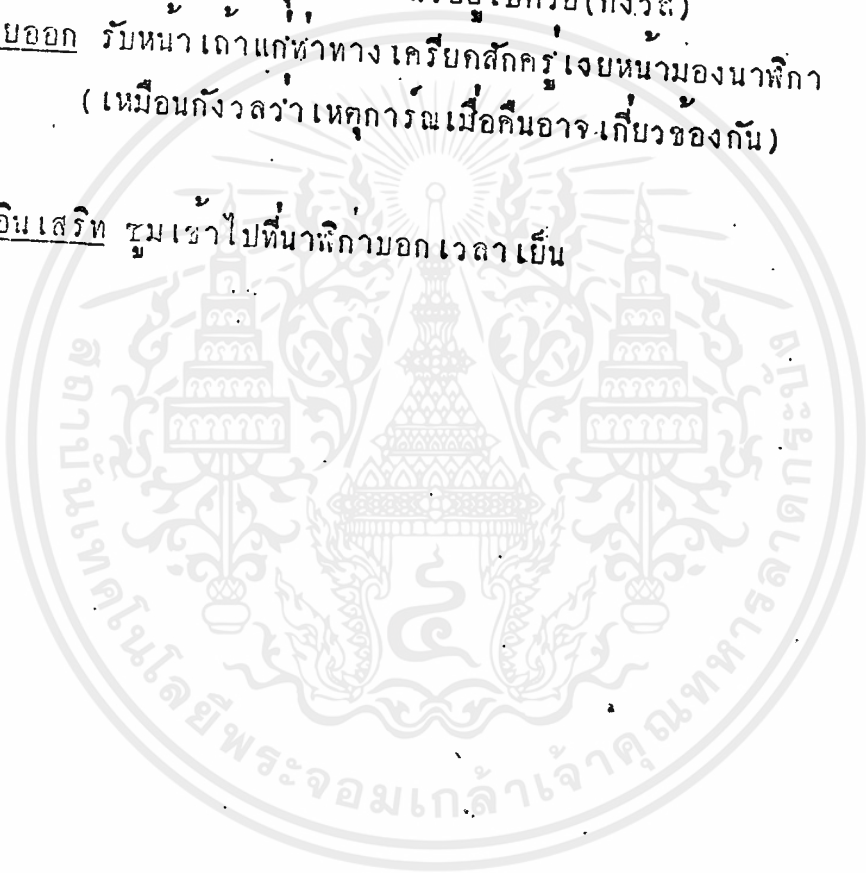
ชุมไปตี มือ เต๋มเต๋มหรือ เควียคครุ่นคิด (กึ่งวล)

ว้ายออก รัมหนา เต๋มเต๋มหรือ เควียคครุ่นคิด เจยหนามองนาฬิกา
(เหมือนกึ่งวลว่า เหตุการณ์เมื่อคืนอาจเกี่ยวข้องกับ)

อินเสริท ชุมเข้าไปที่นาฬิกาบอกเวลาเป็น

ตักไป

เพกมีด

ฉายาใน

วิภาวณ กิ

๖๖๓ คือ ฉายาใน / ห้องนอนเก่าแก่ / เวลาถือ

๖๖๔. ภาพใกล้ ที่หน้าฬิกาเวลาเที่ยงคืน

แพนรับ ที่เตียงนอนเก่าแก่ๆนอนอยู่สักครู่มีอาการกระสับกระส่าย(ฝันร้าย)
เก่าแก่ละเมอออกมา

เก่าแก่

"ไม่จริงๆ อ้าวไม่เชื่อๆ..." (เก่าแก่หนึ่งไปสักพัก)

ชุมเขาไป ที่หน้าซาๆเก่าแก่สะอื้นกึ่งหัวขึ้นมา หอบเหนื่อยๆมองไป
รอบๆซาๆและมองไปที่หน้าฬิกา

ถัดไป

๖๖๕. แทนสายตา เก้าแก่ที่หน้าฬิกาเวลาเที่ยงสี่สิบห้านาที

ถัดไป

๖๖๖. ชุมเร็ว ที่หน้าเก้าแก่สะอื้นตกใจ เมื่อรู้ว่าใกล้เวลาที่ฝัน

ถัดไป

๖๖๗. ปานกลาง ที่เก้าแก่กึ่งนั่งกึ่งนอนอยู่ที่เตียง(ครุ่นคิด)

แพนมาที่ มือเก้าแก่คืบมูหรืออยู่ ชุมเขาไป

ถัดไป

๖๖๘. ภาพใกล้ ที่หน้าเก้าแก่สีหน้ากังวลกำลังมอง

ถัดไป

๖๖๙. ใกล้ ที่หน้าฬิกา(แซ่ภาพ) เห็นเข็มนาฬิกาเกินใกล้เวลาคือ ๑

ถัดไป

๖๗๐. ชุมเขา ที่เก้าแก่บงลึงหลับ แพนมาที่ มูหรืออกหมกมวนอยู่และเห็น-
แบ็คกราว์นตรงประคุ่มมทอง เป็นภาพ เขลอปรับซัก

ถัดไป

๓๕. ชุมเขาไป ที่ชอบประศุกานู๋ว่ง มีกลุ่มควันเข้ามา (เบ็ดตัววิญญาณ)

คิดไป

อินเสิร์บ หน้าเงาแก่มีอาการสับสน (ใจสั่น) พยายามจะลงมือ
- พิกา

๓๖. รับใกล้ แทนสายตาที่หน้าพิกาเวลาตี ๑ (มีเสียงบอกเวลา)

คิดไป

๔๐. แทนสายตา เงาแก่แพนไปรอบห้อง แล้วกลับมาที่ปลายเตียงแบ็คกราวน์
เป็นนาฬิกาที่เวลาตี ๑ เห็นสาวน้อยคนหนึ่งยืนอยู่ (วิญญาณ)
หมอกควันจางลง

คิดไป

๔๑. ภาพใกล้ ที่หน้าเงาแก่ (ไม่ใช่สายตาตนเอง)

คิดไป

๔๒. แทนสายตา เงาแก่เห็นวิญญาณ เก็นน้อยยืนอยู่ หน้าตาศศิโส ลมรุก
ปลิวไสว (เหมือนมีลมพัดอยู่ตลอดเวลา)

คิดไป

เงาแก่
"คือ เป็นนี่ที่จะมาหาอ้าวี่ไซ้ไหม"
วิญญาณ ๑
"ใช่แล้ว... (ตอบเสียงนุ่มๆ เหมือนมาจากที่ไกล)

๔๓. รับหน้า เงาแก่
(มีท่าทางคั่นเค้น ทวากกลัว มีมือของวิญญาณยื่นมาให้จับ)

คิดไป

วิญญาณ ๑
"มาซิจะ... ลูกฉันมากับเรา ฉันจะพาเงาแก่ไปอยู่ในอีกชีวิต
ของ เงาแก่แต่ละในปัจจุบัน..."

๔๔. ใกล้ ที่หน้าเงาแก่ ชุมเขาไป
(เงาแก่มีอาการ เหมือนถูกระงอก ขึ้นมือมาข้างหน้าซ้าย)

คิดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔๕. ภาพใกล้ ที่มีมือเจ้าแก้วและวิญญาณกำลังจะมีส่วนกัน

คติไป

กลายเป็น

ฉาก ที่ ๒ ภายนอก / บริเวณโรงเรียนในขณะหนึ่ง / เวลาในอีก

๔๖. ภาพใกล้ ที่มีมือเจ้าแก้วและวิญญาณแล้ว วรายออก รั้ว เริ่มตัว เดินมาที่ประตู
โรงเรียนแห่งนี้

คติไป

๔๗. ภาพใกล้ เห็นสภาพโรงเรียน (ของ เจ้าแก้วตอน เด็กๆ)

แพนมารั้ว ที่เจ้าแก้ว

เจ้าแก้ว

"ไอ้พญาผีมัน...โรงเรียนจริง"

คติไป

๔๘. รับหน้า

วิญญาณ

" ลอง เขาไปคูข้างในสิ" (พา เจ้าแก้วเดินหลายครั้ง เขาไป)

คติไป

ภายใน / หองเรียน / เวลาต่อเนื่อง

๔๙. ภาพปานกลาง แพนรอบ หองเรียนมาหยุดที่มุมหอง

(เห็น เด็กชาย เกือบนั่งอยู่คนเดียว ลึกลับ-เด็กชาย เขียนเก็บ
ขาวของ ร่องไต้ไปควยแล้ว เดินผ่านวิญญาณและ เจ้าแก้วออก-
ไปนอกหอง (กลับบ้าน) เจ้าแก้วมองตาม

คติไป

๕๐. รับหน้า เจ้าแก้ว ลึกหล่น

เจ้าแก้ว

"ทำไม ลื้อต้องพาอ้วมากู อะไรอย่างนี้ กวบ..."

วิญญาณ

(ไม่ตอบ)

คติไป

ฉาก ที่๓ ฉายนอก / หน้าโรงเร

๕๑. บ.... นาง แพน จากพระจีน (โฝกราว่น) ผ่านมา เห็นสถานที่เล่นของ
เด็ก ๆ บริเวณหน้าโรงเร
ซุม เขา ที่กลุ่มเด็กเล่นอย่างสนุกสนานผ่านมาที่เด็กชายเขียนนั่งอยู่-
คนเดียว

ตัดไป

๕๒. ที่ เด็ก ชาย เขียน (ปานกลาง) แม็คกราว่น เต่าแก่กับวิญญานยืนอยู่
(เด็กชายเขียนมีอาการซึมเศร้า)

ตัดไป

๕๓. รับ หน้า เต่าแก่
(วิญญานหันไปมอง เต่าแก่ กับหน้าซิม เมื่อเห็นสภาพของคน
ก่อนเด็กไม่มีเพื่อนเล่น)

ตัดไป

ปาน กลาง ที่กลุ่มเด็กกำลังเล่นอย่างสนุกสนานแซกภาพ

ตัดไป

๕๔. ภาพ ไกล ที่เด็กชายเขียนมีรถเข็น (คนพิการนั่ง) เขามาทางขวา
(เด็กชายเขียนหันไปมอง)

ตัดไป

อิ เสริท ที่หน้าของ เด็กหญิงนอนนั่งอยู่

แพน ตาม เด็กหญิง (น้องสาว) เขามีมือมาจับแขนพี่ชาย (เขียน)

น้อง สาว

"ที่เขียนจะ หนูมาจับที่ก้นบ้านสะพอให้มาจับ...ก่อนนี้พอ
ไม่คุยแล้วจะ พี่ไม่คงมานั่ง เหนงอายุคนเดียวแล้วก้นบ้าน
กับหนูเถอะ..." (จับแขนพี่ชายออกไป)

วาย ออก เห็น เต่าแก่กับวิญญานยืนอยู่

ตัดไป

๕๕. รับ หน้า วิญญาน ๑

วิญญาน ๑

"น้องสาวเก่าแก่เขามีน้ำใจดีมาก-
-เสียสละที่เธอ"

ถัดไป

อิเสริท เก้าแก่

เก้าแก่ (เสรว)

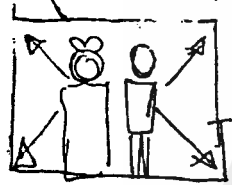
"ไซ้มน้ำเลย ทำไมอ้วไม่เคยนึกถึงเขาเลย.."

ได้ออกแบบให้ แพรด

ถัดไป

๕๖. รัชนีภา วิชญาณ

ได้ออกทางนั้นสิ (เข้าไปอัดด้านนั้นสิ (แล้ว
อึ้งอึ้ง... จมัวมัวปรากฏขึ้น)

"เราไปกันเถอะ" (ขู่มือเก้าแก่เค้นทาบไปในที่มืด)

เฟกออก

กลายเป็น

ฉาก ที่ ๔ หน้าโรงสี่ขาวเก่าๆ / เวลาเย็น... วันเวลาผ่านไปหลายปี (ตอนหนุ่ม)

~~ตอนที่เรา... ความหลัง... วิชญาณ... ในครอบครัว...~~

มีแสงสว่างมากระทดหน้า

โรงศพ

ถัดไป

๕๗. ปานกลาง แทนสายคาเห็นสภาพโรงสี่เก่าๆ

มีจับกัง ๓-๔ คน-๒คนในนั้นคือ เก้าแก่และอา เข็มสมวัยหนุ่มๆ มี
นายจางนึ่งที่คลุกคิกอยู่ทางซ้าย

ถัดไป

๕๘. ปานกลาง แทนสายคาที่จับกัง เก้าแก่และอา เข็ม

โอเฮโฮ

เก้าแก่

(ก็ใจ ที่ไ้เห็นภาพคนตอนหนุ่ม)

โรงศพ

"โอหยานัน เก้าแก่ นายอ้วนี่หว่า อี้ใจดีมากเลยอ้วจำได้
ตอนนั้น เป็นวันปีใหม่"

ถัดไป

1/17/1972

5/10/11

๑๐๐. แทนสายคา เจ้าแก่และวิญญาน (คู่เพ็ญการวัน)
(เจ้าแก่ คังบิถสมกษย์ร้างโลกถิก)

เจ้าแก่ คัง

"เอาอาเรียน อาเชียม เลิกงานไคแล้ว วันนีปิกบ้านมาเอง
กัน อาเรียน อาเชียมลื้อสองคนขยันมากอ้วจะให้รางวัลวันนี้
วันปีใหม่ เราคงสนุกสนานกันไม่ทำงานแล้ว"

คักไป

๑๐๑. รับหน้า เจ้าแก่กับอาเชียม

(ก๊ใจ วิ่งมาอ๋ยส่งคสองแคตัว วันเวิง)

คักไป

อินเสริท ที่เมียเจ้าแก่คังและลูกสาวก๊ใจ

(เมียเจ้าแก่และลูกสาว ๓ คนออกมาช่วยเก็บกวาดคังวง
เหลา)

จางฮะก

จางฮอน

๑๐๒. ไกล ที่นาฬิกาเวลาไกลเที่ยงคืน

วายอออ รับที่เจ้าแก่และอาเชียมดาเจ้าแก่คังกลับไป (เลิกงานเลี้ยง)

แพนค้ำม เก็บผ่าน เจ้าแก่และวิญญานออกไป

คักไป

102/11/11

อินเสริท ที่วิญญาน

วิญญาน

เรื่องเล่า

"แหมเจ้าแก่นี้ใช้เงินไม่ก็สตาจครั้งงานเลี้ยงไคสนุกสนาน
มากนะ คุนแล้วทุกคนชื่นชมแคะ"

คักไป

๑๐๓. รับหน้า เจ้าแก่

เรื่อง

ของ นิตย /

เดาแก่

"มันไม่ใช่เรื่อง เงิน เรื่องทองอะไรหรอก ที่สำคัญเดาแก่เรา
มีน้ำใจ เดากี้ก็เข้าใจทุกคนงาน ทำให้ทุกคนมีกำลังใจ
ทำงาน ใครก็ชอบทำงานกับอีกกันทุกคน อีให้ความ ^{ดี}กับทุกคน
ความสุขนี้หายากจริงนะ"
(คุณลวพำหนา สลคองพื้นที่)

อเสวิท วิญญาณ

วิญญาณ

"เอาเป็นอะไรไปละ เดากี้"

๑๐๘

รับหน้า เดากี้

จิตโลกมี ~~เดากี้~~ เดากี้

"ไม่มีอะไรหรอก"

อเสวิท วิญญาณ

วิญญาณ

"ตองมีธิน่า หนาคาเดากี้ไม่สบายเลยนี้"

๑๐๘

ภาพไกล ที่เดากี้

เดากี้

< เบส่าๆไม่มีอะไร อ้วนิกขึ้นมาได้ว่า เมื่อก่อนอ้วน่าจะพอก >
< ก็กับ เสมียนของอ้วนี่เป็นคนดี ชยันทำงาน ซื่อสัตย์ แต่อ้วนี่ >
< เคยพุกให้กำลังใจอีเลยมีแต่คุดต่ำทั้งวัน > ไม่เคยให้อีหยุดงาน
เขาขอหยุดอ้วนี่ก็คิดเงินเกิน แปะจริงๆ"
(สขุหน่าอนาใจกับตนเอง)

๑๐๖. ปานกลาง มีวิญญาณ

โรสไทย

วิญญาณ

"เรายังคงไปอีกหลายที่...ยังมีอีกที่หนึ่ง เจ้าแกคงจำได้"

อินเสริท (แทนสายตา) ทั้งคู่หันไปมองทาง เจ้าแกตั้งปีครันมาคลุม

ตัดไป

๒๓๓๗๖๖๖

จาก ที่ ๕ สถานที่ในจินตนาการ

โรสไทย
อินเสริท
๒๓๓๗๖๖๖

๑๐๗. แทนสายตา ทั้งสองเห็นแต่ความมืดรอบคานสักครู่ เริ่มมีแสงสว่าง

๑๐๘. ภาพไกล ที่ปลายเท้าของ เจ้าแกเห็นอยู่ไกล เหมือนที่แสงสว่าง -
-ไกลจาง

ตัดไป

ตัดไป

๑๐๙. แทนสายตา เจ้าแกและวิญญาณ

ไกล จางจาง

(เห็นหมอกควันปกคลุมอยู่แล้ว ค่อยชัดขึ้น ปรากฏร่างของชายหญิงคู่หนึ่งยืนอยู่ (เจ้าแกก่อนหนุ่มและคู่หมั้น) ขมเข่าไกล

ขมเข่าไกล

๑๑๐. รับหน้า หญิงสาว (คู่หมั้นเจ้าแก)

ตัดไป

เพ็ญ

"เวลานี้คุณมีสิ่งอื่นบุชาบึงกว่าความรัก มันทำให้เพ็ญหมดความหมายสำหรับคุณ..."

อินเสริท เจ้าแก

ตัดไป

เจ้าแก

(สีหน้าและแววตาแสดงถึงความตระหนี่, เริ่มเข้ามาในชีวิต)

"คุณเพ็ญ พุทอะไรผมไม่เข้าใจ ผมก็ยังรู้สึกกับคุณเหมือนเดิม"

๑๑๑. รับหน้า เพ็ญ

ตัดไป

เพ็ญ

"ไม่หรอกค่ะ สายตาและหน้าตาของคุณมันแสดงออกว่าคุณเปลี่ยนไป.. เมื่อก่อนเราเคยจนด้วยกัน เราก็มีความสุขแต่เดี๋ยวนี้คุณเปลี่ยนไป..คุณเปลี่ยนไปมากนะคะ.."

กติกไป

๑๑๒. แทนสายตา เพ็ญที่เงาแก่เกินพูด

เงาแก่

"ก็เวลานี้ผมฉลาดขึ้น ไม่ยอมให้มาเอาเปรียบอีกคือไปผมมีเงินทอง เก็บไว้มากขึ้น ไม่ต้องง้อใครไม่คี่อีกหรือคุณเพ็ญ"

กติกไป

อิเสวิท ที่เพ็ญ

(เพ็ญพูดอย่างกักท้อ)

เพ็ญ

"ดี เพราะ เหตุนี้คุณถึง เปลี่ยนไปและ เพ็ญก็คิดว่า เราสองคน-
-ควร จะแยกทางกัน เถน... เพ็ญกล่าว แม่พ่ออีก เฝิง เสียไป-
-คุณคงไม่ยากแค้น-
-งานกับคนที่ไม่มีสมบัติกติกตัวไซ้ใหม่คะ"

แพนมาตี มือของ เพ็ญๆ เอามือไปจับที่นิ้วดอกแหวนออกยื่นมาที่หน้า เงาแก่

เพ็ญ

"เอาแหวนของคุณคืนไป เจอะคะคุณเป็นอิสระแล้วไม่ต้องมาผูกชีวิตติดอยู่กับผู้หญิงจนๆอย่าง เพ็ญ"
(เงาแก่หยิบแหวนมาควมวหนึ่งแล้ว เก็บใส่กระเป่า)

กติกไป

๑๑๓. ปานกลาง นานในสัปดาห์เห็นเงาแก่
(เพ็ญจับมือเงาแก่ขึ้นมาอย่างอ้าลา)
"ลาก่อนละ จำไว้นะคะว่า เพ็ญเคยรักคุณ เข็ม...คนเก่า"

ตัดไป

๑๑๔. รับหน้า เงาแก่
(เงา แกกมหน้าลงมองที่มือเพ็ญและออกจากกัน) วาระ ๑๐๐๐ ปี
- แผนยี่สิบปี ได้ยี่สิบ (๑๐๐๐)

๑๑๕. ทูลขอ เงาแก่และเพ็ญ - กลับมามุมสุดท้าย
(เพ็ญจากไป เงาแก่เศร้าสลก) ๗ พ. ย. ๑๐๐๐ ปี

หน้า

๑๑๖. ปานกลาง เงาแก่และวิญญาณที่
(เงาแก่หันมาทางวิญญาณ)

ตัดไป

อิเสริท เงาแก่

ตัดไป

เงาแก่

"อ้าวไม่ยากเห็นอะไรอีกแล้ว กลับเถอะลื้อจะพาอ้อมากรรมาน
ทำไม"

ตัดไป

๑๑๗. ภาพไกล ที่มีวิญญาณจับแขนเงาแก่
วิญญาณ

"อย่าเพิ่งไป" (วิญญาณลากแขนเงาแก่มาอีกทางหนึ่ง)
นั่นแหละอ้อจก ทว่า

แพนมาที่

ฉาก ๖ งานศพเพื่อนเงาแก่(อา เข็ม) / ในอดีต

๑๑๘. ปานกลาง นานในสัปดาห์สองแม็กกรารุ่นเป็นโรงศพของใครคนหนึ่ง
ตั้งอยู่ท่ามกลางความมืดมีเงาแก่เข็มนั่งอยู่คนเดียว

ตัดไป

๑๑๙. ทูลขอ เงาแก่และวิญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง

เจ้าแก้ว

"(รู้สึกเศร้า)"อา เข็มเพื่อนคน iew ของแก้ว"

วิญญาน

"ใช่ในโลกนี้...คงจะ เหลือแค่ เจ้าแก้วคนเดียว"

ขลุ่ย ที่หน้าวิญญาน มองไปที่โลงศพ
"เจ้าแก้วมีเงินมีทองมากมายแต่ที่เจ้าแก้วไม่มีเลยก็คือความรักที่มีต่อทุกคนถ้า เจ้าแก้วมีต่อทุกคน เขาก็จะรักและห่วงใย เจ้าแก้วก็ไม่ต้องมานั่ง เหนงาหงอยอยู่คนเดียว หน้าโลงศพ เพื่อนทรอก"

แพนมาตี (เจ้าแก้วมทนาอายุหันไปมองที่โลงศพ)

ตัดไป

๑๒๐. ปานกลาง ที่โลงศพ (แทนสายตาเจ้าแก้ว)

มีเสียงของวิญญาน

วิญญาน

"ไปกันเถอะ..."

ที่โลงศพ มีหมอกควันมาปกคลุมซ้ำๆ

เพิกมิด

ฉาก ที่ ๒ ที่โรงเรียนเด็ก/ เวลาปัจจุบัน

ฉาก เขา

๑๒๑. ภาพปลานกลาง ที่วิญญานและ เจ้าแก้วยืนอยู่ในห้อง เรือนของ เด็ก (เป็นลูกของหญิงมายคอนเป็คเรื่อง)

ตัดไป

๑๒๒. แทนสายตา เจ้าแก้วและวิญญาน

ขลุ่ย

"นักเรียน เอ...เมื่อในวันที่จะถึงปีใหม่นี้ ครูอยากจะให้นักเรียนเขียนการ์ดอวยพรส่งความสุขแก่คนที่ตัวเองคิดว่าควรจะได้รับการ์ดใบนี้ จากผู้มีวาทะเขียนของพวกเขา... (ต่อ)"

เอาहांไค้เบยนะเคี้ยวคอนหลายัว้โง่งสงครุ แล้วให้รูระเอา
ไปให้ไครก็ คามใจ"

คักไป

๑๒๓. ซุมอิน ที่ไค้กนักเรียนคนหนึ่งหนีบคูกตาออกมาจากไค้โตะ มองดู
แล้วเขียนลงไปในการค์

คักไป

๑๒๔. ทุซอก ที่ไค้แ่กและวิญญาน

วิญญาน

"ไค้แ่กจ๋าไค้กคนนีไค้โใหม่" (ซีไปที่ไค้กคนนั้)

ไค้แ่ก

"อ้วจ๋าไค้โทรอก ไค้กที่ไไหน"

วิญญาน

"ไค้กคนนีคือลูกของหญิงมายที่นำสรอยไปจ่านำไค้แ่ก เมื่อวัน
ก่อนไงสะ... (ไค้แ่กพบักหน้าจ๋าไค้) กูซีไค้กคนนีอุคสาห์เขียน
การควยพรแต่ไค้แ่กควยนะ เพราะแ่กคงจะชอบคุณไค้แ่ก
ที่ทำให้แม่ของแ่กมีเงินและแ่กก็ไค้คูกตาวันนี้"

ไค้แ่ก

"แต่อ้วกทำไไมก็เลย อ้วกกราคาสรอยเสนนั้นมากไป แม่ของ
อ้วก็ยังอุคสาห์รับไไว้อีก" (สายหนา)

วิญญาน

"ก็คนจนนีเท่าไครก็คองเอา แม่ของไค้กคนนีรัก
ลูกของแ่ก อุคสาห์โกหนูกกว่าโรงรับจ่านำไค้แ่กชอบช่วย
เหลือคนจน แทนที่จะบอกลูกว่าตนเองจะเอาสรอยไปจ่านำ
ลูกคงเข้าใจว่าแม่ไค้เงินมาจ่าย ๆ แ่กก็ขอซื้อคูกตาเลย"
(ซีไปที่ไค้ก)

คักไป

วันเสาร์ ที่ เด็ก มี ตุ๊กตา อยู่ (เป็นรูปไปก๊วย)

รักไป

๑๒๕. รับหน้า เดาแก่

เดาแก่

(กมหนา เศราสค)

"เพราะความไร เกียงสาของอิจริง ๆ เด็ก ๆ บริสุเทริจิง ๆ"
(เดาแก่รู้สึกประทับใจ และสำนึกนึกอย่าง...)

รักไป

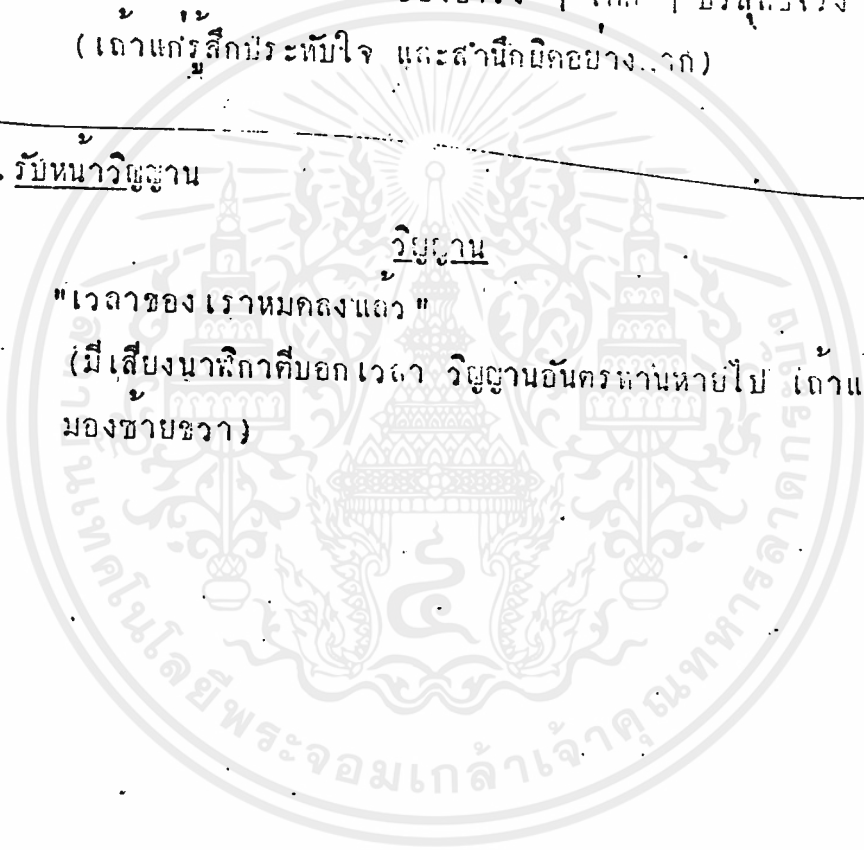
๑๒๖. รับหน้า วิญฐาน

วิญฐาน

"เวลาของ เรามคลงแล้ว "

(มีเสียงนาฬิกาตีบอกเวลา วิญฐานอันตรธานหายไป (เดาแก่
มองชายชวา)

วางตอน

ชื่อเรื่อง

ฉก. ยี่ ๖ ของกรมเจ้าท่า/ เวลาต่อมา (เวลาจริง)

จาก

๑๒๗. ยี่ ๖ ของกรมเจ้าท่า ซึ่งเดิมกำหนดไว้ในหน้าเจ้าท่าสายไปมา สักการะ
เจ้าแสงหากมาที่ตัวเจ้าท่า (นอนอยู่) มีเงาช่องใครคนหนึ่ง
(ผู้ชาย) สูงใหญ่สวมหมวกที่เจ้าท่า เจ้าท่าคอย ๆ ลืมตา

เดี๋ยวนี้
กวาด
๑๑

เจ้าท่า

นี่จะลาออกไปทำอะไรที่เด็กชั๊ว โธ่ โธ่ โธ่

๑๒๘. ยี่ ๖ ของกรมเจ้าท่า เห็นหน้ามีศาล เก็บที่ ระเบียบปณตลก หันมามองหน้าเจ้าท่า
วายออก (ขโมยไปที่ประตู เชื้อบุหรือรังพื้น)

ตัดไป

๑๒๙. ยี่ ๖ ของกรมเจ้าท่า (สโรว) เจ้าท่าหันไปมองตามมือไปที่ประตู

ตัดไป

อินเสริก (แทนสายตา) ชุมอินที่ประตูสโรว

ตัดไป

จาก

ฉก. ยี่ ๖ บ้านราชของเก่า / บริเวณถนนหน้าบ้านคอนกลางคืน

จาก

๑๓๐. นายไข่มุก วิษุวัตชัยเจ้าท่า ~~เห็นคนเดินที่ประตูของ~~
~~เจ้าท่า~~ เห็นใบถนนตรงนั้น มีคนเดินเข้ามา

ปลงศพที่นั่น

๑๓๑. ยี่ ๖ บ้านแดง ๓ หันซ้ายหันขวา

ตัดไป

เจ้าท่า

มมมมม (โธ่ โธ่ โธ่)

นี่มันโธ่ โธ่ โธ่ (นี่) ก... ..

131/1 ที่เจ้าชั๊วมอ

ตัดไป

พานิโกล... ส่วนใดให้

๑๓๒. แพนดา ที่เจ้านายเห็นกลุ่มคนของใครบางอย่างมาอยู่ที่...
แห่งหนึ่ง เขาประเดประเดใจคนในแว่นตาคู่มือมีแว่นตาคู่มือ
คนและชายจีนสนทนากัน ชายในกลุ่มยื่นซองใส่ใบขายจีน

๕๑

๑๓๓. พานิโกล ที่ของใช้ในมือของกลุ่มคนมีน้ำหอมเก่าๆและมีอีกมือแบง
กันส่งซอง ให้เจ้าของร้านคู่มือทั้ง เสื้อผ้ากระดุมเงิน และของ
ส่วนตัว ของใครบางคน

๕๒

๑๓๔. รับหน้า ที่เขาแก่รู้สึกแปลกใจในภาพที่เห็น

๕๓

๑๓๕. รับหน้า คังแป๊ะ (ชายจีนเจ้าของร้าน)

ชายจีน

(หยิบซองมาจากกลุ่มคน)
"แม่ของเก่าทั้งนั้น ไม่มีราคาเลย อ้าวให้แค่นี้แหละ"
(เขาแก่จกบัญชีไวซาง ผ่า)

๕๔

วายนอก

รับหน้า

หญิง

(เป็นของให้ เมื่อน้ำบูที่นอน น้ำเช็ดตัว ซ่อนซ่อน รองเท้าเก่า)

๕๕

อินเสริท

ชายจีน

"แม่อ้ว เห็นผู้หญิงใจอ่อนทุกที ให้ราคาเกินค่าของอีกน้า เอาให้
-แค่นี้แหละ"

(หญิง ๒ เอา ออกมากอง ซ่างๆชายจีน)

๕๖

๑๓๖. รับหน้า

ชายจีน

"นี่อะไรหา โออย่าลืกล่าเอา... คนตาย... อื่นอนตาย
อยู่ ลือเอามาได้อย่างไร"

๕๗

๑๓๓. บ้านนา นนทบุรี

ได้อ่าน

"ทำไมจะไม่ให้... ~~...~~ ไม่ให้..."

แอนริบ

ก็ขอมา

ชายจีน

"แม่ลื้อนี่เกิดมา แข่งรีแท้ ๆ มุสนิธิพาศพอย่างลื้อนี่แท้จริง ๆ"

ถัดไป

๑๓๔. บ้านนา นนทบุรี

นนทบุรี

ยังมีนาหม่อีกนา (โชนนาหม่ออกมา)

ถัดไป

๑๓๕. ภาพไกล ที่หน้าชายจีนกมลงนอนที่นาหม่อ

ชายจีน

"โอหนายนานคนตาย เอาอีกแล้วอ้าวไม่ยอมรับเลยจริงๆ"

ถัดไป

๑๔๐. ปานกลาง ที่กลุ่มคน

นนทบุรี

"จะเป็นไรไปเล่า ก็ของคนเขาไม่ใช่แล้ว นานนี่ก็เนื้อดินะที่
แรกเขาจะเอาไปห่อศพ แก แคนั้นแย่งมาโลกก่อนจริง ๆ
เอาไปฝังศพทำไม"

(หยิบผ้า มากูแล้วรุก)

"กูซิ ไม่มีรูเลย เป็นสมบัติที่สุดของแกนะ เนี่ยเอาไปห่อศพทำไม
ศพแกมาเกลียดจะตายไป"

ถัดไป

๑๔๑. ภาพไกล ที่หน้าชายจีน

ชายจีน

"แล้วพวกสื่อ ไปเอาของใจเรามาให้ยังไง ญาติพี่น้องเรา
ไม่รู้อะไร"

แพรววัย สี่หมื่นหญิง ๒

หญิง ๒

"โอ๊ย... อีตาแป๊ะคนนี้ มันมีญาติพี่น้องที่ไหน ไคร ๆ แฉนี้เขา
ก็สายแฉงมันทั้งนั้นแหละ"

ตัดไป

อินเสวิท ที่ชายจีน

ชายจีน

"ใครวะ... แฉแก่แก่นั่นนะ "

ตัดไป

๑๔๒. รัชหน้า ที่หญิง ๑

เกษม

หญิง ๑

"ก็เอาแก่แก่นี่ เจาของโรงรับจำนำตรงหน้าตลาดกลางใจ"

ตัดไป

อินเสวิท, มาที่เอาแก่และวิญญานเป็นอยู่

(เอาแก่ไคยบิน รู้สึกตกใจ หันหน้าไปมองทางวิญญาน)

ตัดไป

๑๔๓. ลุงเจ้าไปไกลค์ทันหน้าไร่

ชายจีน

"อ้าวตายแล้ว เหนอ"

ตัดไป

๑๔๔. รัชหน้า ไค้

เอาแก่เป็นอยู่กับวิญญาน
(เอาแก่ตกใจสุดขีด พุกเสียบสั้น)

เอาแก่

"ปัสสาวเจ้าชา

ช่วยอีวักววย"

ตัดไป

11/11/19
นางสาว...

๑๔๕. ...

วิมล

... (นางสาว)

ชมเขาไป ... เป็นสถานที่ใหม่

ถือไป

ฉาก ...

๑๔๖. ...

...

ถือไป

๑๔๗. ...

เจ้าแก้ว

(พูดเสียงอ่อนหวาน)

"นางวิมล เธออาจจะเปลี่ยนแปลง ~~...~~ เป็นคนดีได้นะ ถ้ามีการ
เปลี่ยนแปลงคนเราก็อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ใช่ไหม"

(มือเธอยื่นปัสสาวะ)

ถือไป

๑๔๘. ...

ถือไป

๑๔๙. ...

เจ้าแก้ว

"ข้าพเจ้าเรา... อ้วกฉี่ใจแล้ว ค่อยไปนี่อ้วจะเป็นคนดี
นางวิมล เธอว่าอ้วกหรืออ้วแล้วหรือ โธ.."

แพนมาปัสสาวะ ...

(เจ้าแก้วเอื้อมมือปัสสาวะต่อหน้า แล้วอันทรธานหายไป)

เฟรมมือ

เวลา... เวลาเช้าวันปีใหม่

๑๕๐. ภาพ นางนุช สูง ที่ เจ้า แก้ว ยืน เฝ้า พระ อมริน แก้ว ไป มา (ใกล้ขึ้น)
เจ้า แก้ว

"ช่วยด้วย ๆ"
(เจ้าแก้วขึ้นจากพื้นนอน เหมือน เดินทางมาลุกขึ้นมา นั่ง เหนื่อยหล
มีเสียงที่ระซังดังมาอย่างสนุกสนานและ เสียงขับ เพลงปีใหม่

ตัดไป

๑๕๑. ภาพ ไกล ที่ หน้า เจ้า แก้ว แหว ตา สกล ขึ้น (เหมือนขึ้นจากฝันร้าย) เจ้าแก้วลุกออกจากเตียง
เตียง

นางนุช สูง เจ้า แก้ว เดิน มา แหว ตา สกล ขึ้น แล้ว วิ่ง ลง มา ชั้น ล่าง

ตัดไป

1/MSK

ได้ ทำ ได้ ใน เหตุการณ์ ปิด ประตู โรง รับ จำ นำ แต่ อย่า เห็น ตา สกล ไป ด้วย ทว่า

ตัดไป

๑๕๒. นางนุช สูง พูด คำ ที่ เจ้า แก้ว ทรง ประ ทูล ว่า มี อ.ค.ส. ใบ หนึ่ง สอ อยู่
เจ้า แก้ว หยิบ นำ มา ดู เอา ใจ แนบ ออก (ปลื้มใจ)

ตัดไป

๑๕๓. นางนุช สูง เจ้า แก้ว เดิน มา ออก ไป เห็น ผู้ คน และ เด็ก ๆ สนุก สนาน
ตาม ถนน หนทาง

ตัดไป

ภายหลัง ออก หน้า โรง รับ จำ นำ

๑๕๔. นางนุช สูง รับ เจ้า แก้ว เดิน ออกมา เล่น กับ เด็ก ๆ และ เดิน ไป ที่ แนว
ชาย ของ ตาง ๆ

ตัดไป

๑๕๕. บ้าน กลาง ที่ เจ้า แก้ว มี เด็ก ๆ ลุ่ม รวม รอบ ข้าง
เจ้า แก้ว

"นี่ เจ้า แก้ว มา ครอง ราช ครอง แล้ว วันนี้ ปีใหม่ เรา ฉลอง กับ ของ ทรง นี้ "

"..... กษัตริย์ให้....."
(พวกแมงคาคีใจจึงมา.....)
โยไป.....)

๑๕๖. บรรณวาท..... เห็นบรรณาการ.....
.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
..... (๑)
..... (๒)
..... (พรต)
.....

.....

.....

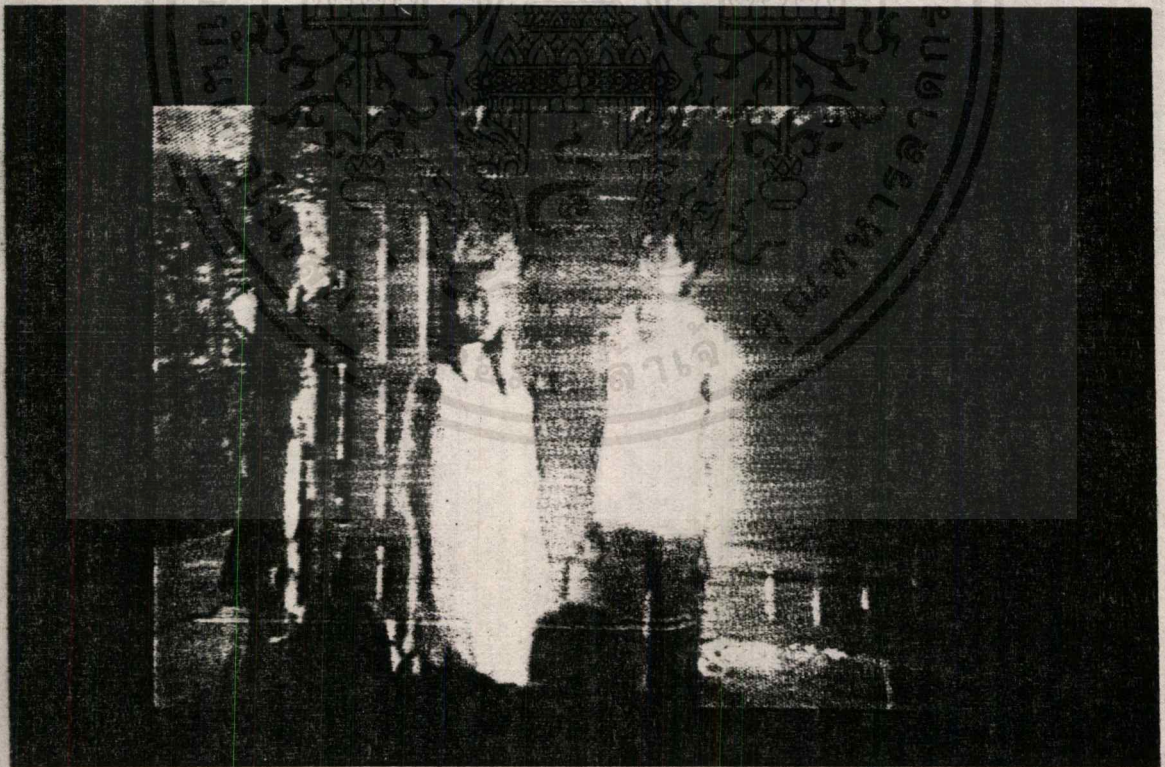
.....
.....

การกำหนดฉาก

สำหรับเรื่อง "เศรษฐีกับผีเก่า" ฉากในเรื่องของหนังเรื่องนี้ส่วนใหญ่
จะใช้สถานที่จริงในการถ่ายทำ ซึ่งก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี -สามารถถ่ายหอคออกมาได้สมจริงตามเนื้อเรื่อง
-ประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดฉากขึ้นเอง
-ลดความยุ่งยากในการสร้าง

ข้อเสีย -เราไม่สามารถเข้าไปจัดการตกแต่งเพิ่มเติมอะไรได้มากขึ้น
-เพราะต้องพยายามรักษาสถานที่ให้คงเดิมมากที่สุด
-ต้องอาศัยเวลาในการเสาะแสวงหาสถานที่ที่จะเหมาะสมกับเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าบ้าน, ด้าน
ทิศใต้: ใต้บ้าน.

หน้าบ้าน

ใต้บ้าน.

หน้าบ้าน

หน้าบ้าน

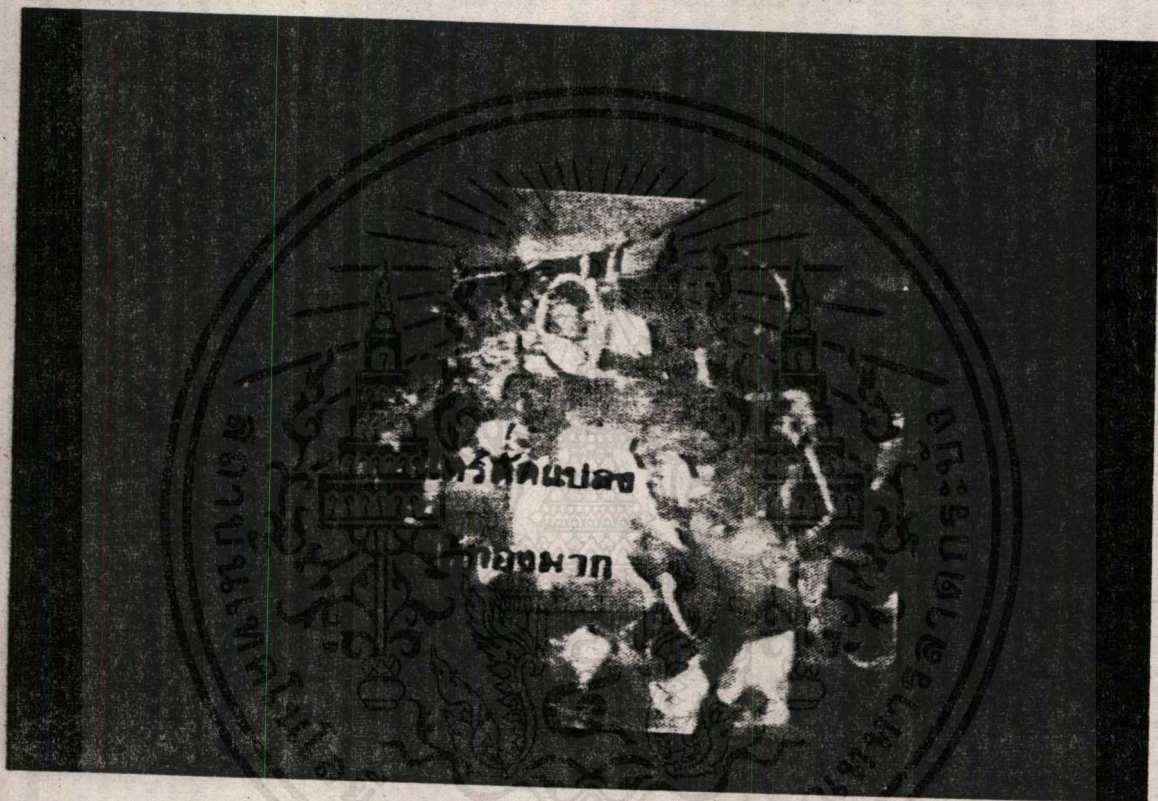

หน้าบ้าน

เอกสารนี้
ไม่วางกร

ต้องอ้างอิงถึงเจ้า

2. ภาพนอกโรงรับจำนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพนอกโรงรับจำนำ

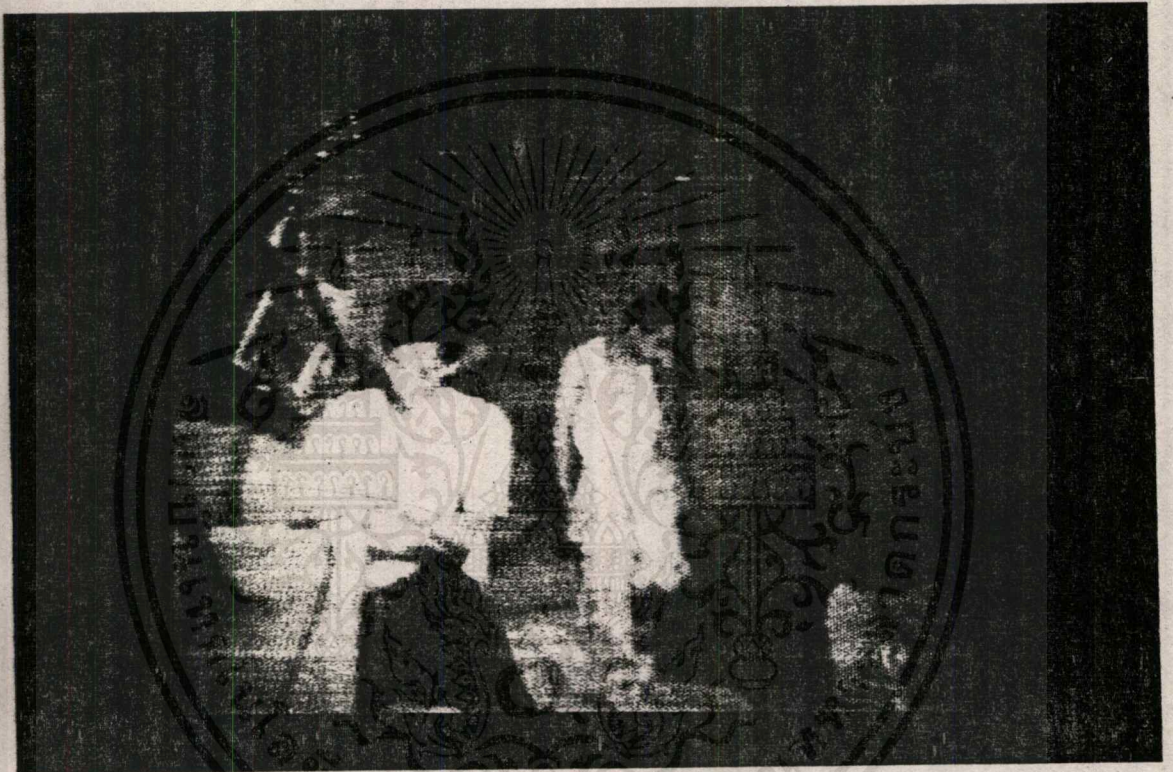
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3: ภาพในโรงรับจำนำ

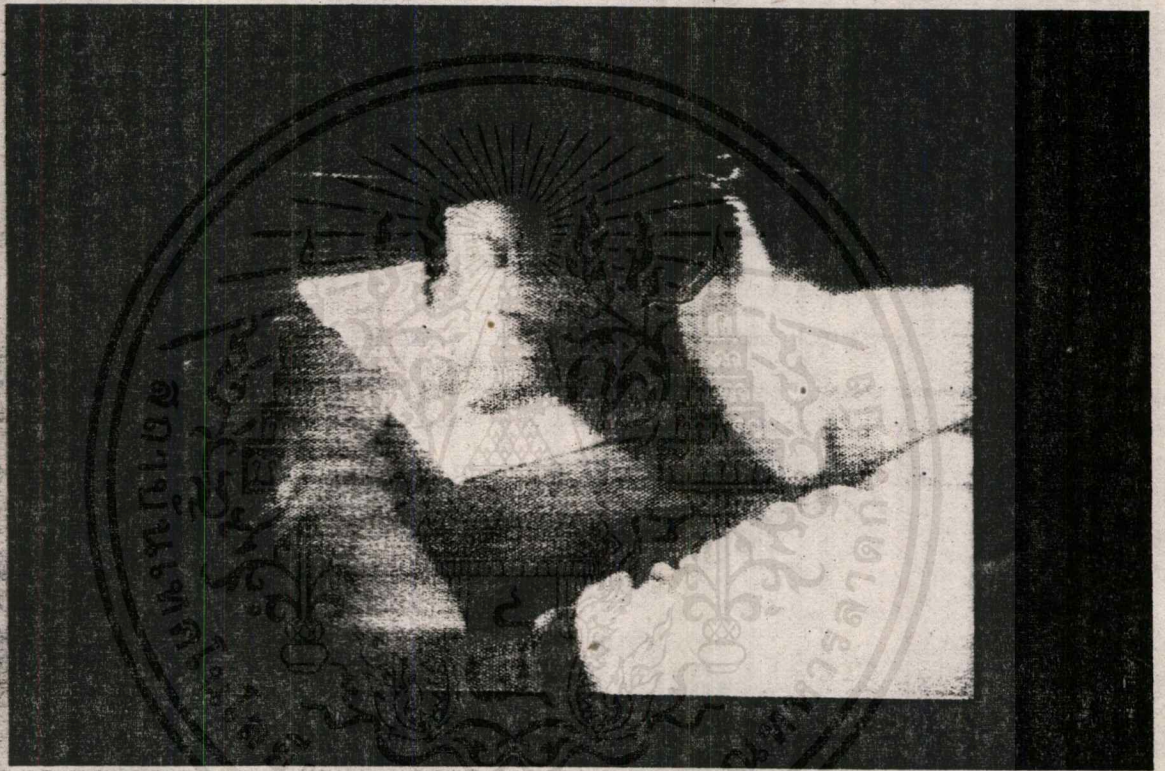
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ภาพโรงสีข้าว

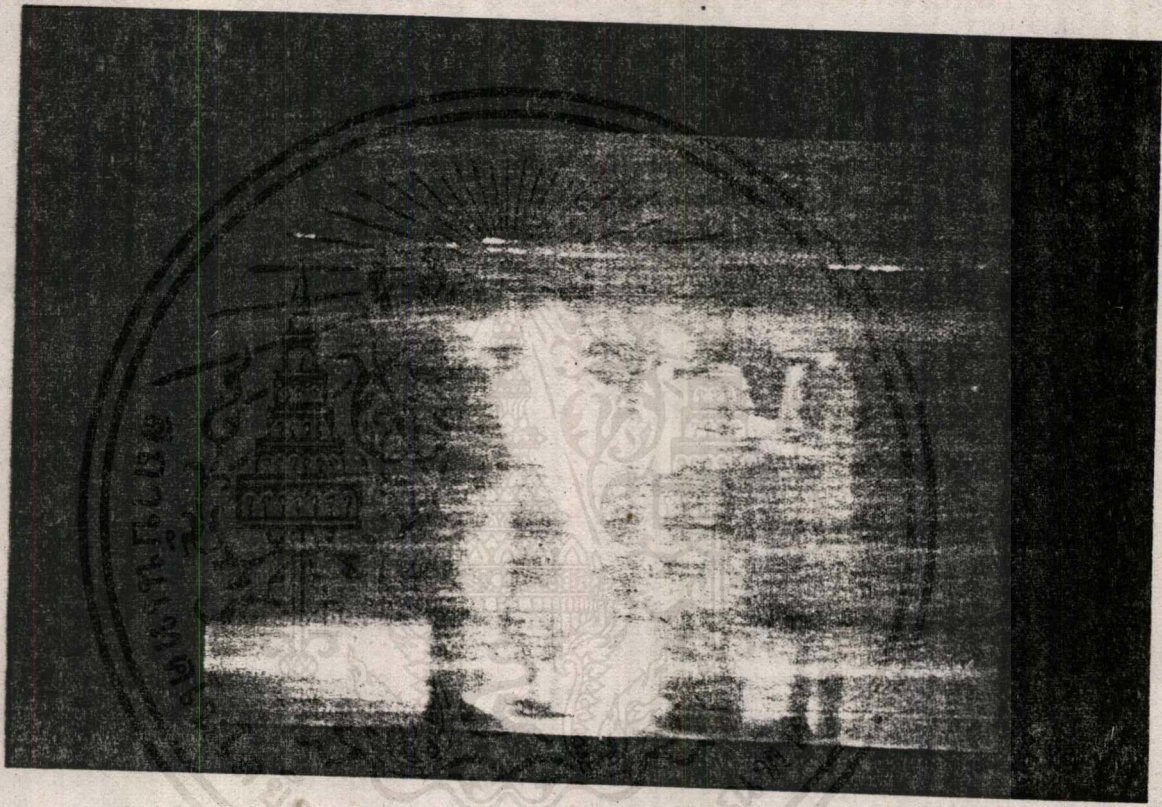
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

5. ภาพโรงเรียนอุทกหญิงม้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ภาพที่จินกนาการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำทิวแสดง

การทำทิวแสดง ต้องให้ความเหมาะสม กับลักษณะนิสัยของตัวละคร ทั้งด้านของวัย นุคคลิกพิเศษ และเนื้อหาของเรื่อง เพราะถ้าไม่เหมาะสมแล้ว ความไม่น่าดูและความสมจริงจะหายไป นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความสามารถของ ทิวแสดงด้วยว่าจะเล่นได้แค่ไหน ทั้งนี้และทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับการกำกับการแสดงอีกส่วน หนึ่งด้วย

เศรษฐีชัยเก่า ผู้แสดงส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ซึ่งไม่ใช่นักแสดงมืออาชีพ การคัดเลือกก็ส่ง เกตุจากนุคคลิก หน้าทิว ความพร้อมที่จะเสียสละเวลา อีกทั้งรัก การแสดงเป็นส่วนสำคัญ หลีกเลี่ยงการคัดเลือกความสูงค่าของทิวแสดง ทิวเอก จะต้องสูง เพื่อสร้างความเด่น และง่ายในการจัดตำแหน่งการแสดง

เมื่อคัดเลือกทิวแสดง ได้ตามต้องการแล้ว ก็จะต้องมีการนัดแนะทิวแสดง มาประชุมปรึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องอารมณ์ของหนัง ในแต่ละฉาก แต่ละตอน, ทำความเข้าใจเกี่ยวกับนุคคลิกตัวละคร พร้อมทั้งเคลียร์เวลาการถ่ายทำ ให้ชัดเจน เพื่อช่วยในการจัดการวางการถ่ายทำ

การเลือกเสื้อผ้าของทิวแสดง

เสื้อผ้า สามารถบอกถึงนุคคลิกทิวแสดงได้ บอกถึงช่วงเวลา บอกถึง อาชีพและวัย เพราะฉะนั้นต้องมีการเลือกที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง รวมทั้งสีสรรที่จะ ท้องกลมกลืนกับฉากที่ออกแบบไว้

กลยุทธ์การวางการถ่ายทำ

เพื่อความสะดวกในขั้นตอนการถ่ายทำ เป็นลักษณะเหมือนหมายกำหนดการ เพื่อให้การถ่ายทำนั้น ๆ ไม่เสียเวลา และไม่หลงลืม เพราะการถ่ายทำจริง ๆ นั้น ไม่จำเป็นต้องถ่ายไปตามลำดับของเรื่องซึ่งจะทำให้เสียงบประมาณ เสียเวลา และเสียแรงงานมาก ในการถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่องนั้น ๆ จะต้องคิดว่าจะทำอย่างไร เพื่อให้การถ่ายทำนั้นเสร็จภายในเร็ววัน ไม่เสียแรงงานและงบประมาณที่จะบานปลาย การวางการถ่ายทำนี้เองที่ทำให้การถ่ายทำไม่สับสน ไม่ใช่สะดวกในการถ่ายทำเพียงอย่างเดียวยังรวมหมายถึงความสะดวกทั้งสถานที่ เวลา, ของการประกอบฉาก, เสื้อผ้า และหมายกำหนดการแสดงของตัวละครหรือผู้ที่แสดง ทั้งตัวอย่างเช่น

สถานี่ในจินตนาการ	๑๑๔	-	เจ้าแก้ว, โฉง...	ผู้คุมงาน...	ในอดีต
งานศพเพื่อนเก่าแก่	๑๑๕			เครื่องประดับ	
จาก กิ ๖	๑๒๖				

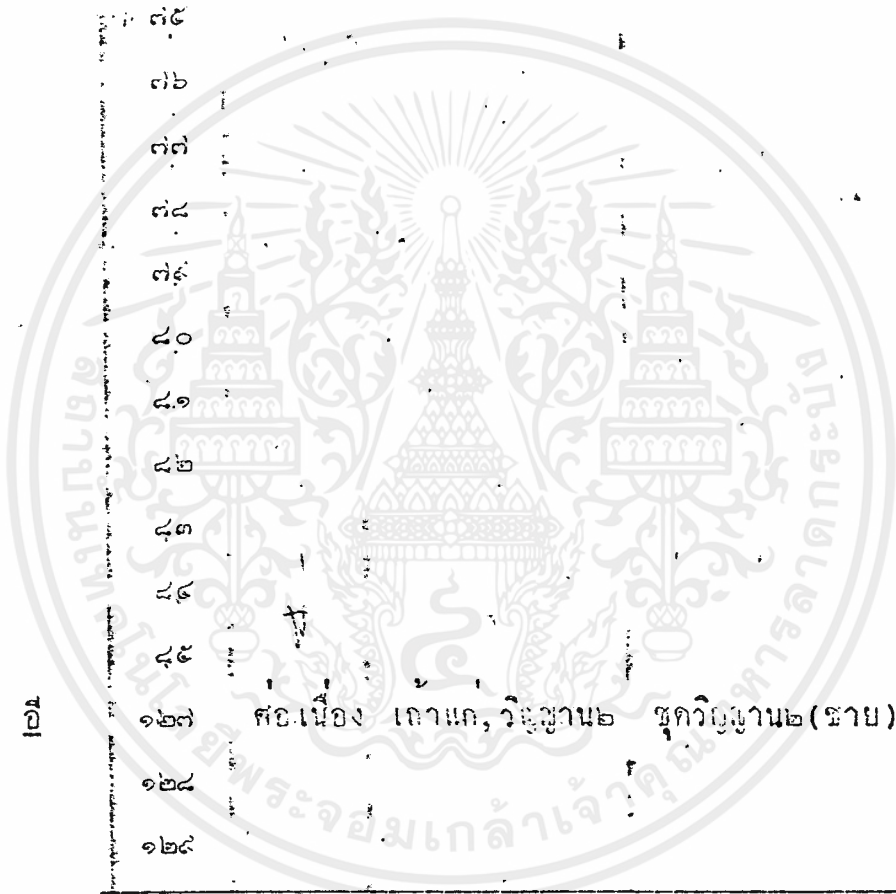
ดวงซุ่ยเก่าแก่	๑๒๖	กลางคืน	เจ้าแก้ว, วิ...	ผู้คุมงานศพ	ปัจจุบัน
จาก อี ๓	๑๒๗	..		หมปัจจุบัน	
สถานที่จัดขึ้น	๑๒๘	..			
	๑๒๙	..			

โรงเรียนเจ้าแตกอน	๔๖	บาย	เจ้าแก้ว, วิ...	ผู้คุมนักเรียนสมัยเก่า	ในอดีต
เกิด (ในอดีต)	๔๗		เจ้าแก้ว (เกิด)		
จาก กิ ๒	๔๘				
	๔๙				
	๕๐				

โรงเรียนลูกหญิงมาบ	๑๒๑	เจ้า	เจ้าแก้ว, วิ...	ผู้คุมนักเรียน	ปัจจุบัน
ปัจจุบัน	๑๒๒				
จาก กิ ๔	๑๒๓				
	๑๒๔				
	๑๒๕				
	๑๒๖				

หน้าโรงเจ	๕๑	เย็น	เจ้าแก้ว (เกิด)	เครื่องแต่งกายเด็ก	ในอดีต
จาก กิ ๖	๕๒	เด็กเรียน	น้องสาว	ในอดีต	
งานที่จริง	๕๓				
	๕๔				
	๕๕				
	๕๖				

เลข	เวลา	ผู้แสดง	ชื่อเวลาของประกอบ	หน้าเวที
115	๗๖	คำ	เจ้าแก้ว, วิญญาณ	
116	๗๐			
117	๗๑	เวียงคืน	เจ้าแก้ว, วิญญาณ	ชุกวิญญาณ๑ (เด็ก) มีนาฬิกา
	๗๒			
	๗๓			
	๗๔			
	๗๕			
	๗๖			
	๗๗			
	๗๘			
	๗๙			
	๘๐			
	๘๑			
	๘๒			
	๘๓			
	๘๔			
121	๑๒๓	ศอ.เนือง	เจ้าแก้ว, วิญญาณ๒	ชุกวิญญาณ๒ (ชาย) หน้าตานากลัว
	๑๒๔			
	๑๒๕			
122	๑๕๐	เจ้า	เจ้าแก้ว, ส.ค.ส.	เจ้าแก้วแต่งตัวหล่อ
	๑๕๑			
				เป็นคนก็, บรรยาย กาศสกลโต
123	๑๐๓	-	เจ้าแก้ว, เพ็ญ	ชุกทั้งสองคน ในอภิต
	๑๑๓			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำ

ขั้นตอนการถ่ายทำถือเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตภาพยนตร์ การเตรียมงานทั้งหมดใ้ถูกนำมาใช้ในขั้นตอนนี้ ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องทำงานพร้อมกันหมด ทั้งด้านทีมไรท์ ทีมฉาก ทีมแสง ทีมงานกล้อง และอื่น ๆ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า การทำงานพร้อมกันหลาย ๆ คน ต้องอาศัยทีมงานที่ประสานงานกันเป็นอย่างดี ทุกคนจะต้องช่วยกันประคับประคองให้การถ่ายทำดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

การกำกับการแสดง

การกำกับการแสดงมีไ้หมายถึงกำนการแสดงของตัวละครเท่านั้น แต่การกำกับการแสดงยังครอบคลุมไปถึงการกำกับมุมกล้อง แสง เสียง และอารมณ์ของหนังด้วย โยย ประสานงานกับทีมงานที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายด้วย

จะเห็นได้ว่าการกำกับการแสดงนั้น การรับผิดชอบงานเป็นไปอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมงานเกือบทั้งหมดซึ่งถือเป็นงานหนักมาก ผู้กำกับที่ทีจะต้องมีอะไรหลาย ๆ อย่างที่ประกอบกัน มิใช่เพียงแต่ความสามารถกำนหนึ่งกำนใดโดยเฉพาจึงพอจะสรุปคุณสมบัติที่สำคัญของผู้กำกับได้ดังนี้

1. มีความเป็นผู้นำ
2. ฐิติภาพยนคร
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
4. ขอมรับความคึกเพิ่มของผู้อื่น

แม้ว่าในชั้นเตรียมการจะได้เตรียมการถ่ายทำไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เมื่อถึงการถ่ายทำจริง ๆ ผู้กำกับการแสงก็จะต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอ เพราะในระหว่างถ่ายทำอาจมีเหตุการณ์หรืออุปสรรคบางอย่างเกิดขึ้นได้โดยไม่คาดฝันตลอดเวลา เช่นวันนี้วางแผนไว้สำหรับถ่ายนอกสถานที่ แต่เกิดฝนตก ผู้กำกับก็ต้องแก้ไขเพื่อมิให้เสียเวลา โดยหาทางถ่ายทำจากใต้อาคารหนึ่งซึ่งเป็นฉากภายในให้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำกับมุมมอง

การวางมุมมองอย่างถูกต้อง จะสามารถโน้มน้าวจิตใจของ มนุษย์ ให้คล้อยตามเรื่องราวของภาพยนตร์ได้ ขนาดของผู้แสดงและมุมมอง จะเป็นตัวกำหนดว่า ในแต่ละช็อตคนดูจะเห็นการแสดงหรือเหตุการณ์มากน้อยแค่ไหน ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของหนัง. ส่วนที่ต่องการจะเน้น และข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ ของฉากด้วย

การถ่ายทำทุกครั้ง จะต้องคำนึงถึงการตัดต่อ อยู่ในใจก่อนเวลา จะต้องเผื่อหัวและท้ายเทป สำหรับการตัดต่อ ช็อตที่นำมาต่อกันนั้น จะต้องบันทึกโดยยึดหลักความต่อเนื่องของขนาดภาพ และมุมมอง

การสื่อความหมายในการใช้มุมมองนั้น จำเป็นที่จะต้องมีความหลากหลายให้ความแปลกใหม่ แก่คนดูทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนช็อต ให้เกิดความรู้สึก ที่คนดูอยากเข้าไปดูใกล้ ๆ หรืออยากถอยห่างออกมาดูใกล้ ๆ กล้องภาพยนตร์ควรจะเป็นเครื่องมือที่จะนำตัวแสดง. ให้ปรากฏแก่ผู้ดู มิใช่กล้องถ่ายภาพยนตร์ เข้าไปแสดงเสียเอง คนดูควรจะได้ดูภาพจนครบ ด้วยความรู้สึกไม่มีกล้อง เพราะฉะนั้นการใช้มุมมองที่พิศการ จะต้องจำเป็นสำหรับสื่อความหมายของภาพยนตร์จริง ๆ เท่านั้น การใช้มุมมองที่เหมาะสม ยังไม่สามารถสร้างพลังในการเล่าเรื่อง ทำให้การสื่อความหมายของหนัง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ข้อกำหนดมุมมอง มาจากอีกส่วนหนึ่งก็คือ ข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ โดยเฉพาะการสร้างฉาก ไม่มีใครสร้างฉากออกมาแล้วเหมือนจริง. โดยเฉพาะการใช้ขนาดภาพกว้าง ๆ จำเป็นที่จะต้อง ใช้มุมมองให้ต่ำหรือสูง เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่เรียบร้อยของฉาก โดยส่วนใหญ่จะใช้ขนาดภาพปานกลาง เพราะฉะนั้นพอจะสรุปมุมมอง จะต่องคำนึงถึง ปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านความงาม
2. ปัจจัยทางผลของภาพ ต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้ดู
3. ปัจจัยทางธรรมชาติ

4. ปัจจัยทางการแสดง
 5. ปัจจัยทางกายภาพ
-

การกำกับการแสดง

การจัดแสดงเป็นส่วนประกอบสำคัญ ในการทำภาพยนตร์ เพราะภาพยนตร์ที่บันทึกได้นั้น จะดูมีชีวิตชีวา และใก้อารมณ์สมจริง มีศิลปะหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับ การควบคุมแสง

แสงจะเป็นปัญหายุ่งยากตัวหนึ่ง สำหรับการถ่ายทำ โดยเฉพาะในกรณีถ่ายทำนอกสถานที่ จะต้องดูแลเรื่องไฟให้ดี โดยทั่วไปแล้วแสงที่ใช้ความยาวคลื่นมีวักต์แค่ 220 เท่านั้น แต่ไฟสำหรับการถ่ายทำ มีวักต์มากกว่านั้น ตั้งแต่ 800 - 2000 วักต์ เมื่อวักต์ไม่พอกระแสไฟก็จะถูกตัด หรือ เกิดอุบัติเหตุจากไฟช็อตได้ จึงจำเป็นต้องมีช่างไฟ หรือผู้ที่รู้เรื่องอยู่ในกองถ่ายด้วย เพื่อช่วยแก้ไข ในกรณีเกิดปัญหาเหล่านี้

โดยเฉพาะการถ่ายโดยใช้แสงธรรมชาติ การถ่ายทำอาจต้องใช้เวลาเป็นเยื่อ ปริมาณและอุณหภูมิของแสงเปลี่ยนไป ทำให้หนังขาดความต่อเนื่องได้เพราะฉะนั้น ต้องเตรียมตัวหาแหล่งแสงใหม่ ช่วยเติมไฟเข้าไป จนมีปริมาณเท่าเดิม เพื่อป้องกันความยุ่งยาก ควรจะเร่งรีบการถ่ายทำ หรือหยุดการถ่ายทำไปเลย แล้วมาเริ่มต้นใหม่ช่ออีกวัน ทรงอุณหภูมิและปริมาณแสงเท่าเดิม

การกำกับเสียง

ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่ใช้ภาพเป็นหลัก ในการศึกษาสื่อความหมาย เสียงเป็นสื่อรอง ที่ช่วยเพิ่มเติมสีสันให้ภาพนั้น สื่อความหมายที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เสียงที่ใช้ในภาพยนตร์ สามารถแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เสียงบรรยาย บอกเรื่องราวและรายละเอียดบางอย่าง ที่ภาพไม่
ได้บอกไว้

2. เสียงประกอบ เสียงบรรยายที่อยู่โดยรอบ หรือเสียงพิเศษ เช่น
เสียงปืน เสียงฟ้าร้อง เป็นต้น

3. เสียงดนตรี ทำหน้าที่ช่วยเสริมอารมณ์ให้แก่ภาพ

4. บทสนทนา แสดงอารมณ์และการดำเนินเนื้อเรื่อง

เสียงนอกจากจะทำหน้าที่ดังกล่าวแล้ว ยังทำหน้าที่โยงความต่อเนื่อง
ระหว่างฉาก ได้เป็นอย่างดี

ใน "เศรษฐีกับผีเก่า" การบันทึกเสียงสนทนา ออกมาไม่ค่อยดี เนื่องจาก
จากระบบเสียงบันทึก ใช้ไมค์บูม ซึ่งมีประสิทธิภาพ ถูกเสียงบรรยายกาศได้ดี จน
รบกวนเสียงบทสนทนา โดยเฉพาะการถ่ายทำ ไม่ลำคัมตามเนื้อเรื่อง ทำให้ลำกับ
ความต่อเนื่องของเสียงไม่ได้ ความชัดเจนไม่พอ

การใส่เสียงจำเป็นต้องผู้คนหรือประกอบทั้งเรื่อง เพื่อช่วยกลบเสียง
รบกวน จากการบันทึกเสียงบทสนทนา ขณะถ่ายทำจริง ๆ ทำให้บรรยายกาศบางตอน
ดูชัด ๆ ไบ แต่นั่นก็เป็นการแก้ปัญหา ให้หนังดูดีขึ้น

การดูแลความต่อเนื่อง

ความต่อเนื่องของหนัง เป็นส่วนหนึ่งที่จะละเลยไม่ได้ ต้องอาศัยความละเอียดอ่อน ช่างสังเกตุและความชำนาญอีกมากมาย ความต่อเนื่องของหนังที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. ความต่อเนื่องของการแสดง เมื่อมีการเปลี่ยนมุมกล้อง ต้องมีการทวนการแสดงอีกครั้ง เพื่อความต่อเนื่อง มิฉะนั้นจะทำให้การแสดงกระตุก ความต่อเนื่องของอารมณ์ของตัวแสดง ในกรณีที่ไม่ได้ถ่ายไปตามเนื้อเรื่อง
2. ความต่อเนื่องของฉาก เมื่อมีการเปลี่ยนฉากก็จะต้อง "อินเสิร์ท" ภาพไว้ เพื่อไม่ให้คนดูรู้สึกสับสน หรือเปิดภาพสถานที่ใหม่กว้าง ๆ ไว้ ภาพอินเสิร์ทสามารถเป็นทิวเชื่อม ระหว่างฉากได้เป็นอย่างดี นอกจากใช้เสียงประกอบแล้ว
3. ความต่อเนื่องของเวลา ก็ต้องมีภาพ "อินเสิร์ท" เข้ามาเชื่อมในกรณีที่ต้องแนวเปลี่ยนเวลา เช่น ดวงอาทิตย์ หรือถ้าต้องการความต่อเนื่องของภาพทิว ก็ต้องคอย ๆ จัดแสงให้เปลี่ยนไป
4. ความต่อเนื่องของเสียง ไม่ควรมีการตัดทอนเสียงที่ตกเวลา ยกเว้นตัวเสียงเกินออกไป เพื่อความสมจริง เมื่อต้องการที่จะเปลี่ยนฉากโดยใช้เสียงเป็นทิวเชื่อม ก็จะต้องให้เสียงมาก่อนภาพ

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่า การรักษาความต่อเนื่องนั้น เป็นเรื่องละเอียดละออ ผู้กำกับซึ่งรับหน้าที่มากมายอยู่แล้ว ไม่สามารถทำหน้าที่นี้ได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นจะต้องมีผู้รับหน้าที่กันนี้โดยตรง คอยจกเวลาของการถ่ายทำแต่ละชอต คอยจกจำอาการดูทิวของการแสดง เพื่อนำไปต่อกับชอตต่อไป คอยจกจำนวนครั้งที่

วันที่.....

E E3 149 1

รับใบแจ้งหนี้ (ใบแจ้งหนี้)
ใบแจ้งหนี้ - - - - -
ชื่ออะไร

comes ...

2
3
OK

E E3

1 ^{รับ}ใบแจ้งหนี้ ใบแจ้งหนี้
(ใบแจ้งหนี้) ใบแจ้งหนี้
(ใบแจ้งหนี้ใบแจ้งหนี้ ๒๐๐๗.)

2
OK

D D8 กท บ่อข.

1
OK

~~ใบแจ้งหนี้~~ ใบแจ้งหนี้ กท บ่อข.
กท บ่อข. ใบแจ้งหนี้

~~ใบแจ้งหนี้~~
ใบแจ้งหนี้
ใบแจ้งหนี้

D D8 กท บ่อข

1

~~ใบแจ้งหนี้~~ ใบแจ้งหนี้ กท บ่อข.
ใบแจ้งหนี้ ใบแจ้งหนี้.
(ใบแจ้งหนี้ ใบแจ้งหนี้)

ใบแจ้งหนี้
ใบแจ้งหนี้
ใบแจ้งหนี้

2
3
OK

D D8 121

1

ใบแจ้งหนี้ ใบแจ้งหนี้ กท บ่อข.
ใบแจ้งหนี้ ใบแจ้งหนี้ กท บ่อข.
ใบแจ้งหนี้

ใบแจ้งหนี้
ใบแจ้งหนี้

2
OK

วันที่

โรงเรียน

เลข

ชื่อ

ชื่อ

วันที่.....

ชื่อ

OK
2
มหาวิทยาลัย

~~1~~
~~มหาวิทยาลัย~~
~~มหาวิทยาลัย~~

~~D~~ Dg

ชื่อ

ชื่อ

ชื่อ

1

1

NO

2

NO

ชื่อ

1

14, 18

2 OK

13, 10, 14, 18

STOK SHOT

1

NO

STOK SHOT
ชื่อ

1 OK

NO

ข้อสอบ

ทิศทางรอบทิศทาง

SIN

1

2

2

3

4 OK

พฤษภาคม 2564

1

2

3

ทิศทางรอบทิศทาง

6

งานสอน

1

2

พฤษภาคม 2564

3

1

4 OK

พฤษภาคม 2564

5

1

2 OK

พฤษภาคม 2564

64

1

2

3

4

5

วันที่.....

1
OK

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

61
62
1
(ข้อ 1)

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

3
OK

~~DISOPE~~

1
OK

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

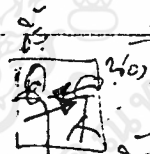
7

1
1
3

4
5

6
7 OK

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

1
2

8

9 OK

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

1
2

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

1
2

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

9

ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10

22-
 วิชาภาษาไทย
 (ข้อ ๑๕)

- ๑. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 ๑. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๒. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๓. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๔. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๕. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๖. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๗. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๘. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๙. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๑๐. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๑๑. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๑๒. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๑๓. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๑๔. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK
- ๑๕. ^{๒๕} วิชาภาษาไทย
 OK

๑

100

13/10/54

หน้า

หน้า 13/10/54
หน้า 13/10/54

(7)

DISOPL

13/10/54

(13/10/54)

D 97 1

หน้า 13/10/54

NO

13/10/54

(2) OK

D 99 1

ISN

(1/5) 2

หน้า 13/10/54

3

(4) OK

D 102 1

(หน้า 13/10/54)

1

หน้า 13/10/54

หน้า 13/10/54

(OK)

D 103

หน้า 13/10/54

1.

2.

(3)

4.

(OK)

๑๙๗.....

103-105

2 OK

105

1 OK

1057 ... 10.พว

106

1 OK

D5

108

1 OK

เดิน/เห็นงา

ไม่ชัด
13.๒)

D5

116

1.

เห็นงา/พว. 175.

ชัด
13.๑๑

2.

พว. ๑๑๗. 175.

3 OK

119

1

พว. ๑๑๗. 175.

3 OK

วันที่ 11/25/99
สตูดิโอ

OK

DISCOE

D D1 82 1 OK

แอมพอนเตา

สตูดิโอ

อินโทร 5 นาที

โปรดิวซ์
พต. "ไฮโซ" อนุกรมวิทยุ
อห. พ. วิทยุ
ในฉบับนี้ กว. ในฉบับนี้

OK

7 กวีนิพนธ์ (P.S) ~~.....~~ C.U. 011609

E1 ~~127~~ 127 OK

งานเพลงสั้นๆ

สตูดิโอ

บทกวีสั้นๆ

E1 129 1

รับออกเสียง
บทกวีสั้นๆ

OK

E1 128 1 OK

5 (10) เพลง
สั้นๆ

สตูดิโอ

อินโทร 124 1 6 ชั่วโมง

1
OK

ถ่ายทำเรื่องหรือมตในข้อ

1
OK

1 OK / มีในข้อใด

1
OK

ประวัติ

1
2
OK

บทกวี

1
OK

นับ

1

ขลุ่ย

1

ถ้า 6 ทรงปั้นหยา
เก็บ

1
OK

เก็บเก็บของกัน

F 150

1

เอกสารฉบับนี้อาจใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการ

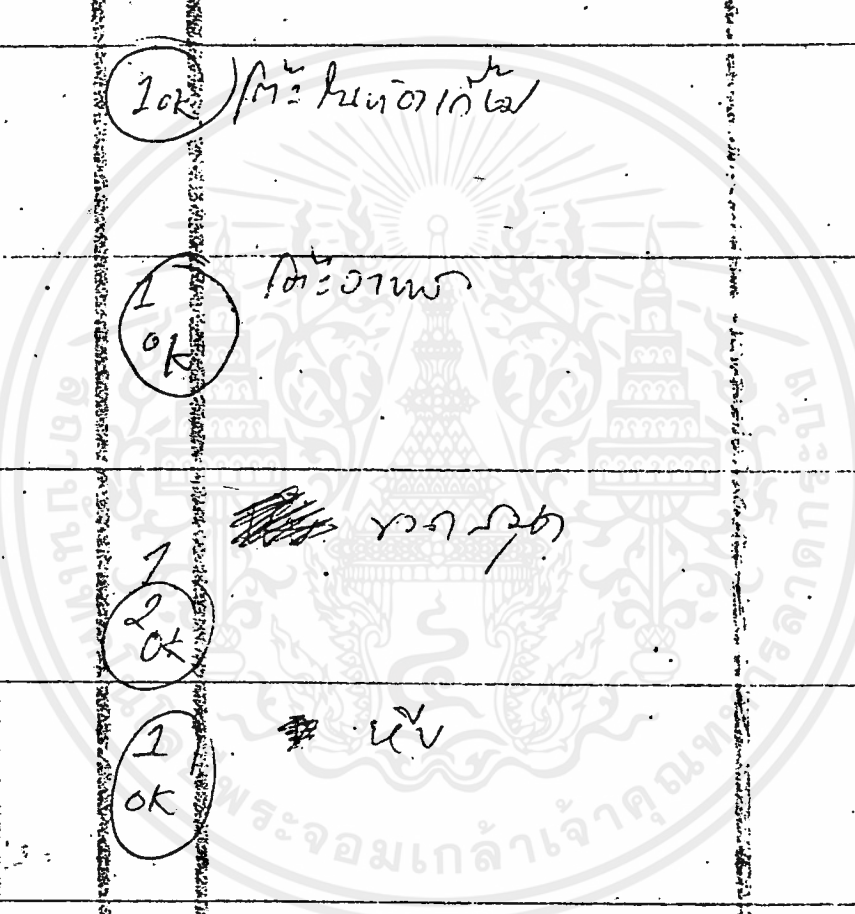
152

2

3

1000

Handwritten notes on the right side of the page, including a large circle and various scribbles.

บทที่ 3

หลัง

ขั้นตอนการถ่ายภาพ

การถ่ายภาพเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ของกระบวนการสร้างภาพยนตร์ ขั้นตอนหนึ่ง เพราะเป็นการนำเอาภาพยนตร์ที่บันทึกไว้ เป็นขั้นตอนหรือเป็นช็อตที่ต่อเนื่องกัน มาเรียบเรียงให้เป็นเรื่องราวที่ล้าดับ มีเนื้อหาชวนติดตาม และก่อให้เกิดอารมณ์ร่วม และคล้อยตามได้แก่ไหนั้น ขึ้นอยู่กับขั้นตอนการตัดต่อมิใช่ไฉน

การตัดต่อภาพ

การตัดต่อภาพ จะคงอาศัยการตัดเอาหัวและท้ายช็อตออก เลือกตัดเฉพาะ การแสดงส่วนที่ดีไว้ เพื่อนำมาเชื่อมกับส่วนที่คงการ

ชนิดของการตัดต่อ

1. การตัดต่อแบบต่อเนื่อง เป็นวิธีการตัดต่อที่มีเรื่องราวต่อกันจากฉากหนึ่ง ไปสู่อีกฉากหนึ่ง ประกอบด้วยภาพ 2 ประเภท คือ
 - 1.1 คัทชน หมายถึงกลุ่มของฉากปฏิกิริยาการแสดง จะคงต่อเนื่องกันไป จากช็อตหนึ่ง ไปสู่อีกช็อตหนึ่ง และในขณะที่การแสดงดำเนินไปนั้น การเคลื่อนไหวของตัวแสดง รวมทั้งท่าทางและสายตาของตัวแสดงจะคงต่อเนื่องกัน ภาพที่ไม่ต่อเนื่องซึ่งมักจะ เกิดจากท่าทาง หรือสายตาตัวแสดง ไม่อยู่ที่เดิม จะมีผลทำให้เกิดภาพกระโดด ที่สำคัญขณะการถ่ายทำก็คือ การเปลี่ยนแปลงขนาดของภาพทุกครั้ง จึงควรย้ายกล้อง เพื่อเปลี่ยนมุมมองด้วยเสมอ ซึ่งจะง่ายต่อการตัดต่อและป้องกันภาพกระโดด

1.2 คัทอะเวย์ คือชอตที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ในเหตุการณ์หลักของเรื่อง หรือเหตุการณ์บางอย่าง บางเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ และ นำเบื้องหน้านั้น อาจจะทำให้อูเรวขึ้นได้ โดยแทรกภาพคัทอะเวย์ ไว้เพื่อถึงความสนใจจากเหตุการณ์หลักชั่วคราว

2. การคัทค่อแบบรวม เป็นการคัทค่อโดยรวมรวม เอาภาพที่ถ่ายเอาไว้ มาต่อเข้าด้วยกัน เช่น ภาพยนตร์ข่าว หรือ สารคดี มีหลักง่ายๆ คือ เริ่มจากเหตุการณ์กว้าง ๆ ก่อน แล้วค่อยเจาะเข้าสู่เหตุการณ์ จริง ๆ ที่ต้องการ เน้น

การคัทค่อระหว่างการแสดง เป็นเทคนิคการคัทค่อ ที่ช่วยพรางมิให้คน ดูรู้สึกว่า มีการคัทค่อเกิดขึ้น เพราะคนดูกำลังสนใจ การเคลื่อนไหวของตัวแสดง อยู่แต่การคัทค่อวิธีนี้ การถ่ายทำจะต้องถ่ายการแสดงคอนตันของชอตที่ 2 ครบซ้ำการ แสดงคอนทายของชอตที่มาก่อน เรียกว่า "ถ่ายพร้อม" ไว้เพื่อง่ายในการคัทค่อ ผู้คัทค่อสามารถเลือกเอาชอตที่ต้องการได้

การคัทค่อภาพที่มีการเคลื่อนไหว จะต้องคัทค่อภาพชนิดเดียวกัน คือ เคลื่อนกล้องอันนี้กับอันหนึ่งมาชนกับกล้องอีกอันหนึ่ง ถ้าเกิดการนำภาพที่มีการเคลื่อนไหว มาเชื่อมกับภาพที่ไม่มีการเคลื่อนไหว คนดูจะมีความรู้สึกสะดุดทันที แต่ก็สามารถแก้ไขได้ ถ้าหากชอตที่ไม่มีการเคลื่อนไหว แต่ "จับใจ" มีการเคลื่อนไหว เป็นตัวเชื่อม เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง

งบประมาณการรายตัว

- 1. ค่าเช่าบูมเมกิก 12 ม้วน ๆ ละ 600 เป็นเงิน 7,200 บาท
- 2. ค่าคัททอ 4 ชม. ชม. ๆ 500 เป็นเงิน 2,000 บาท
- 3. ค่าสร้างฉากเบ็คเทิลท์ รวมกับค่าขนของไปถ่ายทำ เป็นเงิน 2,000 บาท
- 4. ค่าอาหาร 10 วัน วันละ 300 เป็นเงิน 3,000 บาท

รวมค่าใช้จ่าย 14,200 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

การถ่ายภาพยนตร์ ของเดือนมกราคม 2533

หนังสือบทความต่อเนื่อง ของอาจารย์ยรักศานต์ วิวัชฉินอุคม

โครงการภาพยนตร์บันเทิง (สารนิพนธ์) กิตติ ศรีมณี 2531

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้